

แผนขับเคลื่อนนวัตกรรมการศึกษา

สถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

โรงเรียนบ้านหนองแก้วประชาสุรินทร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

แผนขับเคลื่อนนวัตกรรมการศึกษา
สถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชารักษ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แผนขับเคลื่อนนวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ฉบับนี้ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกำหนดทิศทางในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา เพื่อขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา กำหนดแผนพัฒนานวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ยกระดับการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนพัฒนานวัตกรรมการศึกษาสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ หวังอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกำหนดทิศทางในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา เพื่อขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาให้เกิดผลเป็นรูปธรรม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ	๑
ข้อมูลสถานศึกษา	๑
ประวัติโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์	๑
สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์	๓
ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา	๔
ข้อมูลนักเรียน	๗
ส่วนที่ ๒ นโยบายและทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา	๘
แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)	๘
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๘๐) ฉบับปรับปรุงแก้ไข	๙
นโยบายรัฐมนตรีด้านการศึกษา	๑๒
นโยบายการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ	๑๓
แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙)	๑๕
แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑๗
แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) จังหวัดอุบลราชธานี	๑๘
พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ.๒๕๖๒	๒๑
แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัด	๒๗
อุบลราชธานี	
ส่วนที่ ๓ แผนขับเคลื่อนนวัตกรรมการศึกษา ของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม	๓๒
การศึกษา	
ข้อมูลสถานศึกษา	๓๒
ชื่อแผนงาน	๓๒
ชื่อผู้บริหารสถานศึกษา	๓๒
วันเริ่มต้นแผนงาน	๓๒
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดตั้งพื้นที่นวัตกรรม	๓๒
สอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษา ของโรงเรียนหรือจุดเน้นของ	๓๒
โรงเรียน	
สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ / แผนการดำเนินงานขับเคลื่อน เป็นพื้นที่	๓๓
นวัตกรรมการศึกษาของจังหวัดอุบลราชธานี	
ลักษณะโครงการ	๓๓
หลักการและเหตุผล	๓๓
วัตถุประสงค์	๓๔
เป้าหมาย	๓๔

เรื่อง	หน้า
ข้อมูลเบื้องต้นของนวัตกรรมการบริหาร	๓๕
ประเภทของนวัตกรรม	๓๘
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๓๘
งบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา	๓๘
แผนงานพัฒนานวัตกรรมของคุณครู	๔๐
การประเมินผลโครงการ	๔๕
ภาคผนวก	๔๖
นวัตกรรมการจัดการบริหารและบริการทางการศึกษา	๔๗
นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ของคุณครู	๕๖

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ชื่อสถานศึกษา โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์
ที่ตั้ง บ้านนาแก้ว หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านกอก อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ ๓๔๓๒๐
สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
E – Mail : nakaew๓๔๐๑๐๑๐๘@gmail.com

Facebook : โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ สพป.อุบลราชธานี เขต ๑

เปิดสอน ตั้งแต่ระดับอนุบาล ๒ ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓

พื้นที่ มีเขตพื้นที่บริการ ๓ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านนาแก้ว หมู่ที่ ๑, ๒, ๓ มีเนื้อที่ ๑๐ ไร่ ๓ งาน ๘๘.๔๐ ตารางวา บ้านนาแก้ว หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านกอก อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

๑.๑ ประวัติโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๙ โดยประชาชนชาวบ้านนาแก้ว หมู่ที่ ๑, ๒ และ ๓ ได้พร้อมใจกันก่อตั้งขึ้น โดยไม่ใช้งบประมาณของทางราชการ และตั้งชื่อว่า

“โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์” และได้รับอนุมัติจากทางราชการให้แยกนักเรียนจากโรงเรียนบ้านกอกเข้ามาเรียน เหตุที่แยกเพราะผู้ปกครองเห็นความลำบากของการเดินทางไปโรงเรียน ในฤดูฝนยิ่งลำบากมาก และอีกประการหนึ่งผู้ปกครองอยากมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของบุตรหลานของตนเอง จึงทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจและกำลังทรัพย์ ตลอดจนทุกสิ่งทุกอย่างในการดำเนินงาน ได้มอบหมายให้ นายคำ ทองบ่อกำนันตำบลบ้านกอก และเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓ นายหนูพันธ์ บุญแท้ ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑ นายสุขุม กาหลง ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒ และนายรังสรรค์ สีบสกุล ครูใหญ่โรงเรียนบ้านกลางใหญ่ ในชั้นแรกได้ขอที่ดินจากชาวบ้าน เพราะที่ดินสาธารณะมีไม่เพียงพอกับความต้องการของทางราชการ และชาวบ้านได้เสียสละบริจาคที่ดินจำนวนหนึ่ง โดยไม่คิดมูลค่า เป็นพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๐ ไร่

จากนั้นก็ดำเนินการปลูกสร้างอาคารเรียน การปลูกสร้างอาคารศูนย์ทรัพยากรและแรงงานของชาวบ้าน ได้ก่อสร้างเป็นอาคารชั้นเดียวแบบ ป.๐๒ กว้าง ๗ เมตร ยาว ๕๕ เมตร จำนวน ๖ ห้องเรียน สิ้นเงินก่อสร้างทั้งหมด ๑๒๐,๓๕๕ บาท สร้างเสร็จเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๑๙ โดยนายเดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีเป็นผู้เดินทางมารับมอบ

เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๑๙ โรงเรียนเปิดทำการสอนเป็นปฐมฤกษ์ โดยนายรังสรรค์ สีบสกุล ครูใหญ่โรงเรียนบ้านกลางใหญ่ ซึ่งเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีนักเรียน ๑๖๔ คน ส่วนชั้น ป.๕, ๖ และ ๗ ยังคงเรียนอยู่ที่โรงเรียนบ้านกอก ต่อมาทางราชการได้แต่งตั้งข้าราชการครู คือ นายพนม บุญไชย นายเวชยันต์ ทองแสง นายสอน พลพวง และนางบัวสอน เจริญนทต มาทำการสอนในปีการศึกษานี้ จึงมีครูทั้งหมด ๕ คน

ในปีการศึกษา ๒๕๒๒ เปิดทำการสอนชั้น ป.๑ - ป.๖ ส่วนชั้น ป.๗ ได้ยกเลิกไป ในปีนี้มีครูมาบรรจุเพิ่มอีก ๑ คน มีนักเรียนทั้งหมด ๓๐๕ คน และทางราชการได้บรรจุ นายเป บุญแท้ เป็นนักการศึกษาโรงเรียนเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๒

ปีการศึกษา ๒๕๒๔ มีครูทั้งหมด ๑๑ คน นักเรียน ๓๒๘ คน

ปีการศึกษา ๒๕๒๕ - ๒๕๒๙ มีข้าราชการครูทั้งหมด ๑๔ คน และมีครูไปช่วยราชการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอเอื้องใน ๑ คน

ปีการศึกษา ๒๕๓๐ - ๒๕๓๑ มีข้าราชการครู ๑๔ คน นักการภารโรง ๑ คน

ปีการศึกษา ๒๕๓๒ ตัดโอนตำแหน่งไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ๒ อัตรา และทางราชการได้บรรจุแต่งตั้ง นายปรีชา ศรีสรรค ให้มาดำรงตำแหน่งนักการภารโรง แทน นายเป บัญแท้ ที่ลาออกจากราชการ

ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เปิดจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ อัตรากำลังครู ๑๔ คน โดย นายสุรพล พลพวง เกษียณอายุราชการ ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ ครูอัตราจ้าง ๑ คน นักการภารโรง ๑ คน และมีนักเรียนทั้งหมด ๒๗๒ คน

ปีการศึกษา ๒๕๕๑ อัตรากำลังครู ๑๓ คน โดยนายวิจิต ทองอุ่น เกษียณอายุก่อนออกราชการ ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ ครูอัตราจ้าง ๑ คน นักการภารโรง ๑ คน และมีนักเรียนทั้งหมด ๒๓๓ คน

ปีการศึกษา ๒๕๖๕ อัตรากำลังครู ๑๔ คน ครูอัตราจ้าง ๑ คน เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ คน ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ ๑ คน พนักงานบริการ (โรงเรียนจ้างเอง) ๑ คน และมีนักเรียนทั้งหมด ๒๑๔ คน

๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ นายนราทิพย์ เวชกาล ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ได้รับคำสั่งจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ที่ ๔๘๔/๒๕๖๕ ให้ย้ายมาดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการชุมชนสร้างถ่อสามัคคี

๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ นายสุรียัน พึ่งภพ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศรีสุข ได้รับคำสั่งจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ที่ ๔๘๔/๒๕๖๕ ให้ย้ายมาดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ว่าที่ร้อยตรีหญิงณัฐฎฎาพร บึงทอง ตำแหน่ง ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ โรงเรียนบ้านหนองหล่มหนองเขียมใต้ ได้รับคำสั่งจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี เขต ๑ ให้มาปฏิบัติหน้าที่โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ในตำแหน่งเดิม

๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑ คำสั่งที่ ๒๔๑/๒๕๖๖ ให้ นางสาวณัฐฎฎาท ทองไทย ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ย้ายสับเปลี่ยนตัวบุคคลกับ นายชาคริต กากแก้ว ครู คศ.๑ โรงเรียนบ้านดงยาง

ปีการศึกษา ๒๕๖๖ มีครูประจำการ ๑๔ คน ครูอัตราจ้าง ๒ คน เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ คน ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ ๑ คน ครูวิฤต ๑ คน พนักงานบริการ (โรงเรียนจ้างเอง) ๑ คน และมีนักเรียนทั้งหมด ๒๐๗ คน

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ นางสาวพรสวรรค์ ฤๅระวรรณ ตำแหน่ง ครู คศ.๑ วิชาเอกภาษาไทย โรงเรียนบ้านเลิงบก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๓ ได้รับคำสั่งย้ายให้มาปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๖ นางสาวนิตา สืบสิงห์ ตำแหน่ง ครู คศ.๑ วิชาเอกภาษาไทย โรงเรียนบ้านตಾಯอย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๕ ได้รับคำสั่งย้ายให้มาปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

ปีการศึกษา ๒๕๖๗ มีครูประจำการ ๑๓ คน เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ คน ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ ๑ คน ครูวิฤต ๑ คน นักการภารโรง ๑ คน และมีนักเรียนทั้งหมด ๒๑๐ คน

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗ นายปฐมพงษ์ พุ่มจันทร์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ วิชาเอกคอมพิวเตอร์ โรงเรียนบ้านบ้านเขาดิน (แสงสว่างวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ได้รับคำสั่งย้ายให้มาปฏิบัติหน้าที่ที่โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๒๑ เมษายน ๒๕๖๘ ดร.เสรี กาหลง ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ได้บริจาคงบประมาณส่วนตัว ต่อเติมห้องประชุม ได้ทุนอาคารแบบ สปช.๑๐๕/๒๙ เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้บิดามารดา บุพการีชน ญาติที่ล่วงลับไป และใช้ชื่อห้องประชุมว่า ห้องประชุมเทียนทอง โดยใช้งบประมาณส่วนตัว จำนวน ๒๒๕,๑๕๗ บาท (สองแสนสองหมื่นห้าพันหนึ่งร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

รายนามผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

๑. นายรังสรรค์ สืบสกุล	วุฒิ พ.ป.	พ.ศ. ๒๕๑๙ – ๒๕๒๕
๒. นายสรวง บุญจรัส	วุฒิ ค.บ.	พ.ศ. ๒๕๒๖ – ๒๕๒๙
๓. นายชลวิทย์ บุญถูก	วุฒิ กศ.บ.	พ.ศ. ๒๕๒๙ – ๒๕๓๐
๔. นายเทอดศักดิ์ สืบสกุล	วุฒิ ค.บ.	พ.ศ. ๒๕๓๑ – ๒๕๔๑
๕. พ.อ.อ. ถาวร คำจุมพล	วุฒิ ค.บ.	พ.ศ. ๒๕๔๑ – ๒๕๕๐
๖. นายบุญเรือง ทองสวัสดิ์	วุฒิ ศษ.ม.	พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๒
๗. นายวิบูลย์ ส่งสุข	วุฒิ ศษ.บ./น.บ.	พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๕๘
๘. นายนราทิพย์ เวชกาล	วุฒิ ศษ.ม.	พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๕
๙. นายสุรียัน พึ่งภพ	วุฒิ ศษ.ม.	พ.ศ. ๒๕๖๕ – ปัจจุบัน

๑.๒ สภาพทั่วไปของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

สภาพชุมชน เศรษฐกิจ สังคม

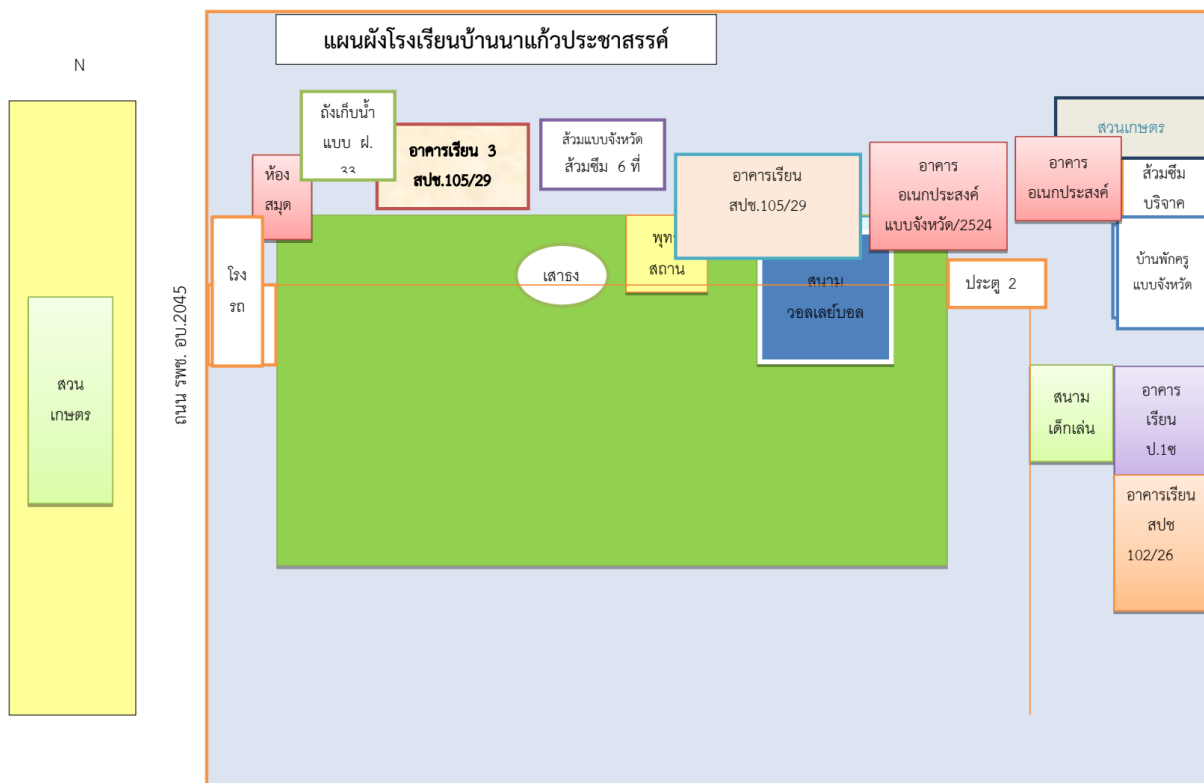
๑. สภาพชุมชนรอบบริเวณโรงเรียน บ้านปลูกเรียงรายใกล้ชิดกันและเป็นสังคมชนบทที่ทุกคนล้วนขยันขันแข็งทำมาหากิน มีประชากรประมาณ ๑,๘๓๙ คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียน ได้แก่ ที่นา , โรงงานรับซื้อของเก่า, ร้านค้า, บ้าน ,ศูนย์เด็กเล็ก อาชีพหลักของชุมชนคือการค้าขายของเก่า, การทำนา เนื่องจากชาวบ้านมีที่นาเป็นของตนเอง ชาวบ้านในชุมชนนับถือศาสนาพุทธ ประเพณี/ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปคือ ประเพณีบุญบั้งไฟ

๒. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับ ป.๖ อาชีพหลัก คือ ค้าขายส่วนใหญ่ รองลงมาคือเกษตรกรรรมนับถือศาสนาพุทธ จำนวนคนเฉลี่ยต่อครอบครัว ๔ คน

๓. โอกาสและข้อจำกัดของโรงเรียน

โอกาสและข้อจำกัดของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ คือตั้งอยู่ใกล้โรงงานและบ้านที่รับซื้อของเก่าซึ่งในบางครั้งจะมีเสียงดังจากการทำงานของเครื่องจักรและมีฝุ่นควันจากการเผาขยะของโรงงานทำให้บรรยากาศเต็มไปด้วยฝุ่นละออง,ในฤดูทำนามีการใส่ยาฆ่าหญ้าและใส่ปุ๋ยมูลไก่ในนาข้าว ทำให้ส่งกลิ่นเหม็นไปทั่วบริเวณจนถึงห้องเรียน รบกวนต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

แผนผังที่ตั้งโรงเรียน

๑.๓ ข้อมูลบุคลากรของสถานศึกษา

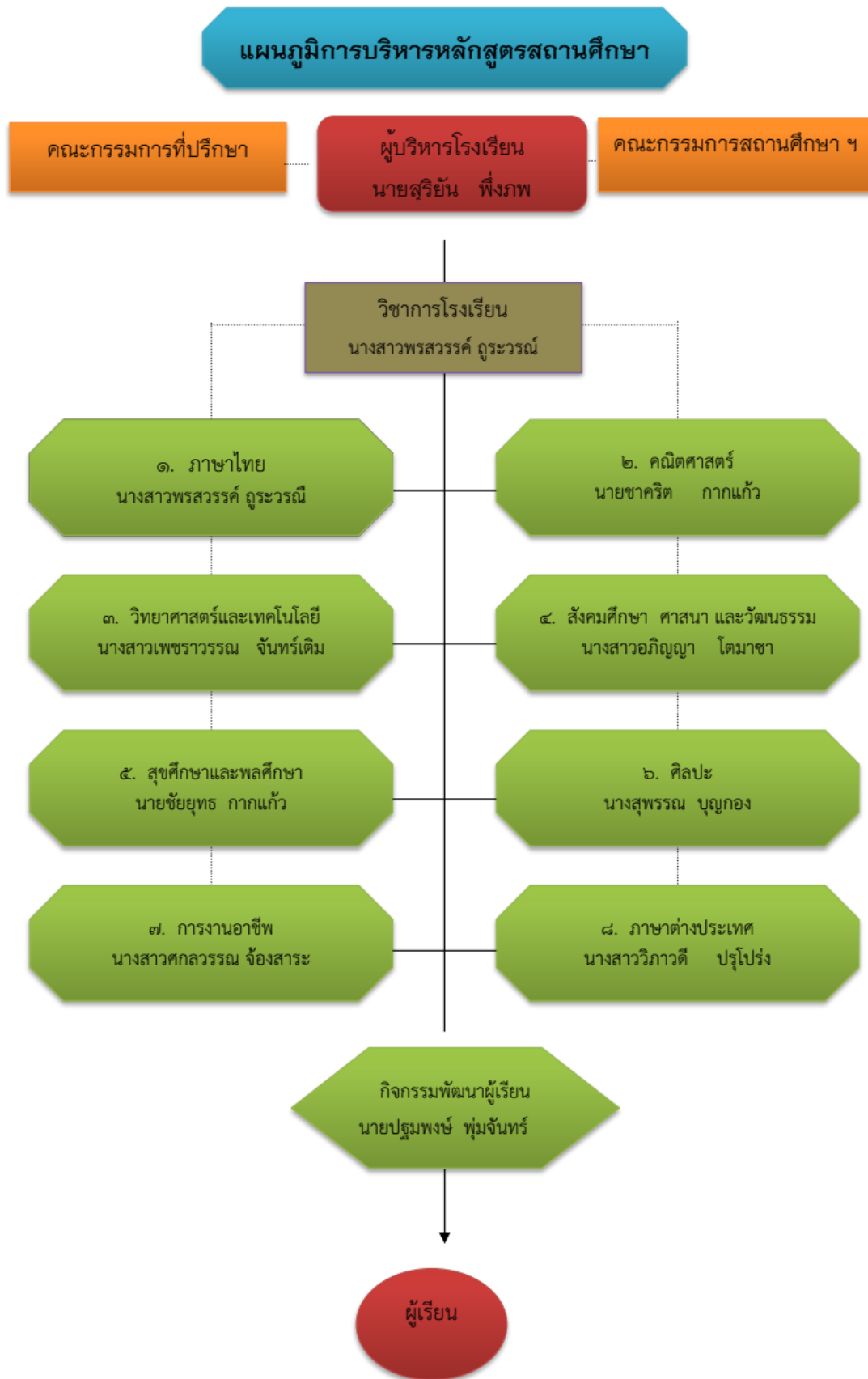
ข้อมูล (ผู้บริหาร/ ครูและบุคลากร/กรรมการสถานศึกษา)

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	อายุ	อายุราชการ	ตำแหน่ง/ วิทยฐานะ	วุฒิ	วิชาเอก
๑	นายสุริยัน พึ่งภพ	๔๑	๑๔	ผอ./ ชำนาญการพิเศษ	ศษ.ม.	การบริหาร การศึกษา
๒	นางพิมล เครือสิงห์	๕๙	๓๔	ครู/ ชำนาญการพิเศษ	ศษ.บ.	การประถมศึกษา
๓	นางสุพรรณ บุญกอง	๕๘	๓๐	ครู/ ชำนาญการพิเศษ	ศษ.ม.	การบริหาร การศึกษา
๔	นายปฐมพงษ์ พุ่มจันทร์	๓๘	๑๑	ครู/ ชำนาญการพิเศษ	ศษ.ม.	การบริหาร การศึกษา
๕	นางสาวเพชรวรรณ จันทร์ เต็ม	๔๒	๑๒	ครู/ ชำนาญการพิเศษ	ศษ.ม.	การบริหาร การศึกษา
๖	นางสาววิภาวดี ปรุโปร่ง	๔๑	๑๒	ครู/ ชำนาญการ	ศษ.ม.	การบริหาร การศึกษา

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	อายุ	อายุราชการ	ตำแหน่ง/ วิทยฐานะ	วุฒิ	วิชาเอก
๗	นายมณฑล วิไลเกษม	๕๕	๑๓	ครู/ ชำนาญการ	ศศ.ม.	การสอน ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศ
๘	นางสาวปิ่นอนงค์ บุ่งทอง	๓๒	๘	ครู/ ชำนาญการ	กศ.บ.	การศึกษาปฐมวัย
๙	นางสาวพรสวรรค์ ภูระวรรณ	๓๓	๖	ครู/ ชำนาญการ	ศศ.บ./ ประกาศนียบัตร บัณฑิตวิชาชีพ ครู	ภาษาไทย
๑๐	นายชาคริต กากแก้ว	๓๑	๖	ครู/ ชำนาญการ	วท.บ	คณิตศาสตร์
๑๑	นางสาวอภิญญา โตมาซา	๒๙	๕	ครู ศศ.๑	ค.บ.	สังคมศึกษา
๑๒	นางสาวมณีนดา สีบสิงห์	๓๓	๕	ครู ศศ.๑	ศศ.บ.	ภาษาไทย
๑๓	นางสาวปวิภา นิมสุวรรณ	๓๕	๓	ครู ศศ.๑	ค.บ.	การศึกษาปฐมวัย
๑๔	นางสาวศกลวรรณ จ้อง สาระ	๒๗	๓	ครู ศศ.๑	ค.ม.	คณิตศาสตร์

บุคลากรทางการศึกษา

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	อายุ	ประสบการณ์ การสอน (ปี)	วุฒิ	วิชาเอก
๑	นายชัยยุทธ กากแก้ว	๔๙	๑๙	ค.บ.	อุตสาหกรรมศิลป์
๒	ว่าที่ร้อยตรีหญิงณัฐภัฏาพร บุ่งทอง	๓๔	๕	ศศ.บ	รัฐประศาสน ศาสตร์
๓	น.ส.วรรณนิษา จันทร์หอม	๔๑	๙	บธ.บ.	คอมพิวเตอร์
๔	นายสุริยัน ทองสง่า	๕๑	๑	ป.๖	-

๑.๔ ข้อมูลนักเรียน ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

จำนวนนักเรียนทั้งหมด ๑๙๗ คน

ระดับชั้นอนุบาล จำนวน ๒๙ คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ จำนวน ๑๒๓ คน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๔๕ คน

ลำดับที่	ระดับชั้น	ชาย	หญิง	รวม	หมายเหตุ
๑	ชั้นอนุบาล ๒	๗	๔	๑๑	
๒	ชั้นอนุบาล ๓	๑๐	๘	๑๘	
รวมก่อนระดับชั้นประถมศึกษา		๑๗	๑๒	๒๙	
๓	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๙	๖	๑๕	
๔	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๑๑	๑๐	๒๑	
๕	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๑๐	๙	๑๙	
๖	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๕	๑๗	๒๒	
๗	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๑	๑๑	๒๒	
๘	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๑	๑๓	๒๔	
รวมระดับชั้นประถมศึกษา		๕๗	๖๖	๑๒๓	
๙	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๑๓	๗	๒๐	
๑๐	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๑๐	๗	๑๗	
๑๑	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๕	๓	๘	
รวมระดับชั้นมัธยมศึกษา		๒๘	๑๗	๔๕	
รวมทั้งสิ้น		๑๐๒	๙๕	๑๙๗	

ส่วนที่ ๒ นโยบายและทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การจัดทำแผนขับเคลื่อนการศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ได้พิจารณาความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จังหวัดอุบลราชธานี เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และแนวทางการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน ก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย โดยมีวิสัยทัศน์เป้าหมาย การพัฒนาประเทศ และยุทธศาสตร์ดังนี้

วิสัยทัศน์ประเทศ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชน มีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกอกราชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุก ระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะ เกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และ องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมีตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทาง และเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้น การยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปรุงจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคณะกรรมาธิการ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนา ที่สำคัญ เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบ ต่อสังคมและ ผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการ เรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สูการเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็น นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วม ขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจ และความ รับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการ จัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และ สภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และ สังคม ให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี เป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความ เป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอก ประเทศ อย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้เข้ามามี ส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโต ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะ นำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๘๐) (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นแผนระดับที่ ๒ (Ways) ที่มีความสำคัญในการถ่ายทอด เป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ให้มีความสอดคล้องไปในทิศทาง เดียวกัน แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม ๒๓ ฉบับ โดยประเด็นที่กระทรวงศึกษาธิการเป็น เจ้าภาพหลักในการขับเคลื่อนแผนแม่บทฯ และสนับสนุน ได้แก่

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ เป้าหมายระดับ ประเด็น

๑) คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒) คนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้ เป็นกลไกเพื่อให้คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รวมทั้ง การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องควบคู่กับการส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ รวมถึงการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษ ให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง ประเด็นที่ ๑๒ การพัฒนาการเรียนรู้ กำหนดแผนย่อยไว้ ๒ แผนย่อย ดังนี้

๑) การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยการปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ปฐมวัย จนถึงอุดมศึกษาที่ใช้ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ พัฒนาการกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ทุก ระดับการศึกษา รวมถึงจัดกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ พัฒนาระบบการ เรียนรู้ เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือ

๒) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย ด้วยการพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญา ผ่านครอบครัวระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อ โดยพัฒนาระบบบริหารจัดการ กลไกการคัดกรอง และการส่งต่อเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมสนับสนุนครอบครัว ในการเสริมสร้างความสามารถพิเศษตามความถนัดและศักยภาพ ทั้งด้านกีฬา ภาษาและวรรณกรรม สุนทรีย

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต เป้าหมายระดับประเด็นคนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และ คุณธรรมจริยธรรมเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต

การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต เป็นกลไกส่งเสริมให้ครอบครัวไทยมีความเข้มแข็ง มี จิตสำนึก ความเป็นไทยเด็กเกิดอย่างมีคุณภาพ มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการสมวัย สามารถเข้าถึงบริการ ด้านสุขภาพ และสวัสดิการทางสังคมรวมทั้งเด็กตั้งแต่ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น มีทักษะที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษ ที่ ๒๑ สามารถเติบโตเป็นแรงงานที่มีศักยภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น ตลอดจนมี กลไก ดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ เพื่อมุ่งเน้นให้ประชากรไทย สามารถ เกิดและเติบโตอย่างสมวัย มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพพร้อมยกระดับการพัฒนาประเทศให้เติบโตได้ อย่างยั่งยืน ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต กำหนดแผนย่อยไว้ ๕ แผนย่อย ดังนี้

๑) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ จำเป็นต้องมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็น ทรัพยากรมนุษย์ที่ดี เก่ง และมีคุณภาพพร้อมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพซึ่ง

จำเป็นต้องมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และการมีระบบและกลไกรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

๒) การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์จนถึงปฐมวัย โดยจัดให้มีการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ ก่อนการตั้งครรภ์ พร้อมทั้งส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงพยาบาลทุกระดับดำเนินงานตามมาตรฐานงานอนามัยแม่และเด็กสู่มาตรฐานโรงพยาบาล และบริการสุขภาพ ส่งเสริม และสนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และสารอาหารที่จำเป็นต่อสมองเด็ก การกระตุ้นพัฒนาการสมอง และ การพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่สมวัยทุกด้าน

๓) การพัฒนาช่วงวัยเรียนและวัยรุ่น จัดให้มีการพัฒนาทักษะความสามารถที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่น จัดให้มีการพัฒนาทักษะด้านภาษา ศิลปะ ทักษะด้านดิจิทัล และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจ จัดให้มีการพัฒนาทักษะในการวางแผนชีวิตและวางแผนการเงิน ตลอดจนทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน จัดให้มีการเรียนรู้ทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและทักษะชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมและทำงานภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนระบบบริการสุขภาพและอนามัยที่เชื่อมต่อกันระหว่างระบบสาธารณสุขกับโรงเรียนหรือสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านความฉลาดทางเชาวน์ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มวัยเรียน/วัยรุ่น รวมทั้งสร้างความอยากรู้อยากเห็นและสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

๔) การพัฒนาและยกระดับศักยภาพวัยแรงงาน ด้วยการยกระดับศักยภาพทักษะและสมรรถนะ ของคนในช่วงวัยทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจและผลิตภาพเพิ่มขึ้นให้กับประเทศ เสริมสร้างความอยากรู้และยกระดับ ตนเอง สร้างวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ และความรู้ความเข้าใจและทักษะทางการเงิน เพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงและหลักประกันของตนเองและครอบครัวส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาความรู้ แรงงานฝีมือ ให้เป็นผู้ประกอบการใหม่ และสามารถพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างธุรกิจงานใหม่ ๆ และสร้างเสริม คุณภาพชีวิตที่ดีให้กับวัยทำงานผ่านระบบการคุ้มครองทางสังคมและการส่งเสริมการออม

๕) การส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุให้พึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจและร่วมเป็นพลังสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนและประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการออมเพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตหลังเกษียณ และหลักประกันทางสังคม ที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และส่งเสริมสนับสนุนระบบการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ พร้อมทั้งจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๒๓ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เป้าหมายระดับประเด็น

๑) ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี และด้านโครงสร้างพื้นฐานทาง วิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มสูงขึ้น

๒) มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นการวิจัย และพัฒนานวัตกรรม เป็นกลไกสำคัญที่มีส่วนช่วยผลักดันให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี ระบบเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง และตอบโจทย์ความต้องการของประเทศและตลาดโลก สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย การ

แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐ รวมทั้งการ วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมให้มีมาตรฐาน และความเป็นสากล ประเด็นที่ ๒๓ การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม กำหนดแผนย่อยไว้ ๕ แผนย่อย ดังนี้

๑) ด้านเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่สามารถใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ได้จริง และ ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศและตลาดโลก การยกระดับผลิตภาพในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายร่วมกับภาคการศึกษา การพัฒนาทักษะ กำลังคน และบุคลากรทางการวิจัย ตลอดจนการพัฒนามาตรฐาน คุณภาพ และการบริการวิเคราะห์ทดสอบที่เป็นที่ยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถรองรับความจำเป็นของอุตสาหกรรมและบริการของไทยในการส่งมอบ สินค้าและบริการที่มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานระหว่างประเทศ

๒) ด้านสังคม มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมของประชาชนไทย ให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคม ได้อย่างมีคุณภาพ การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม และการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม ตลอดจนเพิ่ม ประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัล

๓) ด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อเป็นเครื่องมือในการอนุรักษ์และฟื้นฟู ความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพของทรัพยากรทางบก ทางน้ำและทางทะเล ให้มีความ สมดุลตามระบบนิเวศ รวมทั้งการจัดการมลพิษ การจัดการก๊าซเรือนกระจก การจัดการทรัพยากรน้ำทาง ปัญญา ที่เหมาะสม กับการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว และการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน

๔) ด้านองค์ความรู้พื้นฐาน มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาอย่างเข้มข้นที่สร้างองค์ความรู้พื้นฐาน ให้สามารถต่อยอดไปสู่นวัตกรรมทางเศรษฐกิจหรือสังคม รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมให้ภาคอุตสาหกรรม สามารถนำไปใช้ประโยชน์โดยตรง และการสร้างเครือข่ายองค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นผู้นำในระดับนานาชาติ

๕) ด้านปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน อาทิ โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่ทำงานเป็นระบบเดียวกันและ มีความเป็นสากล ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมการพัฒนา มาตรการจูงใจและปรับปรุงกฎระเบียบ เพื่อกระตุ้นการลงทุนวิจัยและนวัตกรรมของภาคเอกชนการ เพิ่มจำนวน และพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการวิจัย รวมทั้งการพัฒนามาตรฐาน ระบบคุณภาพการวิเคราะห์ ทดสอบ และโรงงานต้นแบบ ตลอดจนการสนับสนุนการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศ นวัตกรรม

๓. นโยบายคณะรัฐมนตรี ด้านการศึกษา

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้กำหนดแนวทางดำเนินการนโยบาย ด้านการศึกษาไว้ ในกรอบนโยบายในการบริหารและพัฒนาประเทศ ระยะกลางและระยะยาว เพื่อเสริม ชิดความสามารถให้กับประชาชน ผ่านการสร้างรายได้ ลดรายจ่าย สร้างโอกาส ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ให้กับประชาชนทุกคน สรุปได้ดังนี้

๑. ปฏิรูปการศึกษา และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการอ่าน เสริมสร้าง ศักยภาพ ของผู้เรียนตามความถนัด เพื่อสร้างอนาคต สร้างรายได้

๒. มุ่งส่งเสริมให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ ศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของประเทศไทยและ การปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติ เพื่อให้มีความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง ของโลกสมัยใหม่อย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม

๓. กระจายอำนาจการศึกษาให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการเรียนรู้อย่างทั่วถึง มีอุปกรณ์การเรียนที่ เหมาะสม ต่อผู้เรียนแต่ละวัย และใช้ระบบเทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่

๔. จัดทำหลักสูตรและให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับความรู้ความสนใจของผู้เรียน

๕. ส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาทั้งในด้านสังคม ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) และ การวิจัยขั้นแนวหน้า (Frontier Research) เพื่อต่อยอดให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีและ นวัตกรรม

๖. ส่งเสริมคุณภาพของครูทั้งประเทศ รวมไปถึงครูแนะแนว เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับคำแนะนำ ด้านเนื้อหาของวิชาการและการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกเรียนและประกอบอาชีพ รวมไปถึงการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพใจของนักเรียนทุกคน

๗. ส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่ นักเรียน นักศึกษา ทั้งสายวิชาการและสายอาชีพ ให้มีรายได้จาก วิชาที่เรียนโอกาสฝึกงานระหว่างเรียน เพื่อสร้างบุคลากรที่มีทักษะและความสามารถตรงต่อความต้องการของ การจ้างงาน

๘. แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่เป็นรากฐานสำคัญของความเหลื่อมล้ำทาง เศรษฐกิจ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย

นโยบายด้านการศึกษาดังกล่าว สอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๕ มาตรา ๕๔ และยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝัง ค่านิยมและ วัฒนธรรมที่พึงประสงค์

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ และ

๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๔. นโยบายการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

พลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบนโยบาย “เรียนดี มี ความสุข” ภายใต้แนวทางการทำงาน “จับมือไว้ แล้วไปด้วยกัน” เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งการ เรียนการสอนจำเป็นต้องเริ่มจากความสุขทั้งผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง เมื่อมีความสุขจะส่งผลให้การเรียนดี ขึ้น เมื่อการเรียนดีขึ้นจะส่งผลกลับไปทำให้มีความสุขมากยิ่งขึ้น โดยนโยบายแบ่งเป็น ๒ เรื่องหลัก คือ นโยบาย ที่เน้นหนักในการทำงาน และนโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการ

นโยบายที่เน้นหนักในการทำงาน : ลดภาระครูและบุคลากรทางการศึกษา ๔ ด้าน

๑. ปรับวิธีการประเมินวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษา ลดขั้นตอนมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ ผู้เรียน ด้วยการปรับระบบการประเมินวิทยฐานะที่เน้นตามสภาพจริง ลดการทำเอกสาร-ขั้นตอนการประเมิน ไม่ซับซ้อนและเป็นธรรม

๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษาค้นค้น สามารถโยกย้ายกลับภูมิลำเนาด้วยความโปร่งใส ไม่มีการซื้อขายตำแหน่ง พร้อมสำรวจครูขาดแคลนในแต่ละพื้นที่ตามภูมิลำเนาเดิม

๓. แก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้วยการสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการวางแผนการใช้เงินและการเก็บออมเงิน น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีพ รวมทั้งเร่งช่วยเหลือกลุ่มลูกหนี้ NPL โดยเร่งด่วน

๔. จัดหาอุปกรณ์การสอนและสวัสดิการ ๑ ครู ๑ Tablet ด้วยการสนับสนุน จัดหาอุปกรณ์ในการช่วยจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ สามารถเชื่อมโยงระบบออนไลน์รองรับการใช้งานให้เพียงพอ กับจำนวนครูผู้สอน

นโยบายที่ต้องเร่งดำเนินการ : ลดภาระนักเรียนและผู้ปกครอง ๖ ด้าน

๑. เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา Anywhere Anytime เรียนฟรี มีงานทำ “ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” มีระบบหรือแพลตฟอร์มการเรียนรู้ โดยผู้เรียนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ๑ นักเรียน ๑ Tablet ด้วยการส่งเสริมบทบาทภาคเอกชน (สถานประกอบการ) ให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและจัดการศึกษา โดยให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสมในระหว่างการเรียนหรือฝึกอาชีพ นำแพลตฟอร์มการเรียนรู้แห่งชาติมาผสมผสานการเรียนการสอนแบบเดิมในห้องเรียนกับการเรียนการสอนออนไลน์ (Hybrid Education) ผู้เรียนจะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และขยายการเรียนรู้ไปถึงประชาชนทุกช่วงวัยทั่วประเทศให้มีโอกาสทางการศึกษา เข้าถึงเนื้อหาสาระที่มีคุณภาพตลอดจนพัฒนาการศึกษาผ่านระบบการสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank System) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและประชาชนได้เรียนและทำงานไปในเวลาเดียวกัน

๒. อำเภอ ๑ โรงเรียนคุณภาพ ด้วยการจัดให้มีการพัฒนาโรงเรียนคุณภาพต้นแบบอย่างน้อย ๑ โรงเรียนในแต่ละอำเภอหรือเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อนำร่องการพัฒนาโรงเรียนคุณภาพ สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สื่อ อุปกรณ์ และงบประมาณในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม อีกทั้งจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่องทุกปีงบประมาณ

๓. ระบบแนะแนวการเรียน (Coaching) และเป้าหมายชีวิต ด้วยการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโลก โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกระดับการศึกษาให้มีทักษะที่เหมาะสม และจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและมีหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้มี รายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน อีกทั้งจัดให้มีระบบแนะแนวตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบแนวทางการเรียนและเป้าหมายชีวิตที่ตนเองชอบสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดระยะเวลาการเรียน

๔. การจัดทำระบบวัดผลรับรองมาตรฐานวิชาชีพ (Skill Certificate) ผู้เรียนสามารถเรียนเพิ่ม เพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ ด้วยการนำหน่วยกิตที่สะสมมาใช้เทียบคุณวุฒิ รับรองมาตรฐาน วิชาชีพเพื่อรับประกาศนียบัตรในการประกอบอาชีพ ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสายอาชีวศึกษาสามารถขอ การรับรองมาตรฐานวิชาชีพได้ในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีทางเลือกที่จะมีรายได้ ระหว่างเรียนควบคู่กับการทำงานไปพร้อมกัน

๕. การจัดทำระบบวัดผลเทียบระดับการศึกษา และประเมินผลการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเป็นเลิศ ไม่ต้องเสียเวลาเรียนในระบบ ด้วยการจัดทำระบบการเทียบเคียงหรือเทียบโอนผลการเรียน ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์หรือสมรรถนะจากระบบเดียวกัน แต่ต่างสถานศึกษา หรือจากระบบหนึ่ง

ไปสู่อีกระบบหนึ่งหรือจากต่างประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเข้าศึกษาหรือการรับรองระดับการศึกษาต่างสถานศึกษาหรือต่างระบบได้

๖. มีรายได้ระหว่างเรียน จบแล้วมีงานทำ (Learn to Earn) ด้วยการจัดการอาชีวศึกษาระดับวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาสมรรถนะกำลังคนระดับเทคนิค โดยมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนากำลังคน ในสาขาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ โดยเน้นรูปแบบการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อสร้างทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ให้ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่อาชีพได้ทันต่อความต้องการกำลังคน ของประเทศ และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

๕. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ เป็นการวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษา ของประเทศในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยทุกช่วงวัยให้เต็มตามศักยภาพ สามารถ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยการขับเคลื่อนภายใต้วิสัยทัศน์ **“คนไทย ทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ ๒๑”** โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา ๔ ประการ คือ ๑) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ๒) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ ๓) เพื่อการ พัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคีและร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ ๔) เพื่อนำประเทศไทยก้าวหน้าข้ามกับดัก ประเทศที่มีรายได้ปานกลางและความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลงแผนการศึกษาแห่งชาติ วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ

๑. เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้มีคุณลักษณะและทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๒. เป้าหมายของการจัดการศึกษา ๕ ประการ ได้แก่ ๑) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง ๒) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม ๓) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มศักยภาพ ๔) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย ๕) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่พลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนการศึกษา ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมาย

๑) คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒) คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษา และเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

๓) คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การผลิตและการพัฒนากำลังคนการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย

๑) กำลังคนที่ทักษะที่สำคัญ จำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๒) สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเป็นเลิศเฉพาะด้าน

๓) การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีเป้าหมาย

๑) ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นใน ศตวรรษที่ ๒๑

๒) คนทุกช่วงวัย มีทักษะ ความรู้ความสามารถและสมรรถนะตามมาตรฐานการศึกษาและมาตรฐาน วิชาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ

๓) สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน

๔) แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรมและสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐานและประชาชน สามารถเข้าถึงโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

๕) ระบบและกลไกการวัด การติดตามและประเมินผลมีประสิทธิภาพ

๖) ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับสากล

๗) ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา มีเป้าหมาย

๑) ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

๒) การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาสำหรับทุกช่วงวัย

๓) ระบบข้อมูลรายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้องเป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมินและรายงานผล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย

๑) คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

๒) หลักสูตร แหล่งเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรมและการนำแนวความคิดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

๓) การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการการศึกษา มีเป้าหมาย

๑) โครงสร้าง บทบาทและระบบการบริหารจัดการการศึกษามีความคล่องตัวชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้

๒) ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

๓) ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่

๔) กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียนสถานศึกษาและความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ

๕) ระบบบริหารงานบุคคลของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญ กำลังใจและส่งเสริมให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

๖. แผนปฏิบัติการของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติการของกระทรวงศึกษาธิการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เป็นแผนที่ใช้เป็นกรอบ แนวทางและเป้าหมายการดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน หรือ แผนงาน/โครงการสำคัญที่เกี่ยวข้องหรือเป็นบทบาทหรือภารกิจของ ศธ. เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของประเทศไทยตามยุทธศาสตร์ชาติ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

วิสัยทัศน์ “ภายในปี ๒๕๗๐ ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะที่จำเป็น พร้อมเรียนรู้ตลอดชีวิต และปรับตัวสอดคล้องกับวิถีชีวิตโลกยุคใหม่”

พันธกิจ

๑. พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน
๒. สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิต และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
๓. ผลิต พัฒนา และส่งเสริมศักยภาพกำลังคนที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และความต้องการของประเทศ
๔. ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาทางการศึกษา สังคม หรือสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ
๕. พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศ
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การผลิตและพัฒนากำลังคน เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- ประเด็น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเสมอภาค
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการศึกษาเพื่อการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

๑. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจ ปลุกฝังค่านิยมที่ถูกต้องและเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน สามารถปรับตัวรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ได้ตามสถานการณ์
๒. ผู้เรียนและประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาทักษะ สมรรถนะวิชาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานและสนับสนุนการพัฒนาประเทศ
๓. ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานของชาติ มีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพตามพหุปัญญา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
๔. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพและได้รับการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๕. มีผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาการศึกษา สังคม หรือสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐกิจ
๖. ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย มีหลักประกันในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงเสมอภาค และเหมาะสม
๗. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีความตระหนักในการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๘. ระบบบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และทันสมัย

๗. แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จังหวัดอุบลราชธานี

แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จังหวัดอุบลราชธานี ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มุ่งเน้นการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ การจัดการศึกษาให้มีความเท่าเทียมกัน และยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาผู้เรียนให้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะที่สำคัญและจำเป็นในโลกยุคใหม่ รวมถึงการส่งเสริมความสามารถตามความถนัดตลอดจนตอบสนองความต้องการพัฒนาของพื้นที่ภายใต้กรอบทิศทางการพัฒนาการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการศึกษานุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง จัดการศึกษารูปแบบบูรณาการ ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีทักษะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ และสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

พันธกิจ

๑. ส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานทางการศึกษาของรัฐและเอกชนจัดการศึกษาแบบบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการน้อมนำศาสตร์พระราชและพระบรมราโชบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ
๒. ส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานทางการศึกษาในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพของคนที่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างต่อเนื่อง
๔. เสริมสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ เสมอภาค และเท่าเทียม
๕. ส่งเสริม สนับสนุนหน่วยงานทางการศึกษาจัดกระบวนการเรียนการสอน สร้างความรู้ความเข้าใจ ให้ผู้เรียน มีความตระหนักในการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาที่เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพ การศึกษาและบูรณาการการศึกษาเชิงพื้นที่

๗. ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมหล่อหลอมกับวิถีชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เสริมสร้างการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ
๒. เสริมสร้างพัฒนากำลังคน การวิจัย และคิดค้นนวัตกรรมการศึกษา เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ

๔. สร้างโอกาส ความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๕. ส่งเสริมและจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อสืบสานศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและประเทศชาติ

เป้าประสงค์รวม

๑. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจ ปฏิบัติค่านิยมที่ถูกต้อง และเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน สามารถปรับตัวรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ได้

๒. ผู้เรียนและประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาทักษะ สมรรถนะวิชาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่

๓. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพให้มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ และได้รับการส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเสมอภาค ตามศักยภาพเฉพาะบุคคล มีสมรรถนะและทักษะการดำรงชีวิตในโลกยุคใหม่

๕. หน่วยงานทางการศึกษามีกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และกิจกรรมส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. หน่วยงานทางการศึกษามีระบบบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการบูรณาการเชื่อมโยงและตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) หรือเป้าหมายพัฒนาของโลก “The Global Goals” เป็นความพยายามที่จะขจัดความยากจน ความไม่เท่าเทียม และสิ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศ ในขณะที่จะไม่ทิ้งให้ใครอยู่ข้างหลัง โดยได้กำหนดเป้าหมายหลัก ๑๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

๑) ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

๒) ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

๓) สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย

๔) สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๕) บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

๖) สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขภาพิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน

๗) สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้และยั่งยืน

๘) ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

๙) สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและส่งเสริมนวัตกรรม

๑๐) ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

๑๑) ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน

๑๒) สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

๑๓) ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

๑๔) อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๕) ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน ต่อสู้กับการกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

๑๖) ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

๑๗) เสริมความแข็งแกร่งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

กระทรวงศึกษาธิการได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลักการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน “เป้าหมายที่ ๔ สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต” ซึ่งภายใต้เป้าหมายนี้ มีเป้าหมายย่อย ๑๐ เป้าหมาย ได้แก่

๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษา ระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๓ สร้างหลักประกันให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ ในราคาที่สามารถจ่ายได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะทางด้านเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึง ผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูง สามารถอ่านออก เขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการที่วัฒนธรรมมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๘ สร้างและยกระดับสถานศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็กผู้พิการและเพศภาวะ และจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัยปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

๔.๙ เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในทวีปแอฟริกา เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึง การฝึกอาชีพและโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๔.๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณวุฒิ รวมถึงการดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๘. พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

ในอดีตที่ผ่านมา การจัดการศึกษาของประเทศไทยต้องประสบกับสภาพปัญหาหลายประการ อันจะเห็นได้จากผลการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนในมิติต่าง ๆ โดยคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา พบปัญหาสำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) ยังไม่มีการบูรณาการการทำงาน ระหว่างองค์กรที่ทำหน้าที่ในด้านหลักสูตร สื่อการสอน การทดสอบและการประเมินผล การบริหาร บุคลากรครู การเงิน และการบริหารจัดการ ๒) ยังขาดกลไกและกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy implementation) และ ๓) นวัตกรรม การเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะโรงเรียน บางแห่ง ไม่ได้ขยายผลทั้งระบบการศึกษา จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ได้นำมาสู่การเสนอและการตราพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้น

พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เป็นพื้นที่ ปฏิรูปการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมการศึกษา อันเป็นการนำร่องในการ กระจายอำนาจและให้อิสระแก่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เกิดการพัฒนาคูณภาพ ประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนากลไกในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่ รวมทั้งมีการขยายผลนวัตกรรมการศึกษาไปใช้ใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐานอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

๑) คิดค้นและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน รวมทั้งเพื่อดำเนินการให้มีการขยายผลไปใช้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอื่น

๒) ลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา

๓) กระจายอำนาจและให้อิสระแก่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรม การศึกษาเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

๔) สร้างและพัฒนากลไกในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

การบริหารพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ตามพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ในแต่ละพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา มีคณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จำนวนไม่เกิน ๒๑ คน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตและพัฒนาครู ผู้แทนองค์กรเอกชนและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑) กำหนดยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๒) ประสานให้หน่วยงานทางการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นของรัฐและเอกชน ดำเนินการร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาตามยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงาน

๓) ประสานให้หน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะให้การสนับสนุนทางเทคนิคในการจัดทำสื่อการสอน จัดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ พัฒนาบุคลากร จัดระบบการประเมินและวัดผล และการอื่นที่จำเป็นสำหรับ พัฒนานวัตกรรมการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๔) นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติไปปรับใช้กับการจัดการศึกษาในสถานศึกษานำร่องให้เหมาะสมกับพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๕) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและเหมาะสมกับสภาพในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๖) จัดให้มีการออกแบบการทดสอบผู้เรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๗) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และติดตามสถานศึกษานำร่องเพื่อให้จัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและเกิดการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

๘) เสริมสร้างและเตรียมความพร้อมให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาในการเป็นสถานศึกษานำร่องหรือในการนำนวัตกรรมการศึกษาไปใช้ในการจัดการศึกษา

๙) เพิ่มขีดความสามารถให้แก่หน่วยงานทางการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เพื่อทำการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาหรือนำนวัตกรรมการศึกษาไปใช้

๑๐) จัดให้มีการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษานำร่อง

๑๑) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำการแทนหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนมอบหมาย

๑๒) รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาต่อคณะกรรมการนโยบาย

๑๓) หน้าที่และอำนาจที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการขับเคลื่อน

๑๔) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

สถานศึกษานำร่อง

การเป็นสถานศึกษานำร่อง ให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) สถานศึกษาชั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๒) สถานศึกษาชั้นพื้นฐานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นสังกัด

๓) สถานศึกษาชั้นพื้นฐานของเอกชน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา และกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชนในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหรือสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด แล้วแต่กรณี ซึ่งเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ขออนุมัติต่อคณะกรรมการขับเคลื่อน

พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นโอกาสทองของโรงเรียนนำร่องและจังหวัด ในการจัดการศึกษาที่ตอบโจทย์พื้นที่ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

พ.ร.บ. พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. 2562
โอกาสทองของจังหวัดในการจัดการศึกษาตอบโจทย์พื้นที่

- สามารถเลือกใช้นวัตกรรมได้อย่างอิสระ เพื่อเพิ่มคุณภาพผู้เรียน
- มีอิสระในการเลือกซื้อสื่อหนังสือตำรา ตามกรอบหลักสูตรของพื้นที่
- ลด ละ เลิกโครงการที่เพิ่มภาระงานครู และส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
- สร้างหลักเกณฑ์ประกันคุณภาพแนวใหม่ อาจไม่อิงการประเมินของ สมศ.
- มีช่องทางผลักดันการบริหารงานบุคคล ให้เหมาะสมกับพื้นที่

โอกาส ของจังหวัด

- มีโครงสร้างการทำงานเอื้อต่อการสร้างนวัตกรรมเชิงพื้นที่
- ปรับใช้หลักสูตรแกนกลางฯ ได้ ไม่ติดตัวชีวิต
- ออกแบบการทดสอบเฉพาะพื้นที่ได้ อาจไม่ใช้ O-NET/NT
- สถานศึกษาได้งบประมาณ เป็นวงเงินรวม (Block Grant) ตามความจำเป็นและหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ตอบโจทย์ พื้นที่

(ที่มาภาพ: <https://www.edusandbox.com/>)

พระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมฉบับนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพใน ๕ มิติ ที่ปรากฏชัด ได้แก่

๑) การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในเรื่อง การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๒) การศึกษา ผู้เรียนได้รับการพัฒนาครบสมบูรณ์ในทุกด้านทั้งทางด้านทัศนคติ ทักษะและความรู้

๓) เศรษฐกิจเกิดการเตรียมความพร้อมของคนรุ่นใหม่ที่มีทักษะและคุณลักษณะทางอาชีพที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของแต่ละจังหวัด

๔) สังคม ช่วยลดความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษาและลดช่องว่างของโอกาสทางการศึกษาทางสังคม

๕) การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศและการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

ทั้งนี้ความสำเร็จทั้งหมดจะเกิดขึ้นได้ด้วยความร่วมมือ ร่วมใจ และความตั้งใจอย่างแรงกล้าของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ที่จะมาร่วมคิด ร่วมออกแบบและจัดการศึกษาเชิงพื้นที่อย่างจริงจัง เพื่อให้เด็ก เยาวชน คนในพื้นที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา มีคุณภาพการเรียนรู้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ และจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนต่อไป

การขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

ที่ผ่านมาจังหวัดอุบลราชธานี มีความท้าทายในการจัดการศึกษา หลายประการ อาทิ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เด็กยากจนและเด็กด้อยโอกาสในชนบทยังมีเป็นจำนวนมากขาดโอกาสในการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความเหลื่อมล้ำมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนขนาดใหญ่ในเมือง กับโรงเรียนขนาดเล็กในชนบทยิ่งแตกต่างกันมาก ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ จังหวัดอุบลราชธานี ตระหนักและมองเห็นความท้าทาย การเข้าร่วมพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา เป็นความหวังของการจัดการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ ที่จะส่งผลให้โรงเรียนพัฒนาตนเอง ยกกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทั้งภาครัฐภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม รวมทั้งเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มั่นคง และยั่งยืน

จังหวัดอุบลราชธานี เข้าร่วมพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การกำหนดพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ผ่านมามีได้ดำเนินกิจกรรมขับเคลื่อนสำคัญ ดังนี้

๑. การประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อออกแบบและขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา โดยใช้กระบวนการประเมินเชิงพัฒนา (Developmental Evaluation) จังหวัดอุบลราชธานี

๒. การประชุมสร้างการรับรู้ “แนวทางการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี” ประจำปี ๒๕๖๖

๓. การประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี โดยในระยะเริ่มต้นของการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา คณะกรรมการขับเคลื่อนได้มอบนโยบายให้สถานศึกษา นำร่องที่มีความพร้อมได้ดำเนินการปรับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning รวมทั้งคิดค้น พัฒนานวัตกรรม การศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพของสถานศึกษา

การประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อออกแบบและขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา โดยใช้กระบวนการประเมินเชิงพัฒนา (Developmental Evaluation) ได้ระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ในจังหวัด ได้แก่ ภาคการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม เด็กและเยาวชน โดยมีประเด็นสำคัญในการระดมความคิดเห็น ดังนี้

๑. ศักยภาพและฐานทุนของจังหวัดอุบลราชธานี โดยโจทย์ที่ทุกภาคส่วนต้องออกแบบร่วมกัน คือ เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ผลจากการระดมความคิดเห็นปรากฏดังแผนภาพ

๒. ภาพในฝันของคนในจังหวัดอุบลราชธานี โจทย์ คือ คนรุ่นใหม่ในจังหวัดควรจะมีคุณลักษณะ และความสามารถอย่างไร จึงจะทำให้ภาพอนาคตในการพัฒนาจังหวัดเป็นจริง ผลจากระดมความคิดเป็น ปรากฏผังแผนภาพ

๓. โรงเรียนและห้องเรียนในอนาคต โจทย์ คือ จากที่เราเห็นภาพอนาคตของเมืองและคนรุ่นใหม่ ใน ๑๐ ปีข้างหน้าแล้ว ท่านต้องการเห็นโรงเรียนและห้องเรียนปรับเปลี่ยนอย่างไร ผลจากระดมความคิดเป็น ปรากฏผังแผนภาพ

๔. เป้าหมายที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ผลจากการระดมความคิดเห็นในภาพรวม สรุปได้ว่า การขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีเป้าหมายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน ๕ ด้าน ดังนี้

๑) ด้านผู้เรียน

๑.๑) ผู้เรียนเป็นผู้มีภูมิรู้ เป็นผู้เรียนที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มุ่งองค์ความรู้ในศาสตร์ที่สนใจ มุ่งองค์ความรู้ในศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ ศาสตร์การทอผ้ากบบัวศาสตร์การแกะสลักเทียนพรรษาศาสตร์การร้องหมอลำ เป็นต้น ผู้เรียนเปลี่ยนเป็นนักเรียนรู้ ในยุคศตวรรษที่ ๒๑ คือต้อง “Unlearn” คือ การไม่ยึดติดกับสิ่งที่เรารู้มา ต้องปรับตัวให้ทันตลอดเวลา ต้อง “Relearn” คือ เรียนรู้สถานการณ์ใหม่ ต้องมีทักษะทางเทคโนโลยี เพราะสิ่งที่เรารู้มันเปลี่ยนไปในบริษัทใหม่ ๆ

๑.๒) มีภูมิปัญญา คือ เป็นผู้ที่มีทักษะที่เห็นผล (Hand) มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นโจทย์ที่สำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ และมีความสามารถในถ่ายทอดองค์ความรู้ ได้

๑.๓) ภูมิธรรม คือ มีจิตใจที่งดงาม (Heart) มีน้ำใจ มีจิตอาสา ช่วยเหลืองานโดยไม่ต้องให้บอก มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่

๑.๔) ภูมิฐาน คือ มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) มีบุคลิกภาพที่ดี มีความที่โดดเด่นกล้าแสดงออก

๒) ด้านหลักสูตร

๒.๑) หลักสูตรจังหวัดอุบลราชธานี โดยการนำหลักสูตรแกนกลางไปปรับเป็นหลักสูตรจังหวัดที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่นวัตกรรม และนำไปใช้กับสถานศึกษานำร่อง มีกรอบหลักสูตรของจังหวัด ที่มาจากการมีส่วนร่วมของ Active Group ต่าง ๆ ในจังหวัด เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับฐานทุน บริบท และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดและเป็นหลักสูตรครอบคลุม สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ๕๑

๒.๒) หลักสูตรของสถานศึกษานำร่อง เป็นหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับกรอบหลักสูตรของจังหวัดและบริบทของโรงเรียน

๓) พัฒนาระบบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษานำร่อง

๓.๑) สถานศึกษามีระบบการพัฒนาครูในลักษณะชุมชนการเรียนรู้ของครู (Professional Learning Community)

๓.๒) ครูมีความรู้ความสามารถ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายตามหลักสูตรจังหวัด และบริบทท้องถิ่น

๓.๓) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถด้านออกแบบการวัดและประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริงสอดคล้องกับ KPI ที่กำหนด รวมทั้งการนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

๓.๔) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถด้านการทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ผู้เรียน

๓.๕) สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง

๔) การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem)

๔.๑) มีการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่น เพื่อให้มีชีวิตอยู่ อย่างมีพลังและมีความหมาย (Purposeful Learning)

๔.๒) มีการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการ สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ (Generative Learning)

๔.๓) ปรับเปลี่ยนระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้งมี ความเกื้อกูลและแบ่งปัน (Mindful Learning)

๔.๔) มีการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้เพื่อมุ่งการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Learning)

๔.๕) มีการสร้าง Platform การเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบ

๕) การสร้างระบบนิเวศการศึกษาที่เอื้อต่อการบริหารจัดการอิสระได้อย่างเต็มที่

๕.๑) มีสร้างกลไกการทำงานร่วมกันของหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐกิจ ภาคประชาสังคม หน่วยงานภาคเอกชน เพื่อให้เกิดพัฒนานวัตกรรมการศึกษา เพื่อ ยกระดับ คุณภาพการศึกษา

๕.๒) มีการประสานผู้เชี่ยวชาญเพื่อมาเป็นวิทยากรและให้ความรู้ในด้านการวิจัยและพัฒ นา นวัตกรรมการศึกษา

๕.๓) มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

๙. แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์ (Vision)

“อุบลราชธานี...เมืองแห่งการเรียนรู้ ด้วยนวัตกรรมทางการศึกษา สู่วิถีชีวิตที่เป็นสุขอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ
๒. สร้างระบบบริหารจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของจังหวัดอุบลราชธานี
๓. พัฒนาหลักสูตรจังหวัดเพื่อสร้างศักยภาพคนอุบลราชธานี
๔. ส่งเสริม สนับสนุนครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนให้มีศักยภาพในการพัฒนานวัตกรรม ทางการศึกษา
๕. สร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๖. สร้างภาคีเครือข่าย และพัฒนากลไกในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างรัฐ ท้องถิ่น เอกชน และภาคประชาสังคมในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

เป้าประสงค์

๑. การบริหารจัดการเชิงพื้นที่ที่มีเป้าหมายร่วมกันในการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานของสถานศึกษานำร่องให้เป็นไปตามความต้องการของสถานศึกษา

๒. หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษามีแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการศึกษา เป็นต้นแบบในการสร้างนวัตกรรมการศึกษาและขยายผลไปใช้กับสถานศึกษาอื่น

๓. การจัดการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ ชุมชน และทิศทางในการพัฒนาจังหวัด อุบลราชธานี

๔. ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียนมีความสามารถและมีทักษะในการสร้างนวัตกรรม

๕. ผู้เรียนเข้าถึงสิทธิโอกาสทางการศึกษาและได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

๖. ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนา ติดตาม ช่วยเหลือและส่งเสริมการจัดการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบการบริหารจัดการพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๑.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาระดับจังหวัด

๑.๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาระดับสถานศึกษานำร่อง

๑.๓ พัฒนาฐานข้อมูลการบริหารจัดการพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่องในการบริหารและจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

๒.๑ ศึกษาการพัฒนา/แนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรม ในมิติเครือข่ายการศึกษาของหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่อง

๒.๒ จัดเตรียมความพร้อมให้สถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๒.๓ เพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาและนำนวัตกรรมการศึกษาไปใช้

๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือและติดตามสถานศึกษานำร่อง โดยใช้กระบวนการโค้ช และการเป็นที่เลี้ยง (Coaching & Mentoring : CM)

๒.๕ ส่งเสริมการพัฒนารูปแบบการจัดการตนเอง (Self-Management) ของสถานศึกษานำร่อง โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Professional Learning Community : PLC)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

๓.๑ นำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปรับใช้กับการจัดการศึกษาในสถานศึกษานำร่องให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่

๓.๒ ปรับและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทจังหวัดอุบลราชธานี ชุมชน และสถานศึกษานำร่อง

๓.๓ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามหลักการจัดการเรียนรู้

แบบ Active Learning (AL)

๓.๔ ศึกษารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุข

๓.๕ ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพและศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๔.๑ พัฒนาศักยภาพครูเพื่อการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพโดยใช้กระบวนการเสริมพลังอำนาจ (Empowerment)

๔.๒ พัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๔.๓ วิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาสถานศึกษานำร่องตามกระบวนการเสริมสร้างนิสัยการทำงาน (Work Habits) รูปแบบ เรียนรู้ (Educate) คิดใหม่ (Innovate) บริหารจัดการ (Manage) : (EIM)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างโอกาส ความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๕.๑ ศึกษาข้อมูลและกรณีศึกษา แนวปฏิบัติที่ดีในการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

๕.๒ พัฒนารูปแบบนวัตกรรมสร้างโอกาส ความเสมอภาคและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาทั้งในระดับจังหวัด สถานศึกษานำร่อง และเครือข่ายทางการศึกษา

๕.๓ แสวงหาเครือข่ายทางการศึกษาในการนำนวัตกรรมการศึกษาไปปรับใช้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ สร้างและพัฒนากลไกในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

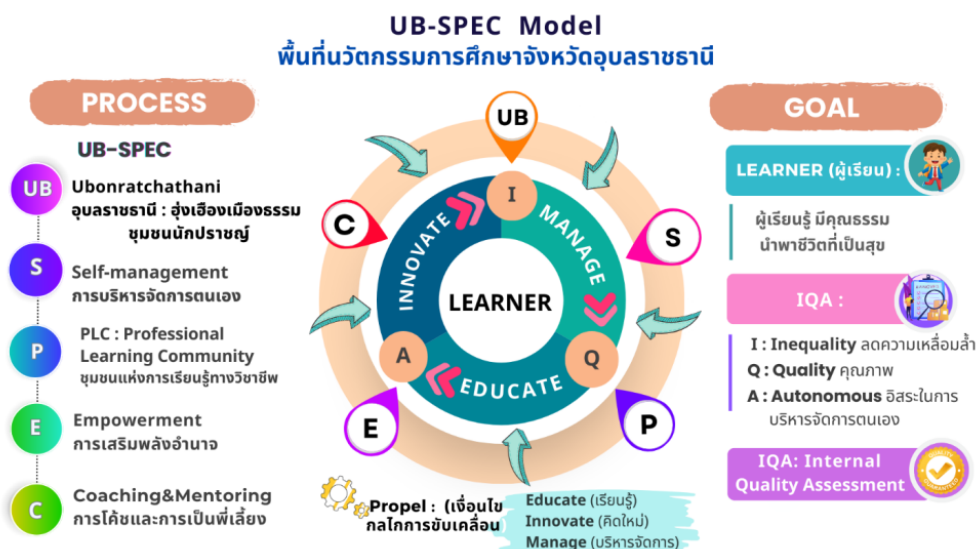
๖.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาแบบบูรณาการทั้งในระดับจังหวัดและสถานศึกษานำร่อง

๖.๒ ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

๖.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ (แหล่งการเรียนรู้) เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

๖.๔ ส่งเสริมการเรียนรู้ในครอบครัวและชุมชน

โมเดลการพัฒนาพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

แผนการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนาแก้วประชาสรรค์

วิสัยทัศน์โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มุ่งพัฒนานักเรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นคนไทย จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน ดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม สร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนรู้ น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

พันธกิจ

๑. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรสถานศึกษา
๒. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีสติสมเหตุผล
๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักเรียนรู้และพัฒนาตนเอง

ต่อเนื่อง

๔. สนับสนุนให้สถานศึกษามีการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๕. ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๖. สนับสนุนให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างหลากหลาย
๗. สนับสนุนให้สถานศึกษามีการใช้แหล่งเรียนรู้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างคุ้มค่า
๘. สนับสนุนให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล
๒. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
๓. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
๔. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
๕. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๖. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตน ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

๓. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

ส่วนที่ ๓

แผนขับเคลื่อนนวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

แผนพัฒนาเชิงระบบ

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๑. ข้อมูลสถานศึกษา โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์
๒. ชื่อแผนงาน โครงการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน
๓. ชื่อผู้รับผิดชอบ นายสุริยัน พิงภาพ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์
นางสาวพรสวรรค์ ภูระวรรณ ตำแหน่ง ครู
นางสาวมนิดา สืบสิงห์ ตำแหน่ง ครู
๔. วันที่เริ่มต้นโครงการ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ วันสิ้นสุดโครงการ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙

ระยะเวลาดำเนินการ ๑๐ เดือน ๑๑ วัน

๕. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดตั้งพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๑) คิดค้นและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียน รวมทั้งเพื่อดำเนินการให้มีการขยายผลไปใช้ในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานอื่น

๒) ลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา

๓) กระจายอำนาจและให้อิสระแก่หน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่องในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาเพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔) สร้างและพัฒนากลไกในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคประชาชนสังคมในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

๖. ความสอดคล้องกับเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนหรือจุดเน้นของโรงเรียนที่กำหนด

๑) พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ คุณธรรม ทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ ทักษะชีวิต คุณลักษณะในศตวรรษที่ ๒๑ นำไปสู่การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล

๒) พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ และทิศทางการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ มีศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีสมรรถนะทาง Digital Technology และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

๔) พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง และระบบการบริหาร ๔ งาน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมตามภูมิสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการศึกษา

๗. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์/แผนงานการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาของจังหวัด

๑) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาหน่วยงานทางการศึกษาและสถานศึกษานำร่องในการบริหารและจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพื้นที่นวัตกรรม การศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพและศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๘. ลักษณะโครงการ โครงการใหม่ โครงการต่อเนื่อง

๙. หลักการและเหตุผล

การขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีเป้าหมายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใน ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้มีภูมิรู้ เป็นผู้เรียนที่มีปัญญาที่เฉียบแหลม (Head) มีองค์ความรู้ในศาสตร์ที่สนใจมีองค์ความรู้ในศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ ศาสตร์การทอผ้ากบัว ศาสตร์การแกะสลักเทียนพรรษา ศาสตร์การร้องหมอลำ เป็นต้น ผู้เรียนเปลี่ยนเป็นนักเรียนรู้ ในยุคศตวรรษที่ ๒๑ คือ ต้อง “Unlearn” คือ การไม่ยึดติดกับสิ่งที่เรารู้มา ต้องปรับตัวให้ทันตลอดเวลา ต้อง “Relearn” คือ เรียนรู้สถานการณ์ใหม่ ต้องมีทักษะทางเทคโนโลยี เพราะสิ่งที่เรารู้มามันเปลี่ยนไปในบริบทใหม่ๆ มีภูมิปัญญา คือ เป็นผู้ที่มีทักษะที่เห็นผล (Hand) มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม ซึ่งเป็นโจทย์ที่สำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ และมีความสามารถในถ่ายทอดองค์ความรู้ได้ มีภูมิธรรม คือ มีจิตใจที่งดงาม (Heart) มีน้ำใจ มีจิตอาสา ช่วยเหลืองานโดยไม่ต้องให้บอก มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เคารพผู้ใหญ่ และมีภูมิฐาน คือ มีสุขภาพที่แข็งแรง (Health) มีบุคลิกภาพที่ดี มีความที่โดดเด่นกล้าแสดงออก ๒) ด้านหลักสูตร หลักสูตรจังหวัดอุบลราชธานี โดยการนำหลักสูตรแกนกลางไปปรับเป็นหลักสูตรจังหวัดที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่นวัตกรรม และนำไปใช้กับสถานศึกษานำร่อง มีกรอบหลักสูตรของจังหวัด ที่มาจากการมีส่วนร่วมของ Active Group ต่าง ๆ ในจังหวัด เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับฐานทุน บริบท และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด และเป็นหลักสูตรครอบคลุม สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง ๕๑ หลักสูตรของสถานศึกษานำร่อง เป็นหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับกรอบหลักสูตรของจังหวัด และบริบทของโรงเรียน ๓) พัฒนาระบบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษานำร่อง สถานศึกษามีระบบการพัฒนาครูในลักษณะชุมชนการเรียนรู้ของครู ครูมีความรู้ความสามารถ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายตามหลักสูตรจังหวัด และบริบทท้องถิ่น ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถด้านออกแบบการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง สอดคล้องกับ KPI ที่กำหนด รวมทั้งการนำผลการประเมินไปพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถด้านการทำวิจัยและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ผู้เรียน สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็ง ๔) การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem) มีการสร้างระบบนิเวศ

การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ มีความมุ่งมั่น เพื่อให้มีชีวิตอยู่อย่างมีพลังและมีความหมาย ๕) การสร้างระบบนิเวศการศึกษาที่เอื้อต่อการบริหารจัดการอิสระได้อย่างเต็มที่ มีสร้างกลไกการทำงานร่วมกันของหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐกิจ ภาคประชาสังคม หน่วยงานภาคเอกชน เพื่อให้เกิดพัฒนานวัตกรรมการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษา (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. ๒๕๖๐) และในปีที่ผ่านมาพบว่าการพัฒนาการศึกษายังไม่บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียน อีกทั้งเพื่อให้การจัดการศึกษามีความทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสภาพสังคมปัจจุบัน โรงเรียนจึงเห็นความสำคัญของระบบการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน อันเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งงานวิชาการเป็นแผนงานหลักในการบริหารการจัดการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนให้สูงขึ้น โดยจากรายงานผลการประเมินตนเองของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการความรู้ แต่ยังคงขาดทักษะเชื่อมโยงบูรณาการการจัดการเรียนรู้ การนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนไม่บรรลุผลสำเร็จตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ การดำเนินงานยังขาดความต่อเนื่อง โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จึงเข้าร่วมโรงเรียนนำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา พัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายตามหลักสูตรจังหวัดอุบลราชธานี

จากเหตุผลความจำเป็นดังกล่าว โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้เรียนขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ให้เป็นแบบอย่าง มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเป็นครูมืออาชีพ เพื่อคุณภาพสถานศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

๑๐. วัตถุประสงค์ของแผนงาน

- ๑๐.๑) เพื่อพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
- ๑๐.๒) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑๐.๓) เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

๑๑. เป้าหมายของโครงการ

๑๑.๑ เชิงปริมาณ

- ๑๑.๑.๑ ครูร้อยละ ๘๐ มีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา
- ๑๑.๑.๒ ครูร้อยละ ๘๐ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๑.๑.๓ ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๑๑.๒ แข็งคุณภาพ

๑๑.๒.๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มีรูปแบบนวัตกรรมการจัดการศึกษาที่สามารถเป็นแบบอย่างและเป็น Best Practice ได้

๑๑.๒.๒ ครูมีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน

๑๑.๒.๓ ครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างครุมีอาชีพสามารถเป็นต้นแบบห้องเรียนคุณภาพได้

๑๑.๒.๔ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตามหลักสูตร

๑๒. ข้อมูลเบื้องต้นของนวัตกรรมการบริหาร

ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้การนิเทศภายใน รูปแบบ NAKAEW Model

หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษา (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. ๒๕๖๐) และในปีที่ผ่านมาพบว่าการพัฒนาการศึกษายังไม่บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียน อีกทั้งเพื่อให้การจัดการศึกษามีความทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสภาพสังคมปัจจุบัน โรงเรียนจึงเห็นความสำคัญของระบบการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน อันเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งงานวิชาการเป็นแผนงานหลักในการบริหารการจัดการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้น โดยจากรายงานผลการประเมินตนเองของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการความรู้ แต่ยังคงขาดทักษะเชื่อมโยงบูรณาการการจัดการเรียนรู้ การนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนไม่บรรลุผลสำเร็จตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ การดำเนินงานยังขาดความต่อเนื่อง

จากเหตุผลความจำเป็นดังกล่าว โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยนวัตกรรมจัดการศึกษา NAKAEW Model ขึ้น เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีเป็นแบบอย่าง มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) หรือนวัตกรรม (Innovation) รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูสู่การเป็นครุมีอาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทุกคนมีแบบอย่างวิธีปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนรู้ (Best Practice) หรือนวัตกรรม เพื่อคุณภาพสถานศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาด้วยรูปแบบ NAKAEW Model

๒. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

กลุ่มเป้าหมาย

๑. เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑.๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มีรูปแบบนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษา

๑.๒ ครูร้อยละ ๘๐ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒. เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๒.๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มีรูปแบบนวัตกรรมบริหารจัดการศึกษาที่สามารถเป็นแบบอย่างและเป็น Best Practice ได้

๒.๒ ครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างครุมีอาชีพสามารถเป็นต้นแบบห้องเรียนคุณภาพได้

๒.๓ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตามหลักสูตร

๒.๔ โรงเรียนได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

๒.๕ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

กระบวนการหรือขั้นตอนของนวัตกรรม

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จัดการศึกษาด้วยรูปแบบ NAKAEW Model

- N Network การสร้างเครือข่าย
- A Accountability ความรับผิดชอบ
- K Knowledge ความรู้
- A Active กระตือรือร้น

E Evaluation	การประเมินผล
W Website	การเผยแพร่ข้อมูล

๑. กำหนดขั้นตอนการพัฒนาการจัดการศึกษาด้วยรูปแบบ NAKAEW Model

ประกอบด้วย ๖ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ N Network การสร้างเครือข่าย

สร้างเครือข่าย ร่วมประชุมและวางแผน สร้างความเข้าใจผู้มีส่วนร่วมในการนิเทศ ประสานงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ประชุมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนระดมความคิด วิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการ จำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศ รวมทั้งวางแผนถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์หรือสร้างเป้าหมายร่วมกันในการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ ๒ A Accountability ความรับผิดชอบ

กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในการนิเทศ แบ่งหน้าที่ภาระงานในการนิเทศ

ขั้นตอนที่ ๓ K Knowledge ความรู้

ให้ความรู้ ความเข้าใจในการทำงาน กำหนดเครื่องมือ กรอบการนิเทศ ปฏิทินการนิเทศภายใน

ขั้นตอนที่ ๔ A Active กระตือรือร้น

ดำเนินการตามแผนนิเทศ ลงมือปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้น สร้างเสริมกำลังใจ ติดตามงาน ปฏิบัติการนิเทศแบบกัลยาณมิตร

ขั้นตอนที่ ๕ E Evaluation การประเมินผล

ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผล เพื่อประเมินผลการทำงานว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ และมีสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ครูปฏิบัติจริง ปัญหา อุปสรรค ที่เป็นข้อมูลสารสนเทศที่ต้องตรวจสอบดูใหม่ แล้วปรับปรุงการนิเทศต่อไปค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี

ขั้นตอนที่ ๖ W Website การเผยแพร่ข้อมูล

การนำผลการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุง จัดทำรายงานผลการนิเทศ เสนอผลการนิเทศเผยแพร่ ผลงานและพัฒนาต่อเนื่อง

กำหนดกิจกรรมของรูปแบบการนิเทศภายใน NAKAEW Model

๑. กิจกรรมประชุมสร้างความเข้าใจ
๒. กิจกรรมกำหนดบทบาทหน้าที่
๓. กิจกรรมจัดการความรู้ KM
๔. กิจกรรมนิเทศติดตาม
๕. กิจกรรมประเมินห้องเรียนคุณภาพ

๖. กิจกรรมสรุป รายงาน เผยแพร่

๗. กำหนดเครื่องมือนิเทศ ปฏิทินการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร ตลอดปีการศึกษา

ผลลัพธ์การพัฒนาคาดหวัง

๑. โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มีรูปแบบการนิเทศภายในที่สามารถเป็นแบบอย่างและเป็น Best Practice ได้

๒. ครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างครูมืออาชีพสามารถเป็นต้นแบบห้องเรียนคุณภาพได้

๓. ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตามหลักสูตร

๔. โรงเรียนได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง

๕. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

๑๓. ประเภทนวัตกรรม นวัตกรรมด้านการบริหารและบริการทางการศึกษา

๑๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๔.๑ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

๑๔.๒ ครูมีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน

๑๔.๓ ครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างครูมืออาชีพสามารถเป็นต้นแบบห้องเรียนคุณภาพได้

๑๔.๔ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตามหลักสูตร

๑๕. งบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ งบประมาณ ๖๖,๒๐๐ บาท (หกหมื่นหกพันสองร้อยบาทถ้วน) รายละเอียดงบประมาณ ดังนี้

ที่	นวัตกรรมการศึกษา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
๑	การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้การนิเทศภายใน รูปแบบ NAKAEW Model	๑๒,๒๐๐	นายสุรียัน พึ่งภพ
๒	การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความสำคัญจากนิทานอีสดด้วยเทคนิคคำถาม ๕W ๑H ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๖,๐๐๐	นางสุพรรณ บุญกอง
๓	การพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณ Coding ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้บอร์ด Kidbright กับระบบ IoT	๑๐,๐๐๐	นายปฐมพงษ์ พุ่มจันทร์
๔	การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	๔,๐๐๐	นางสาวเพชรารวรรณ จันทร์เต็ม

ที่	นวัตกรรมการศึกษา	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ
๕	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน	๒,๐๐๐	นางสาววิภาวดี ปรุโปรง
๖	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัยโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach)	๔,๐๐๐	นางสาวปิ่นอนงค์ บุ่งทอง
๗	การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๔,๐๐๐	นางสาวพรสวรรค์ ฤทธิ์วรรณ
๘	การพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้กิจกรรมโครงงานคณิตศาสตร์บูรณาการ STEM ศึกษาเป็นฐาน	๕,๐๐๐	นายชาคริต กากแก้ว
๙	การพัฒนาการอ่านการเขียนคำขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้แบบฝึกอ่านเขียนคำสระภาษาไทย	๔,๐๐๐	นางสาวมณิดา สืบสิงห์
๑๐	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่องบรรพบุรุษไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	๔,๐๐๐	นางสาวอภิญญา โตมาชา
๑๑	การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้เกมการศึกษา	๓,๐๐๐	นางสาววิภา นิมสุวรรณ
๑๒	การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะแบบร่วมมือ เทคนิค TAI ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๔,๐๐๐	นางสาวศกลวรรณ จ้องสาระ
๑๓	การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์	๔,๐๐๐	นางสาวอนุสรรา ปะติตั้ง

๑๖. นวัตกรรมของครู

ที่	นวัตกรรมการศึกษา	ประเภทนวัตกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๑	การพัฒนาคุณภาพ การศึกษาโดยใช้การนิเทศ ภายใน รูปแบบ NAKAEW Model	นวัตกรรมด้านการ บริหารและบริการ ทางการศึกษา	๑. โรงเรียนบ้านนาแก้ว ประชาสรรค์ มีรูปแบบ การนิเทศภายใน ๒. ครูจัดการเรียนการ สอนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ๓. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงขึ้น	ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นายสุรียัน พิง ภพ
๒	การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการ อ่านจับใจความสำคัญจาก นิทานอีสป ด้วยเทคนิค คำถาม ๕W๑H ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๒	นวัตกรรมด้านการ เรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจวิธีการอ่าน จับใจความสำคัญ ด้วย เทคนิคคำถาม ๕W๑H ๒. นักเรียนสามารถสรุป ใจความสำคัญจากเรื่องที่ อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่อการอ่าน และนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	ภาคเรียนที่ ๑ ปี การศึกษา ๒๕๖๘	นางสุพรรณ บุญกอง
๓	การพัฒนาทักษะการคิดเชิง คำนวณ Coding ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้ บอร์ด Kidbright กับระบบ IoT	นวัตกรรมด้านการ เรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจแนวคิดและ องค์ประกอบของ เทคโนโลยี IOT ๒. นักเรียนมีทักษะการ ออกแบบแนวคิดเพื่อการ พัฒนาเทคโนโลยี IOT ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนรู้ coding	ภาคเรียนที่ ๑ ปี การศึกษา ๒๕๖๘	นายปฐมพงษ์ พุ่มจันทร์

ที่	นวัตกรรมการศึกษา	ประเภทนวัตกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๔	การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง น้ำ ๒. นักเรียนมีทักษะการทางวิทยาศาสตร์ด้วยชุดกิจกรรมการทดลองทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสังเกต ทักษะการทดลอง ทักษะการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาวเพชรารวรรณจันทร์เต็ม
๕	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษา ๒. นักเรียนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษา ๓. นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาววิภาวดีปรุโปรง
๖	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัยโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach)	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวในชุมชนของตนเอง ๒. นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กปฐมวัย ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อทักษะการอ่าน	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาวปิ่นอนงค์ บุ่งทอง

ที่	นวัตกรรมการศึกษา	ประเภทนวัตกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
๗	การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ ๒. นักเรียนมีสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาวพรสวรรค์ ภูระวรรณ
๘	การพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ STEM ศึกษา เป็นฐาน	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ทักษะทางคณิตศาสตร์ในการออกแบบและประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์ ๒. นักเรียนมีทักษะในด้านวิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineer: E) และคณิตศาสตร์ (Mathematics: M) โดยใช้กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ (STEM)	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นายชาคริต กากแก้ว

ที่	นวัตกรรมการศึกษา	ประเภทนวัตกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
			๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่อวิชาคณิตศาสตร์ มี ความคิดสร้างสรรค์ และ กล้าแสดงออกมากขึ้น ๔. นักเรียนมีผลงานเชิง ประจักษ์จากการแข่งขัน ทักษะทางวิชาการด้าน คณิตศาสตร์กิจกรรม โครงการคณิตศาสตร์ ประเภทสร้างบูรณาการ ความรู้ในคณิตศาสตร์ไป ประยุกต์ใช้ในระดับต่าง ๆ		
๙	การพัฒนาการอ่านการเขียน คำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้แบบฝึกอ่านเขียนคำ สระภาษาไทย	นวัตกรรมด้านการ เรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ใน การอ่านการเขียนคำ ๒. นักเรียนมีทักษะด้าน การอ่านการเขียนคำ ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนภาษาไทย	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาวมนิดา สีสิงห์
๑๐	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรายวิชา ประวัติศาสตร์ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่องบรรพบุรุษไทย โดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	นวัตกรรมด้านการ เรียนการสอน	๑. นักเรียนสามารถ อธิบายเรื่องราวทาง ประวัติศาสตร์เรื่องบรรพ บุรุษไทยได้ ๒. นักเรียนมีทักษะการ คิดวิเคราะห์และการ นำเสนออย่างสร้างสรรค์ ๓. นักเรียนมีความภูมิใจ ในรากเหง้า และสำนึก รักความเป็นไทย	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาว อภิญญา โตมา ชา

ที่	นวัตกรรมการศึกษา	ประเภทนวัตกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
			๔. เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกและส่งเสริมการมีส่วนร่วม		
๑๑	การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้เกมการศึกษา	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. เด็กมีทักษะการนับรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ได้ ๒. เด็กมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ๓. เด็กมีเจตคติที่ดีต่อเรียนรู้คณิตศาสตร์	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาววิภา นิมสุวรรณ
๑๒	การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะแบบร่วมมือ เทคนิค TAI ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อัตราส่วนและมาตราส่วน ๒. นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์ ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาวศกลวรรณ จ้องสาระ
๑๓	การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์	นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน	๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อาหาร และการย่อยอาหาร ๒. นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	นางสาวอนุสร ปะติตั้ง

๑๗. การประเมินผลโครงการ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้
๑. ครูบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ๒. ครูมีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน ๓. ครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างครุมืออาชีพ สามารถเป็นต้นแบบห้องเรียนคุณภาพได้ ๔. ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตามหลักสูตร	๑. ติดตาม ตรวจสอบ ๒. ประเมินผลการดำเนินการ ๓. นวัตกรรมของครู	๑. แบบติดตาม ตรวจสอบ ๒. แบบประเมินผลงาน

ภาคผนวก

นวัตกรรมด้านการบริหารและบริการทางการศึกษา

**แผนนวัตกรรมด้านการบริหารและบริการทางการศึกษา
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์**

๑. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้การนิเทศภายใน รูปแบบ NAKAEW Model
๒. ผู้จัดทำนวัตกรรม นายสุรียัน พึ่งภพ
๓. ระยะเวลาในการดำเนินการพัฒนานวัตกรรม ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
๔. ที่มาและความสำคัญ

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษา (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. ๒๕๖๐) และในปีที่ผ่านมาพบว่าการพัฒนาการศึกษายังไม่บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียน อีกทั้งเพื่อให้การจัดการศึกษามีความทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสภาพสังคมปัจจุบัน โรงเรียนจึงเห็นความสำคัญของระบบการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน อันเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งงานวิชาการเป็นแผนงานหลักในการบริหารการจัดการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนในโรงเรียนให้สูงขึ้น โดยจากรายงานผลการประเมินตนเองของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ พบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ความสามารถและทักษะในการจัดการความรู้ แต่ยังขาดทักษะเชื่อมโยงบูรณาการการจัดการเรียนรู้ การนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนไม่บรรลุผลสำเร็จตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ การดำเนินงานยังขาดความต่อเนื่อง

จากเหตุผลความจำเป็นดังกล่าว โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยนวัตกรรมจัดการศึกษา NAKAEW Model ขึ้น เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีเป็นแบบอย่าง มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) หรือนวัตกรรม (Innovation) รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูสู่การเป็นครูมืออาชีพ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทุกคนมีแบบอย่างวิธีปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนรู้ (Best Practice) หรือนวัตกรรม เพื่อคุณภาพสถานศึกษาที่ยั่งยืนต่อไป

๕. วัตถุประสงค์

- ๕.๑ เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาด้วยรูปแบบ NAKAEW Model
- ๕.๒ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๕.๓ เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

๖. กลุ่มเป้าหมาย

๖.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

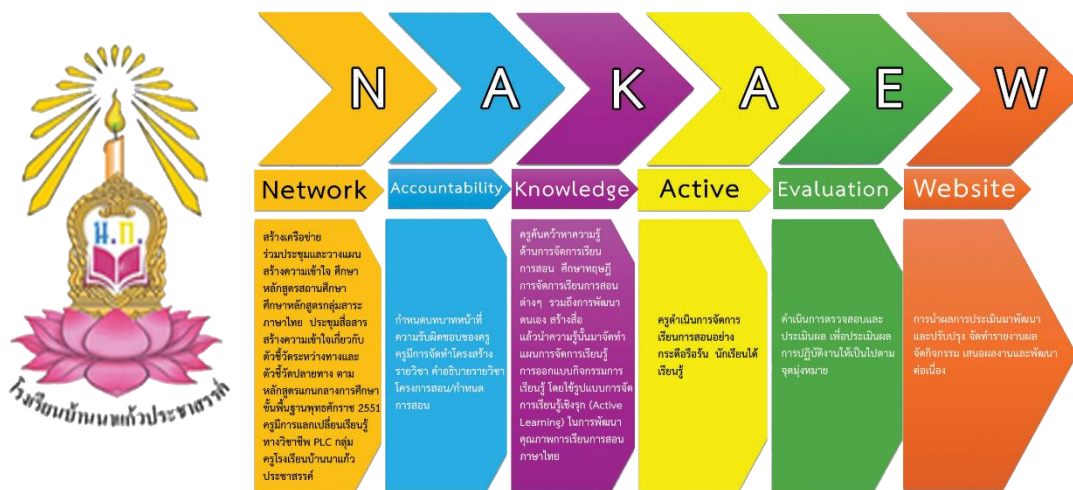
- ๖.๑.๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มีรูปแบบนวัตกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษา
- ๖.๑.๒ ครูร้อยละ ๘๐ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๖.๑.๓ ผู้เรียนร้อยละ ๘๐ มีคุณภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๖.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๖.๒.๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มีรูปแบบนวัตกรรมการบริหารจัดการศึกษาที่สามารถเป็นแบบอย่างและเป็น Best Practice ได้
- ๖.๒.๒ ครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างครูมืออาชีพสามารถเป็นต้นแบบห้องเรียนคุณภาพได้
- ๖.๒.๓ ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตามหลักสูตร
- ๖.๒.๔ โรงเรียนได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้อง
- ๖.๒.๕ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

๗. กระบวนการพัฒนานวัตกรรม

โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ดำเนินโครงการนิเทศภายใน โดยรูปแบบการนิเทศภายในรูปแบบ NAKAEW Model

N	Network	การสร้างเครือข่าย
A	Accountability	ความรับผิดชอบ
K	Knowledge	ความรู้
A	Active	กระตือรือร้น
E	Evaluation	การประเมินผล
W	Website	การเผยแพร่ข้อมูล

กำหนดขั้นตอนการพัฒนาารูปแบบการนิเทศภายใน NAKAEW Model

ประกอบด้วย ๖ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ N Network การสร้างเครือข่าย

สร้างเครือข่าย ร่วมประชุมและวางแผน สร้างความเข้าใจผู้มีส่วนร่วมในการนิเทศ ประสานงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ประชุมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนระดมความคิด วิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการ จำเป็นที่จะต้องมีการนิเทศ รวมทั้งวางแผนถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์หรือสร้างเป้าหมายร่วมกันในการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ ๒ A Accountability ความรับผิดชอบ

กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในการนิเทศ แบ่งหน้าที่ภาระงานในการนิเทศ

ขั้นตอนที่ ๓ K Knowledge ความรู้

ให้ความรู้ ความเข้าใจในการทำงาน กำหนดเครื่องมือ กรอบการนิเทศ ปฏิทินการนิเทศภายใน

ขั้นตอนที่ ๔ A Active กระตือรือร้น

ดำเนินการตามแผนนิเทศ ลงมือปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้น สร้างเสริมกำลังใจ ติดตามงาน ปฏิบัติการนิเทศแบบกัลยาณมิตร

ขั้นตอนที่ ๕ E Evaluation การประเมินผล

ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผล เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ และมีสภาพการจัดการเรียนการสอนที่ครูปฏิบัติจริง ปัญหา อุปสรรค ที่เป็นข้อมูลสารสนเทศที่ต้องตรวจสอบดูใหม่ แล้วปรับปรุงการนิเทศต่อไปค้นหาแนวปฏิบัติที่ดี

ขั้นตอนที่ ๖ W Website การเผยแพร่ข้อมูล

การนำผลการประเมินมาพัฒนาและปรับปรุง จัดทำรายงานผลการนิเทศ เสนอผลการนิเทศเผยแพร่ ผลงานและพัฒนาต่อเนื่อง

กำหนดกิจกรรมของรูปแบบการนิเทศภายใน NAKAEW Model

๑. กิจกรรมประชุมสร้างความเข้าใจ
๒. กิจกรรมกำหนดบทบาทหน้าที่
๓. กิจกรรมจัดการความรู้ KM
๔. กิจกรรมนิเทศติดตาม
๕. กิจกรรมประเมินห้องเรียนคุณภาพ
๖. กิจกรรมสรุป รายงาน เผยแพร่
๗. กำหนดเครื่องมือนิเทศ ปฏิทินการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร ตลอดปีการศึกษา

๘. วิธีดำเนินการ กิจกรรม/วิธีการดำเนินงาน

กิจกรรม	วิธีดำเนินงาน	ผู้ปฏิบัติ	ช่วงเวลา	สื่อ/เครื่องมือ
๑. กิจกรรมประชุมสร้าง ความเข้าใจ	๑. ประชุมทบทวน วิสัยทัศน์ ๒. ร่วมกันกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์ พันธกิจ ในการนิเทศภายในโรงเรียน ๓. จัดทำสารสนเทศพื้นฐาน (Data Base) สำหรับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เช่น ข้อมูลครูผู้สอน/บุคลากรในโรงเรียน ข้อมูลการทดสอบระดับชาติ ข้อมูลผลการเรียนของนักเรียน ข้อมูลนักเรียนรายบุคคลรอบด้านของ แต่ละชั้นเรียน (ด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม) ๔. จัดประชุม/อบรม สร้างการ รับรู้และส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการนิเทศภายใน โรงเรียนและเรื่องที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องการนิเทศภายใน	๑. ผู้บริหาร ๒. คณะกรรมการสถานศึกษา ๓. ครู ๔. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	๑. แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ๒. แผนปฏิบัติการประจำปี
๒. กิจกรรมกำหนด บทบาท หน้าที่	๑. จัดทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียน ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือและเครื่องมือการนิเทศภายใน โดยการมีส่วนร่วม มีองค์ประกอบ ๑) วัตถุประสงค์ ๒) ข้อมูลพื้นฐาน ๓) กระบวนการนิเทศ ๔) ประเด็นการนิเทศ ๕) เทคนิค/วิธีการนิเทศ ๖) กิจกรรมการนิเทศ ๗) บทบาทของผู้นิเทศ ๘) คณะนิเทศ ๙) ปฏิทินการนิเทศ ๑๐) เครื่องมือนิเทศ	๑. ผู้บริหาร ๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ๓. ผู้ที่ได้รับมอบหมาย/ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	๑. แผนนิเทศฯ ๒. คู่มือนิเทศฯ

กิจกรรม	วิธีดำเนินงาน	ผู้ปฏิบัติ	ช่วงเวลา	สื่อ/เครื่องมือ
๓. กิจกรรมจัดการความรู้ KM	๑. ให้ความรู้ ความเข้าใจในการทำงาน ๒. กำหนดเครื่องมือ กรอบการนิเทศ ๓. ปฏิทินการนิเทศภายใน	๑. ผู้บริหาร ๒. ครูผู้สอน	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	๑. เครื่องมือนิเทศ ๒. ปฏิทินการนิเทศภายใน
๔. กิจกรรมนิเทศติดตาม	๑. กำหนดผู้รับผิดชอบและคณะนิเทศ ๒. ประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจกับทีมนิเทศ ๓. แจกผู้รับการนิเทศ ๔. ดำเนินการนิเทศตามแผนที่ กำหนด	๑. ผู้บริหาร ๒. ครูผู้สอน	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	๑. เครื่องมือนิเทศ ๒. ปฏิทินการนิเทศภายใน
๕. กิจกรรมประเมินห้องเรียนคุณภาพ	นิเทศประเมินห้องเรียนคุณภาพ แบ่งระดับคุณภาพเป็น ๔ ระดับ ดังนี้ - ระดับก้าวหน้า (Progressive Classroom) คือห้องเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านคุณภาพครู และด้านคุณภาพผู้เรียน ที่มีมาตรฐานอยู่ในระดับ A - ระดับดี คือ (Good Classroom) ห้องเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านคุณภาพครู และด้านคุณภาพผู้เรียน ที่มีมาตรฐานอยู่ในระดับ ๒A - ระดับดีมาก (Very Good Classroom) คือ ห้องเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านคุณภาพครู และด้านคุณภาพผู้เรียน ที่มีมาตรฐานอยู่ในระดับ ๓A - ระดับดีเยี่ยม (Excellent Classroom) คือ ห้องเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้านคุณภาพครู และด้านคุณภาพผู้เรียน ที่มีมาตรฐานอยู่ในระดับ ๔A	๑. ผู้บริหาร ๒. ครูผู้สอน	ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘	๑. เครื่องมือนิเทศ ๒. ปฏิทินการนิเทศภายใน

กิจกรรม	วิธีดำเนินงาน	ผู้ปฏิบัติ	ช่วงเวลา	สื่อ/เครื่องมือ
๖. กิจกรรมสรุป รายงานเผยแพร่	๑. สรุปผลและรายงานผลการดำเนินงาน -ระยะที่ ๑ และนำผลไปใช้ปรับปรุงและพัฒนา -ระยะที่ ๒ และนำผลไปใช้ปรับปรุงพัฒนาและวางแผน ๒. วิเคราะห์ สังเคราะห์ผลการดำเนินงาน ๓. รายงานผลและเผยแพร่การดำเนินงานนิเทศต่อผู้เกี่ยวข้อง ๕. นำผลการนิเทศไปใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และเผยแพร่สู่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ๒. ผู้บริหารสถานศึกษา	ปีการศึกษา ๒๕๖๘	๑. แบบบันทึกการนิเทศ ๒. แบบรายงานผลการดำเนินงาน ๓. แบบสังเกตชั้นเรียน ๔. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ๕. แบบติดตามการดำเนินงานนิเทศ ๖. หน่วย/แผนจัดการเรียนรู้ ๗. ผลงานนักเรียน ๘. สื่อ นวัตกรรม

๙. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๙.๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ มีรูปแบบการนิเทศภายใน โดยใช้รูปแบบ NAKAEW Model เพื่อพัฒนา ครู ห้องเรียน นักเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ ทั้งด้านวิชาการผลงานวิชาชีพ ในห้องเรียนคุณภาพ สร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ ดี เก่ง มีสุข อยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

๙.๒ ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ครูมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผู้เรียน ครูดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูทุกคนมีนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ครูมีสื่อ นวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ ครูมีวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กเรียน อีกทั้งครูยังมีผลสำเร็จในการประกวดด้านต่าง ๆ

๙.๓ ผู้เรียนมีคุณภาพบรรลุตามเป้าหมาย

๑๐. งบประมาณ

เงินงบประมาณ ๑๒,๒๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันสองร้อยบาทถ้วน)

นวัตกรรมที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้การนิเทศภายใน รูปแบบ NAKAEW Model			
กิจกรรม	ค่าใช้จ่าย/ เงินงบประมาณ	รายการ	จำนวนเงิน

กิจกรรมที่ ๑ กิจกรรมประชุมสร้างความ เข้าใจ	ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ งบลงทุน อื่น ๆ /นอกงบ	ค่าใช้สอย เพื่อกิจกรรม พัฒนาครู	๐
กิจกรรมที่ ๒ กิจกรรมกำหนดบทบาทหน้าที่	ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ งบลงทุน อื่น ๆ /นอกงบ	ค่าใช้สอย เพื่อกิจกรรม พัฒนาครู	๐
กิจกรรมที่ ๓ กิจกรรมจัดการความรู้ KM	ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ งบลงทุน อื่น ๆ /นอกงบ	ค่าใช้สอย เพื่อกิจกรรม พัฒนาครู	๐
กิจกรรมที่ ๔ กิจกรรมการสร้างนวัตกรรมการ จัดการเรียนรู้	ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ งบลงทุน อื่น ๆ /นอกงบ	ค่าตอบแทน เพื่อกิจกรรม พัฒนาครู ค่าใช้สอย เพื่อกิจกรรม พัฒนาครู	๓,๐๐๐ ๓,๑๒๐
กิจกรรมที่ ๕ กิจกรรมการประเมินผล	ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ งบลงทุน อื่น ๆ /นอกงบ	ค่าใช้สอย เพื่อกิจกรรม พัฒนาครู	๐
กิจกรรมที่ ๖ กิจกรรมสรุป รายงาน เผยแพร่	ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ งบลงทุน อื่น ๆ /นอกงบ	ค่าวัสดุ ค่าใช้สอย อื่นๆ	๕,๒๐๐ ๘๘๐
รวม			๑๒,๒๐๐

*ถัวจ่ายทุกรายการ

๑๑. การประเมินผล

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือที่ใช้
๑. ครูละบุคลากรทางการศึกษามีความสามารถในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ๒. ครูมีนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน ๓. ครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้อย่างครุมืออาชีพ สามารถเป็นต้นแบบห้องเรียนคุณภาพได้ ๔. ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตามหลักสูตร	๑. ติดตาม ตรวจสอบ ๒. ประเมินผลการดำเนินการ ๓. นวัตกรรมของครู	๑. แบบติดตาม ตรวจสอบ ๒. แบบประเมินผลงาน

ลงชื่อ

(นายสุริยัน พึ่งภาพ)

ผู้จัดทำนวัตกรรม

นวัตกรรมการเรียนรู้ของคุณ

แผนนวัตกรรมการเรียนการสอนของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๘
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสุพรรณ บุญกอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม
 - แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่
๕. ประเภทของนวัตกรรม
 - นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

จากการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ เห็นได้จากการสอนอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเรื่องต่างๆ ในหนังสือเรียนภาษาไทย เมื่ออ่านจบผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาเรื่องที่เรียน ผู้เรียนบางคนอ่านได้ แต่ไม่รู้เรื่อง เพราะไม่เข้าใจเรื่องราว ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ ทำให้การอ่านขาดประสิทธิภาพ ซึ่งทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเป็นหัวใจพื้นฐานของการอ่าน ที่จะทำให้เกิดสมรรถนะการอ่านขั้นสูง เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในฐานะครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เห็นว่าการแก้ปัญหาดังกล่าวควรเริ่มต้นที่ครูเป็นอันดับแรก ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว ได้รับความสนใจ เข้าใจง่าย มีภาพประกอบ รูปแบบสวยงาม และสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง จึงเป็นแนวคิดในการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H

ข้าพเจ้าได้ออกแบบนวัตกรรมคือแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยออกแบบเนื้อหาของนวัตกรรมให้สอดคล้องกับการกับการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทยจำนวน ๙ ชั่วโมง ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๑ เรื่อง กระท่ายกับเต่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๒ เรื่อง เจ้านายกับแมว แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๓ เรื่อง ตำนานเกาเหมาแมว แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๔ เรื่อง แม่ไก่กับแมงป่อง แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๕ เรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับฝูงเห็บ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๖ เรื่อง นกดูเหว่ากับห่าน แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๗ เรื่อง ลิงอวดเก่ง แบบฝึกทักษะการอ่านจับ

ใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๘ เรื่อง ภูเก็ตกับปู แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๙ เรื่อง ลูกกวางกับทะเล

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๑. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H (K)
๒. เพื่อให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H (P)
๓. เพื่อพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (A)

๘. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๒๑ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๘.๑.๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิธีการอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ได้ร้อยละ ๘๐

๘.๑.๒. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ได้ ร้อยละ ๗๐

๘.๑.๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ร้อยละ ๑๐๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑. นักเรียนมีนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ระดับดีขึ้น

๘.๒.๒. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ระดับดี

๘.๒.๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับดีมาก

๙. หลักการ/แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

นियามศัพท์เฉพาะ

๑. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H หมายถึง แบบฝึกที่ผู้รายงานสร้างขึ้นเพื่อให้เด็กได้ฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ได้แก่ Who What Where When Why How วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๒. ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญ จับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เพื่อให้สามารถรับสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ถูกต้องครบถ้วน ตรงประเด็น วัดได้จากคะแนนสอบก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านที่ผู้รายงานสร้างขึ้น

๓. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ แบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้แกนกลาง และตัวชี้วัด ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๔. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชมหรือพอใจในการเรียนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

จุฬารัตน์ อินทร์อุดม (๒๕๖๑ : ๓๑) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือการอ่านเพื่อทำความเข้าใจสาระในเรื่องที่อ่าน จับสาระและความคิดสำคัญของเรื่องที่ได้โดยแยกแยะประเด็นสำคัญว่าอะไรเป็นประเด็นหลักอะไรเป็นประเด็นสำคัญรองลงมาได้และนำข้อความมาสรุปใจความสำคัญเรียบเรียงต่อเนื่องกันโดยใช้ภาษาตนเอง

แววมยุรา เหมือนนิล (๒๕๕๓ : ๑๒) ได้ให้ความหมายของการจับใจความว่า การอ่านจับใจความ คือการมุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง หรือของหนังสือแต่ละเล่มคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้ ๒ ส่วน ดังนี้

๑) ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ

๒) ส่วนที่ขยายใจความสำคัญ หรือส่วนประกอบ เพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณี ที่อ่านมีย่อหน้าเดียว ในย่อหน้านั้นจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นเป็นส่วนขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบซึ่งอาจมีหลายประเด็น

เทคนิคการสอน ๕W๑H

ดวงพร เพ็องฟู (๒๕๖๐) ได้กล่าวถึง คำถาม ๕W๑H คือ คำถามที่นำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้แก่

๑. Who (ใคร) บุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกแลด้านลบ เช่น ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เช่นนี้บ้างใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้มากที่สุด

๒. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น เช่น เกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ หลักฐานที่สำคัญที่สุดคืออะไร สาเหตุที่ทำให้เหตุการณ์นี้คืออะไร

๓. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์ เช่น เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหนเหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด

๔. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น เช่นเหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

๕. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เช่น เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้

๖. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด เช่น เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลักในการพิจารณาคนได้อย่างไร

เนตรนภา ถาวรสุวรรณ (๒๕๖๒) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค ๕W๑H ดังนี้

๑. ชั้นเตรียม ผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ตามความเหมาะสมประมาณ กลุ่มละ ๕-๗ คน ผู้สอนนำจุดมุ่งหมาย หรือปัญหาที่นักเรียนต้องพิจารณาก่อนลงมือศึกษาจะเป็นการกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนได้ศึกษาบทเรียนด้วยความตั้งใจอย่างแท้จริง

๒. ชั้นเสนอกรณีตัวอย่าง ผู้สอนใช้กรณีตัวอย่าง เช่น ข่าว ภาพ และบทความซึ่งในบทเรียนจะใช้สื่อ

การสอนหนึ่งประเภทเท่านั้นตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนกลับมาศึกษาเพิ่มเติมได้ภายหลังไม่ให้นักเรียนลืมและจะได้ทบทวนหรือศึกษาในชั้นวิเคราะห์

๓. ชั้นวิเคราะห์ร่วมกับเทคนิคการตั้งคำถาม ๕W๑H เป็นการตั้งคำถามจากกรณีตัวอย่างที่นักเรียนศึกษา เพื่อให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายระดมพลังสมอง รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีตัวอย่างที่ศึกษา เพื่อตัดสินใจหาแนวทางแก้ปัญหา และสรุปผล การอภิปรายของสมาชิกในกลุ่ม และเป็นตัวแทนกลุ่มนำเสนอผล การอภิปรายต่อชั้นเรียน ซึ่งผู้สอนคอยบันทึกคำตอบหรืออาจจะมอบหมายให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งจดบันทึกคำตอบ หรือข้อคิดเห็นของสมาชิกแต่ละกลุ่มลงบนกระดาษอย่างเป็นระเบียบ เพื่อนักเรียนได้พิจารณาผลการวิเคราะห์ของตนอีกครั้งหนึ่งก่อนสรุปข้อคิดเห็น

๔. ชั้นสรุป นักเรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกับผู้สอนอภิปรายหาข้อสรุปเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาและแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหาจากกรณีตัวอย่าง โดยสรุปตามแนวคำถาม ๕W๑H และบันทึกสาระสำคัญเป็นการสรุปข้อคิดที่ได้จากการวิเคราะห์รายละเอียดในกรณีตัวอย่างที่เป็นหลักการทั่วไป ผู้สอนควรเสนอหลักการหรือทฤษฎี หรือขอปฏิบัติที่สัมพันธ์กับกรณีตัวอย่าง ซึ่งผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าเตรียมมาให้แก่นักเรียน จะทำให้นักเรียนมีหลักการและมีแนวปฏิบัติที่กว้างขึ้น

๕. ชั้นประเมินผล ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตอบปัญหาซึ่งผู้สอนได้กำหนดจากกรณีตัวอย่างที่ศึกษาไปแล้ว

นอกจากนี้ผู้สอนอาจจะประเมินผลนักเรียนจากการสังเกตในการร่วมสนทนา การรายงาน การตอบคำถาม และการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเองใช้สติปัญญา คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัยความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการใช้การวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถามอภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญทั้งนี้ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑. ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตามหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๒. วิเคราะห์สภาพปัญหาจากการจัดการเรียนรู้ ในรายวิชาภาษาไทย

๓. นำสภาพปัญหาที่พบจากการจัดการเรียนรู้ เข้าสู่กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น

๔. ออกแบบ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๕. นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ให้คุณครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหา กิจกรรม การเฉลยคำตอบ พร้อมทั้งเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง แก้ไข

๖. นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H มาปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของคุณครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๗. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H

๘. นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนรายวิชาศิลปะ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้

๙. นำเสนอครูในกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ สาธิตวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้คุณครูได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข ก่อนนำไปใช้กับนักเรียน

๑๐. นำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

๑๑. บันทึกผลการเรียนรู้ของนักเรียน ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการเรียนรู้ ในรูปแบบข้อมูลสารสนเทศ หากมีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ให้จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วงหลังเลิกเรียน และทำการทดสอบใหม่ จนนักเรียนมีผลการเรียนรู้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

๑๑. สรุปผลการพัฒนาทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๑	แบบฝึกทักษะด้านทัศนศิลป์ จำนวน ๙ ชุดดังนี้ -แบบทดสอบก่อนเรียน -แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๑ เรื่อง กระต่ายกับเต่า -แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๒ เรื่อง เจ้าชายกับแมว -แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๓ เรื่อง ตำนานเกาะหนูเกาะแมว -แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๔ เรื่อง แม่ไก่กับแมงป่อง -แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๕ เรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับฝูงเห็บ -แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๖ เรื่อง นกดูเหว่ากับห่าน	๑๐ ข้อ ๑ ชั่วโมง ๑ ชั่วโมง ๑ ชั่วโมง ๑ ชั่วโมง ๑ ชั่วโมง

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
	-แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๗ เรื่อง ลิงอวดเก่ง	๑ ชั่วโมง
	-แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๘ เรื่อง งูกับปู	๑ ชั่วโมง
	-แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ที่ ๙ เรื่อง ลูกกวางกับทะเล	๑ ชั่วโมง
	- แบบทดสอบหลังเรียน	๑๐ ข้อ
๒	แผนการจัดการเรียนเพื่อรู้ฝึกทักษะฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสป ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H	๙ ชั่วโมง
๓	แบบประเมินความรู้ความเข้าใจการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานอีสป	๙ ชั่วโมง
๔	แบบประเมินทักษะกระบวนการ การอ่านจับใจความสำคัญด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H	๙ ชั่วโมง
๕	แบบวัดเจตคติชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ	๙ ชั่วโมง

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ เชิงปริมาณ

๑๒.๑.๑. นักเรียนนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ได้ร้อยละ ๘๐

๑๒.๑.๒. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ได้ ร้อยละ ๗๐

๑๒.๑.๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ร้อยละ ๑๐

๑๒.๒ เชิงคุณภาพ

๑๒.๒.๑. นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ระดับดีขึ้น

๑๒.๒.๒. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ระดับดี

๑๒.๒.๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ระดับดีมาก

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๖,๐๐๐ บาท

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๖,๐๐๐ บาท (หกพันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ จากนิทานอีสปด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	-	-	๖,๐๐๐	-
รวม			๖,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
๑. จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) -นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H	- การตอบคำถาม - การสังเกตพฤติกรรม	- คำถามพัฒนาการคิด - แบบประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจ (K)	นักเรียนได้ ๑ คะแนน หรือ ระดับคุณภาพ ๑ ขึ้นไป ผ่าน
๒. ด้านทักษะกระบวนการ (P) -นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ด้วยเทคนิคคำถาม ๕W๑H	- ตรวจใบงาน	- ใบงานนิทานปริศนา - แบบประเมินด้านทักษะกระบวนการ (P)	นักเรียนได้ ๘ คะแนน หรือ ระดับคุณภาพ ๒ ขึ้นไป ผ่าน
๓. ด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) -นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- การสังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินด้านคุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A)	นักเรียนได้ ๑ คะแนน หรือ ระดับคุณภาพ ๑ ขึ้นไป ผ่าน

ลงชื่อ ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสุพรรณ บุญทอง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

**แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์**

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นายปฐมพงษ์ พุ่มจันทร์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
๒. ชื่อนวัตกรรม การพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณ Coding ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้บอร์ด Kidbright กับระบบ IoT

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

- แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

- นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๕๓ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายไว้ชัดเจนในมาตรา ๘ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ.๒๕๕๑:๕) ซึ่งลักษณะดังกล่าวนั้น ครอบคลุมการพัฒนาการของมนุษย์ทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ ทั้งนี้การพัฒนาระบบการเรียนรู้ดังกล่าวให้เกิดกับผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ คือ ผู้เรียนที่เป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข

กระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว โดยมีกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา โดยมีกระบวนการเรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมิน (Bonwell & Eison, ๑๙๙๑)

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การจัดศึกษาและการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนในฐานะพลเมืองให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล มีทักษะจำเป็นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มีภาวะผู้นำ การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมแรงบันดาลใจให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความหมาย การเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการรังสรรค์สิ่งใหม่ๆ การเรียนรู้เพื่อปลูกฝังจิตสาธารณะ ยึดประโยชน์ส่วนรวม และการเรียนรู้เพื่อการนำไปปฏิบัติ มุ่งสร้างการทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ พึ่งพาตนเองได้ และดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

เนื่องจากโรงเรียนเป็นโรงเรียนขยายโอกาส นักเรียนที่นี้มาจากหลากหลายพื้นเพ ส่วนหนึ่งเป็นเด็กที่อาจมีข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการศึกษา ทำให้โรงเรียนต้องมีบทบาทสำคัญในการเติมเต็มโอกาส

ทางการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของพวกเขา ไม่เพียงแต่ด้านวิชาการ แต่ยังรวมถึงทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

ลักษณะเด่นของนักเรียนในโรงเรียนนี้คือ พวกเขาจะมีทักษะการทำงานและการช่วยเหลือครอบครัว ตั้งแต่อายุน้อย หลายคนมีความสามารถด้านงานช่าง งานประดิษฐ์ หรือการสร้างสรรค์จากวัสดุเหลือใช้ ซึ่งเป็นจุดแข็งที่สามารถนำมาบูรณาการกับการเรียนรู้ในห้องเรียนได้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาอาจต้องการการสนับสนุนด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการสร้างแรงบันดาลใจให้เห็นคุณค่าในศักยภาพของตนเอง ด้วยบริบทเช่นนี้ โรงเรียนสามารถพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบลงมือทำ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับทิศทางการปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนจากที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เป็นเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการจัดกิจกรรมนี้จะจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ EDICRA เป็นหนึ่งในวิธีการสอนแบบ Active Learning ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะเด็กมากขึ้นเพราะเมื่อนักเรียนได้ลงมือทำเด็กจะมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น และสามารถออกแบบนวัตกรรมที่ตอบโจทย์ของตัวเองได้ โดยใช้ปัญหาที่ใกล้ตัวและพบเจอในชีวิตประจำวันเป็นตัวนำหรือเป็นฐานในการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อจัดการกับปัญหาดังกล่าว ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้แตกต่างจากระบบเดิม ที่ใช้ความรู้เป็นตัวนำ คือครูเป็นผู้สอนความรู้ให้ผู้เรียนจดจำ แล้วจึงยกตัวอย่างขึ้นมาประกอบ ซึ่งการจัดกิจกรรมนี้จะจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ EDICRA มีขั้นตอนอยู่ ๖ ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ ๑ สำรวจ (Explore) ขั้นที่ ๒ ระบุปัญหา (Define) ขั้นที่ ๓ ค้นหาข้อมูล (Investigate) ขั้นที่ ๔ สร้างสรรค์ผลงาน (Create) ขั้นที่ ๕ สะท้อนความคิด (Reflection) ขั้นที่ ๖ นำเสนอแบ่งปันความรู้ (Action)

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ครูผู้สอนจึงพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณ coding ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้บอร์ด Kidbright กับระบบ IoT จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยพัฒนาการศึกษาผ่านกระบวนการสอนตามรูปแบบ EDICRA เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดและองค์ประกอบของเทคโนโลยี IoT ได้
- ๗.๒ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการออกแบบแนวคิดเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี IoT ได้
- ๗.๓ เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ coding

๘. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๘ คน ของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๘.๑.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดและองค์ประกอบของเทคโนโลยี IoT ร้อยละ ๘๐
- ๘.๑.๒ นักเรียนมีทักษะการออกแบบแนวคิดเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี IoT ร้อยละ ๘๐
- ๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ coding ร้อยละ ๘๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดและองค์ประกอบของเทคโนโลยี IoT ระดับ ดีขึ้นไป

๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะการออกแบบแนวคิดเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี IoT ระดับ ดี

๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ coding ระดับ ดีมาก

๙. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

Internet of Things (IoT)

Internet of Things (IoT) หมายถึง “สิ่ง” จำนวนมากมายที่เชื่อมต่อกับ อินเทอร์เน็ต หรือหมายถึง การเชื่อมโยงของอุปกรณ์อัจฉริยะทั้งหลายผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อให้สามารถแบ่งปันข้อมูลกับสิ่งต่าง ๆ และนำเทคโนโลยีนี้เข้ามาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกมากยิ่งขึ้น ในบทความนี้เราจะพาไปทำความรู้จักกับอุปกรณ์ IoT ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บอร์ด KidBright

KidBright คือ บอร์ดสมองกลฝังตัว (Embedded Board) ขนาดเล็ก ที่ประกอบไปด้วย ไมโครคอนโทรลเลอร์ ESP๓๒ ทำหน้าที่ ประมวลผล และควบคุมสั่งงานอุปกรณ์ ที่ประกอบอยู่บนบอร์ด ซึ่งได้แก่หน้าจอแสดงผลแบบ Matrix LED ขนาด ๑๖x๘ จุด และเซ็นเซอร์ตรวจจับพื้นฐาน ที่สามารถปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้แก่ เซ็นเซอร์วัดระดับความเข้มของแสง และ เซ็นเซอร์วัดอุณหภูมิ

พัฒนาการศึกษาผ่านกระบวนการ EDICRA

การสอนแบบ การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) มีหัวใจสำคัญคือกระบวนการที่ เรียกว่า EDICRA ซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อให้นักเรียนแก้ปัญหาที่ได้รับได้สำเร็จด้วยตนเอง ตอบสนองต่อ จุดประสงค์ของการเรียนแบบ การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) คือให้เด็กสามารถเชื่อมโยง ความรู้ในห้องเรียน เข้ากับชีวิตจริงของตนเอง และสามารถผลิตชิ้นงานหรือโครงการออกมาด้วยตนเอง ตาม โจทย์ “ปัญหา” ที่มีครูเป็นผู้ริเริ่มให้ หรือโจทย์ที่เด็กต้องการเองก็ได้ และเป็นที่ยืดหยุ่นตลอดกระบวนการ แต่ จะไม่ใช่การสอนเด็กทีละขั้นตอนว่าเขาควรทำอะไรบ้าง เพื่อฝึกให้เขาคิดเป็น ทำเป็น ดังนี้

Explore คือ การสำรวจปัญหา

Define คือ การระบุปัญหาว่าสิ่งที่เขาจะทำคืออะไร

Investigate คือ การเจาะลึกแก้ปัญหา ทั้งการออกแบบผลิตภัณฑ์ การจัดรูปแบบ หรืออื่น ๆ

Create คือ การสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

Reflect คือ การสะท้อนความคิด ว่าผลลัพธ์ออกมาดีหรือยัง

Action คือ การสร้างความแตกต่างจากนวัตกรรม แก้ปัญหาที่ตัวเองค้นพบให้กับผู้อื่น

กระบวนการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับชุดกิจกรรม IoT Coding ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยพัฒนาการศึกษาผ่านกระบวนการสอนตามรูปแบบ EDICRA

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
๒. ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ การพัฒนาแอปพลิเคชัน
๓. ศึกษารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ EDICRA
๔. ศึกษารูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอน Coding กับระบบ IoT โดยใช้ KidBright จัดการเรียนรู้ โดยพัฒนาการศึกษาผ่านกระบวนการสอนตามรูปแบบ EDICRA ซึ่งมี ๖ ขั้นตอน

ดังนี้

ขั้นที่ ๑ สำรวจปัญหา (Explore)

๑. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการใช้ KidBright
๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม และ ตั้งชื่อกลุ่ม
๓. ครูตั้งคำถาม
๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสำรวจการใช้งานของอุปกรณ์บอร์ด Kidbright เพื่อใช้ร่วมกับระบบ IoT อะไรได้บ้างโดยอาจซักถามให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยกตัวอย่าง

ขั้นที่ ๒ ระบุปัญหา (Define)

๖. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาและหัวข้อประเด็นปัญหาที่ต้องการศึกษา
๗. นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงออกด้วยการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นที่ ๓ ค้นหาข้อมูล (Investigate)

๘. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนลงมือดำเนินการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น หนังสือ หรืออินเทอร์เน็ต ตามประเด็นปัญหาที่นักเรียนสนใจ

ขั้นที่ ๔ สร้างสรรค์ผลงาน (Create)

๑๐. ครูจัดเตรียมอุปกรณ์ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม
๑๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันระดมความคิด ในประเด็นปัญหาที่นักเรียนสนใจ
๑๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทำ ใบกิจกรรม จากนั้นบันทึกผล
๑๓. ครูคอยให้คำแนะนำ เสนอแนะ และตอบข้อซักถามเมื่อนักเรียนเกิดปัญหาหรือมีข้อสงสัย

ขั้นที่ ๕ สะท้อนความคิด (Reflection)

๑๔. นักเรียนในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตรวจสอบองค์ความรู้และชิ้นงานของกลุ่มตนเอง

ขั้นที่ ๖ นำเสนอแบ่งปันความรู้ (Action)

๑๕. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ในประเด็นปัญหาหัวข้อที่กำหนดของกลุ่มตนเองหน้าชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันหน้าชั้นเรียน

๑๖. นักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเกี่ยวกับวิธีการทำงานให้เห็นการคิดเชิงระบบและวิธีการทำงานที่มีแบบแผน

๓. ครูอธิบายเพิ่มเติมในส่วนที่บกพร่อง

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา
๑	กิจกรรมที่ ๑ Kidbright IoT กิจกรรมที่ ๒ ต่อยอดความรู้สู่ IoT กิจกรรมที่ ๓ Kidbright แก๊ซสถานการณ์ กิจกรรมที่ ๔ สื่อสารข้อมูลระหว่าง บอร์ด Kidbright	๒ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง
๒	แผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณ coding ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้บอร์ด Kidbright ผ่านระบบ IoT	๘ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก	๑๐ ข้อ
๔	แบบบันทึกการนำเสนอผลงาน	๕ ประเด็น
๕	แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรม	๔ ประเด็น

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดและองค์ประกอบของเทคโนโลยี IoT

๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะการออกแบบแนวคิดเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี IoT

๑๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ coding

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรม

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะการคิดเชิงคำนวณ Coding ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้บอร์ด Kidbright กับระบบ IoT	-	-	๑๐,๐๐๐	-
รวม			๑๐,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด/สิ่งที่วัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การวัด
๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจแนวคิดและองค์ประกอบของเทคโนโลยี IoT ได้	ให้ทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง ระบบ IoT	แบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง ระบบ IoT	ทำแบบทดสอบนักเรียนได้ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
๒. นักเรียนมีทักษะการออกแบบแนวคิดเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี IoT ได้	ประเมินจากใบกิจกรรมเรื่อง การใช้ KidBright กับระบบ IoT	แบบบันทึกการนำเสนอผลงาน	ผ่านเกณฑ์ได้คะแนน ๙ คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป
๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ coding	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินการสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ได้คะแนน ๙ คะแนนขึ้นไป ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป

 ลงชื่อ.....ผู้พัฒนานวัตกรรม
 (นายปฐมพงษ์ พุ่มจันทร์)
 ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวเพชรารวรรณ จันทร์เต็ม

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่

แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

การจัดการศึกษา มีจุดมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข เกิดสมรรถนะหลัก ได้แก่ สมรรถนะการจัดการตนเอง การคิดขั้นสูง การสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความคิดเชิงตรรกะและการแก้ปัญหา วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ ระเบียบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ทำให้สามารถคาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมและเป็นเครื่องมือในการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ มีความสมดุลทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อย่างมีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมดุลระหว่างสาระทางด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม มีความรู้ความเข้าใจในทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นทักษะการคิดของนักวิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้า สืบเสาะหาความรู้ และแก้ปัญหาต่างๆ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้แบ่งออกเป็น ๑๔ ทักษะ ดังนี้

๑. การสังเกต (observation) หมายถึง ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือเหตุการณ์ เพื่อหาข้อมูล หรือรายละเอียดของสิ่งต่างๆ โดยไม่ใส่ความเห็นของผู้สังเกตลงไป

๒. การวัด (measurement) หมายถึง ความสามารถในการเลือกและการใช้เครื่องมือทำการวัดหาปริมาณของสิ่งต่างๆ ออกมาเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง โดยมีหน่วยกำกับเสมอ

๓. การจำแนกประเภท (classification) หมายถึง การแบ่งพวกหรือเรียงลำดับวัตถุหรือสิ่งที่อยู่ในปรากฏการณ์ โดยใช้เกณฑ์ความเหมือน ความแตกต่างหรือความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

๔. การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปซกับสเปซและสเปซกับเวลา (space/space relationships and space/time relationships) สเปซของวัตถุ หมายถึง ที่ว่างที่วัตถุนั้นครองที่ ซึ่งจะมีรูปร่างลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุนั้น โดยทั่วไปแล้วสเปซของวัตถุจะมี ๓ มิติ คือ ความกว้าง ความยาว และความสูง (หรือหนา) ความสัมพันธ์ระหว่างสเปซกับเวลา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปซของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

๕. การคำนวณ (using numbers) หมายถึง การนับจำนวนของวัตถุและการนำตัวเลข แสดงจำนวนที่นับได้ มาคิดคำนวณโดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือหาค่าเฉลี่ย

๖. การจัดกระทำและการสื่อความหมายข้อมูล (organizing data and communication) หมายถึง การนำผลการสังเกต การวัด การทดลองจากแหล่งต่างๆ มาจัดกระทำเสียใหม่ โดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ เช่น การหาความถี่ การเรียงลำดับ การจัดแยกประเภท การคำนวณหาค่าใหม่ เป็นต้น เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจความหมายของข้อมูลดียิ่งขึ้น โดยอาจนำเสนอในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรม วงจร กราฟ สมการ หรือเขียนบรรยาย

๗. การลงความเห็นจากข้อมูล (inferring) หมายถึง การเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย

๘. การพยากรณ์ (prediction) หมายถึง การสรุปคำตอบล่วงหน้าก่อนการทดลอง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสังเกตหรือข้อมูลจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ หลักการ กฎ หรือทฤษฎีในเรื่องนั้นมาช่วยในการสรุป การพยากรณ์มีสองทางคือ การพยากรณ์ภายในขอบเขตของข้อมูลที่มีอยู่ (interpolating) และการพยากรณ์ภายนอกขอบเขตข้อมูลที่มีอยู่ (extrapolating)

๙. การตั้งสมมติฐาน (formulating hypotheses) หมายถึง การคิดหาคำตอบล่วงหน้า ก่อนจะกระทำการทดลองโดยอาศัยการสังเกต ความรู้ ประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน คำตอบที่คิดล่วงหน้าซึ่งยังไม่ทราบหรือยังไม่เป็นหลักการ กฎ หรือทฤษฎีมาก่อน สมมติฐานหรือคำตอบที่คิดไว้ล่วงหน้ามักกล่าวไว้เป็นข้อความที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น (ตัวแปรอิสระ) กับตัวแปรตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจถูกหรือผิดก็ได้ซึ่งจะทราบภายหลังการทดลองเพื่อหาคำตอบสนับสนุน หรือคัดค้านสมมติฐานที่ตั้งไว้

๑๐. การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ (defining operationally) หมายถึง การกำหนดความหมายและขอบเขตของตัวแปรที่อยู่ในสมมติฐานที่ต้องการทดสอบให้เข้าใจตรงกัน และสามารถสังเกตหรือวัดได้

๑๑. การกำหนดและควบคุมตัวแปร (identifying and controlling variables) หมายถึง การบ่งชี้ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และตัวแปรที่ต้องควบคุมในสมมติฐานหนึ่ง ๆ การควบคุมตัวแปรเป็นการควบคุมสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวแปรต้น ถ้าหากไม่ควบคุมให้เหมือน ๆ กัน จะทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อน

๑๒. การทดลอง (experimenting) หมายถึง การลงมือปฏิบัติการทดลองจริง โดยมี ๓ ประเภท คือ การทดลองแบบแบ่งกลุ่มเปรียบเทียบ ไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบและลองผิดลองถูก การทดลองเป็นกระบวนการปฏิบัติการเพื่อหาคำตอบหรือการเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน คือ การออกแบบการทดลอง การปฏิบัติการทดลอง การบันทึกผลการทดลอง

๑๓. การตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป (interpreting data conclusion) การตีความหมายข้อมูล คือ การแปลความหมายหรือการบรรยายลักษณะและสมบัติของข้อมูลที่มีอยู่ การลงข้อสรุป หมายถึง การสรุปความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งหมด

๑๔. การสร้างแบบจำลอง (Modeling Construction) หมายถึง การนำเสนอข้อมูล แนวคิด ความคิดรวบยอด เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในรูปของแบบจำลองต่างๆ เช่น กราฟ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว วัสดุ สิ่งของ สิ่งประดิษฐ์ หุ่น เป็นต้น

พร้อมทั้งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่จำเป็น มีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทางวิทยาศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ ได้

จากการดำเนินงานจัดการเรียนรู้ปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ยังขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ ทักษะการสังเกต ทักษะการทดลอง และทักษะการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป รวมถึงการขาดความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันและการประยุกต์ใช้และควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าว ครูผู้สอน จึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนานวัตกรรมการศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะ การทดลอง ทักษะการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป การสร้างแบบจำลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เพื่อให้ นักเรียนเกิดสมรรถนะตามที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในบริบทต่างๆ อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยครูผู้สอนได้นำข้อมูลอัตลักษณ์ของสถานศึกษามาปรับเข้ากับเนื้อหาสาระที่จำเป็นต้องเรียนรู้ โดยนำข้อมูลอัตลักษณ์สถานศึกษามาประยุกต์เข้ากับเนื้อหาสาระที่จำเป็นต้องเรียนรู้ ได้แก่ วิถีชีวิตและสภาพแวดล้อม ที่มีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตน เกิดความรู้สึกรัก ภาคภูมิใจในตัวเอง และท้องถิ่น มีความผูกพัน เกี่ยวโดยร้อยรัศมีวิถีชีวิตผู้คนและชุมชนเข้าเป็นหนึ่งและเป็นรากฐานในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัว สังคมสภาพแวดล้อมและต่อยอดการประกอบอาชีพ ซึ่งวิถีชีวิตของคนในชุมชน เป็นรากฐานในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ในครอบครัว สังคมและประเทศชาติ ทั้งนี้ ปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขในสังคม

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๗.๑ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิทยาศาสตร์เรื่อง น้ำ

๗.๒ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

๗.๓ เพื่อให้นักเรียนมีจิตวิทยาศาสตร์ที่ดีต่อการเรียนรู้

๘. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๑๗ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๘.๑.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๘๐

๘.๑.๒ นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๘๕

๘.๑.๓ นักเรียนมีจิตวิทยาศาสตร์ที่ดีต่อการเรียนรู้ ร้อยละ ๙๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจวิทยาศาสตร์ ระดับดีขึ้นไป

๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ระดับดีมาก

๘.๒.๓ นักเรียนมีจิตวิทยาศาสตร์ที่ดีต่อการเรียนรู้ ระดับดีมาก

๙. หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานวัตกรรม ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเองใช้สติปัญญา คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัยความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

๑. Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิดและการกระทำของผู้เรียนการมีวิचारญาณและการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงและมีการใช้วิचारญาณใน

การคิดและตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับทิศทางการเรียนรู้ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition)

๒. Active Learning สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจะนำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

๓. Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กิจกรรมต่างๆ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง เกิดความรับผิดชอบและทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

๔. Active Learning ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งตัวผู้เรียนและตัวครู เป็นการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจ ความสามารถที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดรับกับแนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เพื่อแสดงออกถึงตัวตนและศักยภาพของตัวเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนักที่จะปรับเปลี่ยนบทบาท แสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเกิดทักษะในการสอนและมีความเชี่ยวชาญในบทบาท หน้าที่ที่รับผิดชอบ เป็นการพัฒนาตน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑. วิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลและจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถ

๒. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

๓. ศึกษาข้อมูลอัตลักษณ์ของสถานศึกษา อัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานี มาประยุกต์เข้ากับเนื้อหาสาระที่จำเป็นต้องเรียนรู้

๔. ศึกษาวิธีพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ที่ผู้เรียนขาดเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการทดลองวิทยาศาสตร์

๕. วิเคราะห์การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อออกแบบนวัตกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๑	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องน้ำ	๕ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดการเรียนรู้	๕ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ (K)	๒๐ ข้อ

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๔	แบบประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (P)	๑๐ ข้อ
๕	แบบวัดจิตวิทยาการศึกษารในการเรียนรู้ (A)	๑๐ ข้อ

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง น้ำ

๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะการทางวิทยาศาสตร์ด้วยชุดกิจกรรมการทดลองทางวิทยาศาสตร์

๑๒.๒.๑ ทักษะการสังเกต

๑๒.๒.๒ ทักษะการทดลอง

๑๒.๒.๓ ทักษะการตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป

๑๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้ชุด กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	-	-	๔,๐๐๐	-
รวม			๔,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑.นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ดิน และน้ำ	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพดี
๒.นักเรียนมีทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทางวิทยาศาสตร์	ประเมินทักษะ กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์	แบบประเมินทักษะ กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพดีมาก
๓.นักเรียนมีจิตวิทยาการศึกษารในการ เรียนรู้	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกต พฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพดีมาก

ลงชื่อ

เพชรารวรรณ

ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสาวเพชรารวรรณ จันทร์เต็ม)

แผนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาววิภาวดี ปรุโปร่ง ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
๒. ชื่อนวัตกรรม การพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน
๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม
 - แนวทางที่ ๒ การสร้างวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่
๕. ประเภทของนวัตกรรม
 - นวัตกรรมด้านการเรียนการสอน
๖. หลักการและเหตุผล **ความเป็นมา**

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังประชาคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ นั้นหลักสูตรได้เน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวการจัดการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ หมวด ๔ มาตรา ๒๒ ระบุว่าจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เป็นภาษาที่สองที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต้องมีการเรียนรู้ ฟังทักษะให้เกิดความชำนาญ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้เรียนต้องเรียนรู้ให้ครบทั้ง ๔ ทักษะ ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง (Listening) การพูด (Speaking) การอ่าน (Reading) และการเขียน (Writing) ทักษะเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับสังคมโลกได้และผลักดันให้มีความพร้อมในทุกด้าน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

จากการดำเนินงานจัดการเรียนรู้ปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ขาดทักษะเกี่ยวกับการอ่านคำศัพท์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในชีวิตประจำวันและการเรียนในระดับสูงขึ้นไป จึงควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าว ครูผู้สอนจึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา ให้สอดคล้องกับกรอบอัตลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานีผ่านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning เพื่อให้ นักเรียนเกิดสมรรถนะตามที่กำหนด และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในบริบทต่างๆ อย่างถูกต้อง เหมาะสม โดยครูผู้สอนได้นำข้อมูลอัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานี ด้านประเพณีและความเชื่อ มาปรับเข้ากับเนื้อหาสาระที่จำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึก ภาคภูมิใจในตัวเองและท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียน ให้เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุขในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๑. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา
๒. เพื่อให้นักเรียนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา
๓. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น

๘. เป้าหมาย นักเรียนโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๒๓ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๘.๑.๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา ร้อยละ ๘๐
- ๘.๑.๒. นักเรียนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา ร้อยละ ๘๐
- ๘.๑.๓. นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ ๑๐๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๘.๒.๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา ระดับดีขึ้นไป
- ๘.๒.๒. นักเรียนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา ระดับดี
- ๘.๒.๓. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ระดับดีมาก

๙. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

แนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัยความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถามอภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

๑. Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิดและการกระทำของผู้เรียนการมีวิจาร์ญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงและมีการใช้วิจาร์ญาณในการคิดและตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับทิศทางการเรียนรู้ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition)

๒. Active Learning สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจะนำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

๓. Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้นในสภาพแวดล้อมที่

เอื้ออำนวย ผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง เกิดความรับผิดชอบและทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

๔. Active Learning ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งตัวผู้เรียนและตัวครู เป็นการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจความสามารถที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดรับกับแนวคิดพหุปัญญา(Multiple Intelligence) เพื่อแสดงออกถึงตัวตนและศักยภาพของตัวเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนักที่จะปรับเปลี่ยนบทบาท แสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเกิดทักษะในการสอนและมีความเชี่ยวชาญในบทบาท หน้าที่ ที่รับผิดชอบ เป็นการพัฒนาตน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน

ลักษณะกิจกรรมที่เป็นการเรียนรู้เชิงรุก

๑. กระบวนการเรียนรู้ที่ลดบทบาทการสอนและการให้ความรู้โดยตรงของครูแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างองค์ความรู้ และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง

๒. กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้นำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า คิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ พัฒนาทักษะกระบวนการคิดไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

๓. กิจกรรมเชื่อมโยงกับนักเรียน กับสภาพแวดล้อมใกล้ตัว ปัญหาของชุมชน สังคม หรือประเทศชาติ

๔. กิจกรรมเป็นการนำความรู้ที่ได้ไปใช้แก้ปัญหาใหม่ หรือใช้ในสถานการณ์ใหม่

๕. กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดของตนเองอย่างมีเหตุมีผล มีโอกาสร่วมอภิปรายและนำเสนอผลงาน

๖. กิจกรรมเน้นการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑. วิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลที่มีความสามารถในด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

๒. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง ๒๕๖๐) และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๓. ศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก Active Learning

๔. ศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

๕. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ศึกษาแนวทางออกแบบกิจกรรมเพื่อออกแบบนวัตกรรม คือ แบบฝึกทักษะการอ่าน

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบสื่อการเรียนรู้ของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา
๑	ชุดแบบฝึกทักษะการอ่าน The Candle Festival แบบฝึกทักษะชุดที่ ๑ The Important of Candle Festival แบบฝึกทักษะชุดที่ ๒ The Making of a Candle Float แบบฝึกทักษะชุดที่ ๓ The Celebrating of Candle Festival	๒ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ	๖ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบทักษะการอ่าน ชนิดปรนัยเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก	๒๐ ข้อ
๔	แบบประเมินทักษะการอ่าน	๑๐ ข้อ
๕	แบบวัดเจตคติในการเรียนรู้	๑๐ ข้อ

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๑๒.๑.๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษา ร้อยละ ๘๐
 ๑๒.๑.๒. นักเรียนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษา ร้อยละ ๘๐
 ๑๒.๑.๓. นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ ๑๐๐

๑๒.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๑๒.๒.๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษา ระดับดีขึ้นไป
 ๑๒.๒.๒. นักเรียนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษา ระดับดี
 ๑๒.๒.๓. นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น ระดับดีมาก

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๒,๐๐๐ บาท (สองพันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน	-	-	๒,๐๐๐	-
รวม			๒,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา	ทดสอบ	แบบทดสอบ	นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐
๒. นักเรียนทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์เกี่ยวกับประเพณีแห่งเทียนพรรษา	ประเมินทักษะการอ่าน	แบบประเมินทักษะ	นักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ ดี ขึ้นไป
๓. นักเรียนเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินพฤติกรรม	นักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ มาก ขึ้นไป

ลงชื่อ

ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสาววิภาวดี ปรุโปร่ง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวปิ่นอนงค์ บุ่งทอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัยโดยใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach)
๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

- แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่
- แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

- การจัดการเรียนรู้

๖. หลักการและเหตุผลความเป็นมา

ทักษะทางภาษา ถือเป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานสำคัญที่เด็กปฐมวัย จำเป็นต้องเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัยนี้เด็กยังไม่สามารถคิดหรือเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ ดังนั้น ในขั้นแรกของการส่งเสริมทักษะทางภาษาให้กับเด็กควรใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ๆ เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการ ครบทุกด้าน เป็นไปตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องเหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย มาตรฐานที่ ๙ ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย โดยจากการสังเกตของข้าพเจ้าพบสภาพปัญหาคือ เด็กชั้นอนุบาล ๓ ยังขาดทักษะในการอ่าน หากไม่ได้รับการแก้ไขก็จะเป็นปัญหาต่อเนื่อง ในการอ่านหรือใช้ภาษาในการสื่อสารต่อไป

ข้าพเจ้า เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ พบว่า ผู้เรียนยังขาดทักษะการอ่าน การรู้ สักเกต และทำความเข้าใจความหมายของทั้งวจนภาษาและอวจนภาษา

ข้าพเจ้าครูผู้สอนจึงมีแนวคิด ในการพัฒนาทักษะทางด้าน การอ่านของเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรม ในการพัฒนาผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ เพื่อให้มีทักษะการอ่านและสามารถสื่อความหมายจากสิ่งที่อ่านได้

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวในชุมชนของตนเอง
- ๗.๒ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กปฐมวัย
- ๗.๓ เพื่อให้ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อทักษะการอ่าน

๘. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๓ จำนวน ๑๘ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๘.๑.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวในชุมชนของตนเอง ร้อยละ ๘๐

๘.๑.๒ นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทย ร้อยละ ๘๕

๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ร้อยละ ๙๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวในชุมชนของตนเอง ระดับดีขึ้นไป

๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทย ระดับดี

๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ระดับดี

๙. หลักการแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

การสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach) เป็นปรัชญาและระบบความเชื่อซึ่งทำให้เกิดแนวการสอนภาษาโดยองค์รวม ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ปรัชญาและระบบความเชื่อนี้มีทฤษฎีพื้นฐานมาจากทฤษฎีว่าด้วยระบบของภาษา ทฤษฎีว่าด้วยภาษา ความคิดและสัญลักษณ์สื่อสาร และทฤษฎีว่าด้วยการอ่านเขียนในระบบภาษา (บุซบง ตันติวังศ์, ๒๕๓๖) การสอนภาษาแบบธรรมชาติมีแนวคิดและหลักการที่สอดคล้องกับลักษณะและหน้าที่ของภาษา คือ ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีความหมายและเหมาะสมกับพัฒนาการด้านการรู้หนังสือของเด็ก

การสอนภาษาแบบธรรมชาตินับว่ามีคุณค่าอย่างยิ่งต่อพัฒนาการทางภาษาของเด็ก คือ ช่วยให้เด็กมีความสนุกสนานในการเรียนภาษา และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาทางภาษาทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างครอบคลุมทุกด้านและเต็มศักยภาพ อีกทั้งยังช่วยให้ครูและผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในพัฒนาการทางด้านภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กเพิ่มขึ้น (ฉันทนา ภาคบงกช,ม.ป.ป.)

แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เชื่อว่าเด็กเกิดมาพร้อมความสามารถในการเรียนรู้ภาษาได้จากสิ่งแวดล้อมรอบด้าน ชีวิตประจำวัน การเลียนแบบ ไม่นั่นให้เด็กต้องท่องตัวอักษรได้ ไม่นั่นการท่องจำเพื่อให้อ่านออกเขียนได้ตามการเรียนการสอนทั่วไป เด็กไม่ต้องฝึกทักษะตามขั้นตอน เช่น ต้องเขียนได้ก่อน แล้วถึงจะเรียนการอ่านแต่จะพัฒนาทักษะการฟังพูดอ่านและเขียนไปพร้อมๆกัน

การฟัง – เด็กจะได้ฟังการเล่านิทาน เพลงนิทาน เพลงสอนแปร่งฟัน และเพลงต่างๆ ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางการฟังภาษา โดยเนื้อเพลงจะต้องเป็นภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน และเมื่อเด็กฟังแล้วจะได้เชื่อมโยงสิ่งที่อยู่รอบตัวเข้ากับคำที่ได้ยิน เช่น ใช้แปร่งสีฟันแปร่งฟันให้สะอาด เด็กก็จะเชื่อมโยงคำว่าแปร่งสีฟันเข้ากับแปร่งสีฟันของตัวเองที่ใช้แปร่งฟันทุกวัน รวมถึงมีเกมง่ายๆ อย่างเกมจับคู่ภาพกับสิ่งที่ได้ยิน

การพูด การอ่าน – เด็กจะได้รับคำถามจากครูเพื่อให้ตอบ กล้าแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด มีการแสดงละครเล็กๆ การแสดงบทบาทสมมติ มีชั่วโมงการเล่านิทานที่เปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้เปิดหนังสือเพื่อดูภาพและเล่าเรื่องจากภาพเอง ซึ่งสิ่งที่เด็กเล่าออกมาอาจจกคนละเรื่องกับหนังสือนิทานก็ได้ แต่นั่นให้เด็กได้เห็นภาพและเชื่อมโยงออกมาเป็นคำพูด หรือการอ่าน และการพูด การอ่านนั้นไม่มีถูกหรือผิด แต่ครูผู้ดูแลจะ

คอยสนับสนุนให้เด็กกล้าใช้ภาษา และหากคำไหนพูดไม่ชัด ผิดเพี้ยน ครูก็จะช่วยพูดแก้ไขให้เด็กพูดตามได้ ชัดเจนแบบค่อยเป็นค่อยไป

การเขียน – เด็กจะได้วาดภาพตามสิ่งที่ครูบอก หรือทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น การช่วยกันวาดภาพ นิทานและใส่ชื่อตัวเองลงในภาพ นอกจากนี้อาจจะมีการสะกดคำง่ายๆ ซึ่งไม่ใช่การท่องจำ แต่จะเป็นการสอน ในรูปประโยคที่ทำให้เด็กเชื่อมโยงไปสู่การฟัง การพูด และการอ่าน เช่น สอนคำว่า ลิง ครูจะไม่สอนแค่ ลอ สระอิ งอ แต่จะสอนว่าลิงหมายถึงอะไร และยกตัวอย่างประโยคให้เด็กเข้าใจและเชื่อมโยงไปสู่คำอื่น รวมถึงทำให้เด็กสร้างประโยคขึ้นเองได้ บางครั้งการเขียนของเด็กที่เรียนแนวสอนภาษาแบบธรรมชาติจะเป็นการเขียน เชิญสัญลักษณ์ เด็กจะอาจจะเขียนสัญลักษณ์ขึ้นมาแทนคำบางคำ ดังนั้นเด็กที่เรียนแนวนี้จึงอาจจะยังเขียนไม่ เป็นตัวหนังสือที่ถูกต้องแบบเด็กระดับเดียวกันในโรงเรียนอื่นที่มีการท่องจำ แต่จะค่อยๆ เรียนรู้ความหมายและ พัฒนาไปอย่างต่อเนื่องได้เองในที่สุด

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑๐.๑ ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐ และหลักสูตรสถานศึกษา ปฐมวัยเพื่อออกแบบ หน่วยการเรียนรู้ และออกแบบสื่อการสอน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึง ประสงค์และตัวบ่งชี้

๑๐.๒ ศึกษาอัตลักษณ์สถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์และอัตลักษณ์จังหวัด อุบลราชธานี

๑๐.๓ ศึกษาหลักการ แนวคิด และทฤษฎี การจัดประสบการณ์ทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็ก ปฐมวัย จากเอกสารงาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑๐.๔ กำหนดรูปแบบของแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ ภาษาธรรมชาติ (Whole Language Approach)

๑๐.๕ นำแผนการจัดประสบการณ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูฝ่าย วิชาการ และครูผู้สอนในระดับปฐมวัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และระยะเวลาที่ใช้ ตลอดจนความเหมาะสมและความ ถูกต้องของภาษา

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน + ๑ เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน ๐ เมื่อไม่แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน - ๑ เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยพิจารณาคัดเลือกจากค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๖๗ ขึ้นไป

๑๐.๖ ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดประสบการณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๑๐.๗ นำแผนการจัดประสบการณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งเป็นแผนการจัดประสบการณ์ที่ สมบูรณ์ นำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๘ ทำความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย โดยครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และแนวทางการจัดการ เรียนรู้ด้วยนวัตกรรมนี้กับกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน

๑๐.๙ จัดกิจกรรมการ ตามแผนการใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๑๐ หลังจากทดลองใช้นวัตกรรมกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ประเมินความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติด้านการอ่าน จำนวน ๕ ข้อ ประเมินทักษะทางด้านการอ่าน โดยใช้แบบประเมินการอ่านชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๓ ระดับ และวัดเจตคติต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบวัดเจตคติชนิดรูปภาพ ๓ ระดับ

๑๐.๑๑ ปรับปรุงนวัตกรรมส่วนที่ยังมีข้อบกพร่อง เพื่อให้ใช้นวัตกรรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบสื่อการเรียนรู้ของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา
๑	ชุดกิจกรรมที่ ๑ เรื่อง อาชีพในชุมชนของฉัน จำนวน ๑ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	ชุดกิจกรรมที่ ๒ เรื่อง อาหารในชุมชนของฉัน จำนวน ๑ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	ชุดกิจกรรมที่ ๓ เรื่อง สถานที่สำคัญในชุมชน จำนวน ๑ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	ชุดกิจกรรมที่ ๔ เรื่อง สิ่งของเครื่องใช้ในชุมชน จำนวน ๑ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	ชุดกิจกรรมที่ ๕ เรื่อง สัตว์เลี้ยงในชุมชนของฉัน จำนวน ๑ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย	๕ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบภาคปฏิบัติด้านการอ่าน จำนวน ๕ ข้อ	๑ ชั่วโมง
๔	แบบประเมินการอ่านชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๓ ระดับ	๑ ชั่วโมง
๕	แบบวัดเจตคติชนิดรูปภาพ ๓ ระดับ	๑ ชั่วโมง

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวในชุมชนของตนเอง
๒. เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กปฐมวัย
๓. เพื่อให้เด็กนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อทักษะการอ่าน

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach)	-	-	๔,๐๐๐	-
รวม			๔,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
๑. นักเรียนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวในชุมชนของตนเอง	ทดสอบ	แบบทดสอบ
๒. นักเรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับเด็กปฐมวัย	ประเมินทักษะ	แบบประเมินทักษะ
๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อทักษะการอ่าน	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม

ลงชื่อ ปิ่นอนงค์ บุ่งทอง.....ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสาวปิ่นอนงค์ บุ่งทอง)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวพรสวรรค์ ภูระวรรณ์

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

สังคมโลกในศตวรรษที่ ๒๑ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การจัดการศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนไทยมีสมรรถนะพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากได้ดำเนินการกำหนดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๒๔ กำหนดให้สถานศึกษาฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหา และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ คิดเป็นและทำเป็น การกำหนดสมรรถนะของผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้ ๑) ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการสื่อสาร ๓) ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการคิดเป็น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ ๓) ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการแก้ปัญหา ๔) ผู้เรียนจะต้อง มีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ ๕) ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ : ๒๕๕๑) การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ ๒๑ จึงมีความสำคัญอย่างมาก บทบาทครูในศตวรรษที่ ๒๑ ก็มีความเปลี่ยนแปลง การออกแบบกระบวนการเรียนรู้จำเป็นต้องให้ความสำคัญ ดังนั้นครูในศตวรรษที่ ๒๑ ต้องยึดหลักสอนน้อย เรียนมาก เป็นผู้อำนวยความสะดวก และต้องรู้จักการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ เป็น Active Learning สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๒๕๖๒ : ๔) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หมายถึง การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึง

ความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

การจัดกิจกรรมรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาเนื้อหาเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้โดยการพูดคุย การเขียน การอ่าน การสะท้อน หรือการตั้งคำถามหรือการจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวอาจใช้เวลา ๒-๓ นาทีหรือยาวทั้งหลักสูตรก็ได้ อาจให้ผู้เรียนทำงานคนเดียวเป็นกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ก็ได้ และเป็นการเรียนรู้ที่มีคุณค่า น่าตื่นเต้น สนุกสนาน ทำทลายความรู้ความสามารถ ผู้เรียนได้เรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง ได้ลงมือคิดและปฏิบัติอย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างแน่นอน อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้นและสามารถเก็บกักข้อมูลไว้ในความทรงจำได้นานขึ้นนอกจากนี้ยังมีประสิทธิภาพในการพัฒนากระบวนการรับรู้ในลำดับที่สูงขึ้น เช่น การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ (ปรียานุช พรหมภาสิต, ๒๕๕๙ : ๒๑-๒๓) การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ก็ต้องมีการปรับประยุกต์ให้มีความทันต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัว โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติที่จำเป็นในการสื่อสาร การสื่อสารของมนุษย์ใช้ทักษะที่สำคัญหลายทักษะ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความรู้สึก การเขียนจึงเป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนจะต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ มีความสามารถในการใช้ภาษาเขียนถ่ายทอดความรู้สึกสื่อสารทำให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาประจำชาติที่จำเป็นในการสื่อสาร การสื่อสารของมนุษย์ใช้ทักษะที่สำคัญหลายทักษะ เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการแสดงออกซึ่งความรู้ ความคิด ความรู้สึก การเขียนจึงเป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนจะต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ มีความสามารถในการใช้ภาษาเขียนถ่ายทอดความรู้สึกสื่อสารทำให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

การอ่าน เป็นทักษะสำคัญและจำเป็นในการดำรงชีวิต การพัฒนาทักษะการอ่านจะต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น ผู้อ่านจะต้องมีทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ เพื่อจับประเด็นสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่อง สามารถวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูงของนักเรียนจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิควิธีการในการพัฒนา ซึ่งเทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ ก็เป็นเทคนิคสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะการอ่านให้กับผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การอ่านจับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ดังนี้ การอ่านจับใจความสำคัญตามเทคนิคบันได ๖ ขั้น ๑) การอ่านเรื่องให้จบ ตั้งคำถาม ๕W๑H ๒) การหาคำสำคัญ (Key Words) ๓) ตัดส่วนขยายใจความสำคัญทิ้ง ๔) การเติมคำเชื่อมหาส่วนขยายใจความสำคัญ ๕) การสังเกตคำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง ๖) การหาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน ปัจจุบันทักษะความสามารถทางภาษาไทย ด้านทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ นักเรียนยังไม่สามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง เรียบเรียงคำไม่ถูก เขียนวกวนไปมา ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ตรงประเด็น เนื่องจากนักเรียนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการอ่านจับใจความ รวมถึงขาดทักษะด้าน

การคิดวิเคราะห์ ไม่สามารถแยกแยะประเด็นหรือข้อมูลที่เป็นส่วนหลักและส่วนขยายออกจากกันได้ การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยประสบกับปัญหานักเรียนขาดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญและไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ครูจึงจัดทำนวัตกรรม เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของผู้เรียน แก้ไขปัญหานักเรียนที่เกิดภาวะถดถอยทางการเรียนรู้ ตลอดจนร่วมพัฒนาส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถทางวิชาการด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมุ่งหวังให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและเต็มศักยภาพ

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๗.๑ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการอ่านขั้นสูงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ

๗.๒ เพื่อพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๗.๓ เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

๘. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๒๐ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๘.๑.๑ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีความรู้ความสามารถในการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ ร้อยละ ๗๕

๘.๑.๒ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีทักษะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ ร้อยละ ๗๕

๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ร้อยละ ๙๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีความรู้ความสามารถในการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ ระดับดี ขึ้นไป

๘.๒.๒ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีทักษะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ ระดับดี ขึ้นไป

๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับมาก

๙. หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

บันลือ พฤกษ์วัน (๒๕๕๗ : ๒๙) กล่าวว่า การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นการอ่านเพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหนและ

ความหมายว่าอย่างไรเห็นได้ว่าการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ส่วนใหญ่เน้นในเรื่องของความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่อง

ที่นำอ่าน

จุฬารัตน์ อินทร์อุดม (๒๕๖๑ : ๓๑) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือการอ่านเพื่อทำความเข้าใจสาระ ในเรื่องที่อ่าน จับสาระและความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านได้โดยแยกแยะประเด็นสำคัญว่าอะไรเป็นประเด็น หลักอะไรเป็นประเด็นสำคัญรองลงมาได้และนำข้อความมาสรุปใจความสำคัญเรียงเรียงต่อกันโดยใช้ ภาษาตนเอง

แววมยุรา เหมือนนิล (๒๕๕๓ : ๑๒) ได้ให้ความหมายของการจับใจความว่า การอ่านจับใจความ คือ การมุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง หรือของหนังสือแต่ละเล่มคืออะไร ซึ่งแบ่งออกได้ ๒ ส่วน ดังนี้

๑) ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ

๒) ส่วนที่ขยายใจความสำคัญ หรือส่วนประกอบ เพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น ในกรณี ที่อ่านมีย่อหน้า เดียว ในย่อหน้านั้นจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง นอกจากนั้นเป็นส่วนขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบซึ่ง อาจมีหลายประเด็น

หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ (๒๕๕๒ : ๔๓) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความ ดังนี้

๑. อ่านเรื่องที่จะจับใจความทั้งหมด ผู้อ่านต้องอ่านย่อหน้าที่จะจับใจความนั้นให้จบอย่างคร่าว ๆ ถ้า เป็นเรื่องยาวมีหลายย่อหน้าก็ต้องอ่านทั้งเรื่องเช่นกัน เพื่อให้เข้าใจว่าเรื่องที่อ่านมีเนื้อหา โดยรวมเกี่ยวกับอะไร นั่นคือการหาความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านนั่นเอง ถ้ามีเรื่องปรากฏอยู่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดสำคัญของ เรื่องได้รวดเร็วขึ้น ความคิดสำคัญที่กำหนดได้มักจะเป็นคำคำเดียวหรือเป็นวลีสั้น ๆ

๒. หาใจความของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องอ่านข้อความทั้งหมดอีกครั้ง ถ้าเป็นเรื่องยาว ๆ มีหลายย่อ หน้า ต้องอ่านทีละย่อหน้าอย่างพิถีพิถัน เพื่อจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถจับใจความของแต่ละย่อ หน้าได้ โดยปกติย่อหน้าประกอบด้วยใจความ ๒ ส่วน คือ ใจความสำคัญ และใจความรองหรือผลความ

๒.๑ ใจความสำคัญ คือ ความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ใจความสำคัญจะมีเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนย่อหน้า อย่างไรก็ตาม ใจความสำคัญในย่อหน้ามีได้เพียงประเด็นเดียวเท่านั้น

๒.๒ ใจความรองหรือผลความ คือ เนื้อความอื่น ๆ ที่สนับสนุนใจความสำคัญ

๓. ประมวลใจความ เมื่อได้ใจความสำคัญและใจความรองแล้วก็นำเฉพาะใจความสำคัญและใจความ รองที่เป็นความคิดย่อยมาประมวลเข้าด้วยกัน ส่วนใจความรองที่เป็นรายละเอียดนั้นไม่จำเป็นต้องนำมาใช้ เพราะเป็นส่วนขยายความเท่านั้น แม้ส่วนนี้จะไม่นำมาใช้แต่ก็มีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้มากขึ้น

กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคขั้นได้ ๖ ขั้น

เสกสันต์ ผลวัฒน์ (๒๕๖๔ : ๖ - ๗) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคขั้นได้ ๖ ขั้น ไว้ ดังนี้

๑. บันไดขั้นที่ ๑ อ่านให้จบและตั้งคำถาม โดยใช้การตั้งคำถาม ๕W๑H ผู้อ่านต้องอ่านเรื่องที่จะจับใจความสำคัญตั้งแต่ต้นจนจบ เพื่อทำความเข้าใจและได้ภาพรวมของเนื้อหาของเรื่องทีอ่านอย่างคร่าว ๆ โดยในขณะที่อ่านควรตั้งคำถามและพิจารณาว่าผู้เขียนกำลังสื่อเรื่องอะไรใคร ทำอะไร เมื่อไร ที่ไหน ด้วยเหตุผลใด และอย่างไร หากเรื่องนั้นมีชื่อเรื่องก็ให้พิจารณาตั้งชื่อเรื่องเพราะโดยทั่วไปชื่อเรื่องมักจะสอดคล้องกับใจความสำคัญหรือความคิดหลัก หรือช่วยแสดงให้เห็นถึงจุดสนใจ

๒. บันไดขั้นที่ ๒ พิจารณาคำสำคัญ (Key Words) ของเนื้อหาในแต่ละย่อหน้าคำสำคัญ (Key Words) เป็นคำที่กำหนดเป้าหมายเพื่อนำไปสู่ใจความสำคัญหรือความคิดหลักของเรื่องทีอ่าน ในแต่ละย่อหน้านั้นอาจมีคำสำคัญมากกว่าหนึ่งคำ แต่เมื่อนำคำเหล่านั้นมาเชื่อมโยงสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นก็สามารถทราบถึงใจความสำคัญหรือความคิดหลักของเรื่องทีอ่านได้ โดยธรรมชาติของการเขียนนั้น ผู้เขียนมิได้มีการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งของคำสำคัญ ผู้อ่านสามารถจะสังเกตคำสำคัญได้โดยอาศัยหลัก ดังนี้

(๑) เป็นคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่เขียนเหมือนกัน สื่อความหมายเหมือนกัน ปรากฏซ้ำ ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ

(๒) เป็นคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่เขียนต่างกัน แต่สื่อความหมายเหมือนกัน ปรากฏซ้ำ ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบของเรื่อง

๓. บันไดขั้นที่ ๓ ตัดส่วนขยายใจความสำคัญที่ ธรรมชาติของการเขียนนั้น การนำเสนอความคิดหรือความรู้ในงานเขียน ผู้เขียนไม่ได้เสนอแต่ใจความสำคัญออกมาอย่างตรงไปตรงมา กล่าวคือ ไม่ได้กล่าวตรง ๆ ว่า เรื่องที่เขียนนั้นมีใจความสำคัญอย่างไร แต่จะถูกห่อหุ้มด้วยบริบท ซึ่งในโครงสร้างของการเขียนก็คือ การขยายความอาจแสดงอยู่ในลักษณะการให้คำจำกัดความ การอธิบายให้รายละเอียด การให้เหตุผล การยกตัวอย่างหรือการเปรียบเทียบก็ได้ดังนั้นหน้าที่ของผู้อ่านก็คือ ต้องแยกใจความสำคัญออกจากข้อความที่เป็นส่วนขยายใจความสำคัญออกมาให้ได้ ซึ่งลักษณะการขยายความมีดังนี้

(๑) การให้คำจำกัดความ การขยายความลักษณะนี้เป็นการอธิบายความหมายของคำหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งในเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกัน นอกจากนี้ยังรวมถึงการอธิบายขอบเขตของความหมายของเรื่องด้วย การขยายความลักษณะนี้อาจจะมีการยกตัวอย่างประกอบด้วย

(๒) การอธิบายให้รายละเอียด การขยายความลักษณะนี้จะใช้เมื่อต้องการแจกแจงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อธิบายลักษณะหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแสดงขั้นตอน กระบวนการบรรยายเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง อาจขยายโดยอธิบายให้รายละเอียด หรืออธิบายให้รายละเอียดพร้อมยกตัวอย่างก็ได้ การอธิบายให้รายละเอียดนี้นิยมใช้คำเชื่อม “คือ” “กล่าวคือ” เพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อความที่อยู่หลังคำเชื่อมดังกล่าวเป็นการอธิบายให้รายละเอียด

(๓) การให้เหตุผล การขยายความลักษณะนี้ใช้เขียนให้ผู้อ่านเห็นคล้อยตาม การขยายความด้วยวิธีนี้ทำได้หลายวิธี อาจเสนอความคิดที่เป็นข้อสรุปและตามด้วยข้อสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งเป็นเหตุผลหรือหลักฐานโดยการยกตัวอย่าง หรือเสนอผลลัพธ์เพื่อให้ผู้อ่านตระหนักแล้วตามด้วยสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดผลนั้น การขยายความด้วยการให้เหตุผลนี้มักจะปรากฏการใช้คำเชื่อมแสดงเหตุผล “จึง” และ “เพราะ”

ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างคือ เหตุ + “จึง” + ผล และ ผล + “เพราะ” + เหตุ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ คือ ส่วนที่แสดงผล

(๔) การยกตัวอย่าง การขยายความลักษณะนี้มักจะใช้ร่วมกับวิธีอื่น เช่น การให้คำจำกัดความ การอธิบายให้รายละเอียด หรือจะใช้วิธีการยกตัวอย่างแต่เพียงอย่างเดียวโดยการยกตัวอย่างหลาย ๆ ตัวอย่าง แล้วจึงสรุปท้ายย่อหน้าด้วยประโยคใจความสำคัญการยกตัวอย่างนี้นิยมใช้คำเชื่อม “เช่น” “ได้แก่” เพื่อแสดงให้ทราบว่าข้อความที่อยู่หลังคำเชื่อมดังกล่าวเป็นการยกตัวอย่าง

(๕) การเปรียบเทียบ การขยายความลักษณะนี้จะใช้เขียนเพื่อเปรียบเทียบในลักษณะข้อเท็จจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ โดยอาจมีจุดมุ่งหมายเปรียบเทียบความเหมือนกันหรือความแตกต่างกันโดยกำหนดประเด็นที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันว่ามีอะไรบ้าง แล้วจึงเปรียบเทียบไปที่ละประเด็น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่ยกมาเปรียบเทียบได้ชัดเจนในด้านความเหมือนกันหรือความแตกต่างกัน หรืออาจใช้การยกเรื่องราวเป็นอุทาหรณ์ขึ้นมาก่อน แล้วจึงสรุปประเด็นความคิดสำคัญที่จะเสนอ หรือการเขียนอุปมาเปรียบเทียบสิ่งที่มีคุณสมบัติอย่างเดียวกันเพื่อให้ความคิดสำคัญชัดเจนขึ้นการขยายความด้วยการเปรียบเทียบนี้จะมีลักษณะโครงสร้างคือ ตัวตั้ง + คำเชื่อมแสดงการเปรียบเทียบ + ตัวเปรียบ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ คือ ส่วนที่แสดงตัวตั้ง

๔. บันไดขั้นที่ ๔ เติมคำเชื่อมส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทั้งแนวทางปฏิบัติของการอ่านจับใจความสำคัญ ผู้เรียนสามารถพิจารณาตัดส่วนขยายใจความสำคัญในย่อหน้าได้ง่าย โดยสังเกตจากคำเชื่อมแสดงส่วนขยายใจความสำคัญ หากทว่าในบางครั้งผู้เขียนอาจจะเรียบเรียงข้อความในย่อหน้าโดยไม่ใช้คำเชื่อมก็ได้ ดังนั้นหากต้องการจะจับใจความสำคัญผู้เรียนจำเป็นต้องเติมคำเชื่อมส่วนขยายใจความสำคัญ เพื่อตัดส่วนขยายใจความสำคัญทั้งคำเชื่อมที่นิยมเติมในข้อความในย่อหน้า ได้แก่ กล่าวคือ เช่น จึง เพราะ

๕. บันไดขั้นที่ ๕ สังเกตคำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกันที่ปรากฏในย่อหน้า ปกติแล้วข้อความหรือประโยคแต่ละประโยคที่เรียงต่อกันในย่อหน้านั้นจะมีเนื้อหาเกี่ยวโยงต่อเนื่องสัมพันธ์กัน การลำดับความคิดและการเชื่อมโยงความคิดเป็นไปอย่างมีระเบียบ ชัดเจน “ประดุจนามะลิแต่ละดอกมาร้อยเป็นวงรอบจนเป็นพวงมาลัยที่เป็นระเบียบสวยงาม ทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามเนื้อเรื่องได้ง่ายไม่สับสนวุ่นวาย อ่านแล้วได้เนื้อความที่สมบูรณ์แจ่มแจ้ง” วิธีหนึ่งที่ทำให้ย่อหน้าเกิดการเชื่อมโยง คือ การใช้คำหรือกลุ่มคำเป็นเครื่องเชื่อมความ คำหรือกลุ่มคำที่เป็นเครื่องเชื่อมในย่อหน้านั้นมีหลายลักษณะ แต่มีคำหรือกลุ่มคำลักษณะหนึ่งที่ช่วยให้จับใจความสำคัญได้ง่ายขึ้น คือ คำหรือกลุ่มคำแสดงความขัดแย้งหรือตรงข้ามกัน เช่น แต่ ทว่า แต่หาก แต่ว่า แต่ทว่า อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ในทางตรงข้าม ในทางกลับกัน ถึงแม้...แต่ เป็นต้น เพราะใจความสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อในย่อหน้านั้นอาจอยู่หลังคำหรือกลุ่มคำดังกล่าว

๖. บันไดขั้นที่ ๖ หากย่อหน้านั้นไม่ปรากฏประโยคใจความสำคัญ ต้องพิจารณาเนื้อความในบริบทอื่น ๆ โดยเฉพาะข้อความในย่อหน้าก่อนและหลัง โดยนำใจความสำคัญหรือความคิดหลักที่กระจายอยู่ในย่อหน้านั้น นำมาประมวลและเรียบเรียงให้เป็นประโยคใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม ได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการพัฒนานวัตกรรมไว้ดังนี้

เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ

บันไดขั้นที่ ๑ อ่านเรื่องให้จบ ตั้งคำถาม ๕W๑H

Who (ใคร) What (อะไร)

Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร)

Why (ทำไม) How (อย่างไร)

บันไดขั้นที่ ๒ ค้นพบคำสำคัญ

บันไดขั้นที่ ๓ ตัดส่วนขยายใจความสำคัญทิ้ง

บันไดขั้นที่ ๔ เติมคำเชื่อมส่วนขยายใจความสำคัญ

บันไดขั้นที่ ๕ สังเกตคำเชื่อมแสดงความขัดแย้งที่

ปรากฏในย่อหน้า

บันไดขั้นที่ ๖ หาใจความสำคัญได้ทุกบทอ่าน

- พัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ก่อนเรียนและหลังเรียนการพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

ดำเนินการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม ด้วยกระบวนการ PDCA ดังนี้

๑. P : Plan (การวางแผน) การเตรียมการและวางแผนดำเนินการ

๑) ครูสำรวจปัญหาและสิ่งที่ต้องการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

๒) ครูศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๓) ครูศึกษาอัตลักษณ์สถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ และอัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานี ที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม

๔) วิเคราะห์ความสอดคล้องมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ กำหนดเนื้อหาระยะเวลาของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๕) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ สอดคล้องกับอัตลักษณ์อุบลราชธานี ด้านภาษาและวัฒนธรรม จำนวน ๑๐ แผน ๑๐ ชั่วโมง

๖) จัดทำสื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน สร้างสื่อการสอน เกม เพื่อนำมาใช้ประกอบการพัฒนา ได้แก่ สื่อการสอน ใบงาน แบบฝึกหัด กิจกรรมกลุ่ม

๗) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน + ๑ เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน ๐ เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน - ๑ เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยพิจารณาตัดเลือกจากค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๖๗ ขึ้นไป

๘) นำเสนอครูในกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ สาธิตวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้คณะครูได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข ก่อนนำไปใช้กับนักเรียน

๙) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๒. D : Do (การปฏิบัติตามแผน) การดำเนินการตามกิจกรรม

๑) ครูดำเนินการจัดการเรียนรู้ พัฒนาสมรรถนะการอ่านชั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ นวัตกรรมสอดคล้องกับอัตลักษณ์ อุบลราชธานี ด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยจัดการเรียนรู้ จำนวน ๑๐ แผน ๑๐ ชั่วโมง

๒) ทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญ ชนิดปรนัยเลือกตอบ จำนวน ๒๐ ข้อ

๓) ประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๑๐ ข้อ

๔) วัดเจตคติ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๑๐ ข้อ

๓. C : Check (การตรวจสอบ)

๑) ดำเนินการทดสอบหลังการดำเนินการพัฒนา จากนั้นนำผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน การพัฒนาสมรรถนะการอ่านชั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ มาเปรียบเทียบวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้น

๒) บันทึกผลประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ

๓) บันทึกผลประเมินการวัดเจตคติ

๔. A : Act (การปรับปรุงการดำเนินงาน)

การนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนา วิเคราะห์และปรับปรุงแผนการทำงานรายงานผลการดำเนินงานตามกิจกรรม

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๑	แบบฝึกทักษะพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้น สู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ	๑๐ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ	๑๐ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบการอ่านจับใจความสำคัญ ชนิดปรนัยเลือกตอบ	๒๐ ข้อ
๔	แบบประเมินการอ่านจับใจความสำคัญ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ	๑๐ ข้อ
๕	แบบวัดเจตคติ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ	๑๐ ข้อ

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ

๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ

๑๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน)

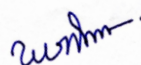
นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้จ่าย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	-	-	๔,๐๐๐	-
รวม			๔,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ	การทดสอบ	แบบบันทึกคะแนน แบบทดสอบ	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ ๗๐ หรือได้ ๑๔ คะแนนขึ้นไป

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นักเรียนมีทักษะสมรรถนะการอ่านขั้นสูง โดยใช้เทคนิคบันได ๖ ขั้นสู่ความสำเร็จในการอ่านจับใจความสำคัญ	ประเมินทักษะ	แบบประเมินทักษะ	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้นไป
นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย	สังเกตพฤติกรรม	สังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

ลงชื่อ

ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสาวพรสวรรค์ ภูระวรรณ)

แผนพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นายชาคริต กากแก้ว ตำแหน่ง ครู

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้กิจกรรม
 โครงการคณิตศาสตร์บูรณาการSTEMศึกษา เป็นฐาน

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

(✓) แนวทางที่ ๒ การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมชิ้นใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

(✓) ด้านการจัดการเรียนการสอน

๖. หลักการและเหตุผลความเป็นมา

การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษาเป็นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ๔ สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) และคณิตศาสตร์ (Mathematics) (สิรินภา กิจเกื้อกูล; ๒๕๕๘ น.๒๐๑-๒๐๒) มีจุดเด่นที่การนำกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม มาผนวกเข้ากับการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีที่อยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย กิจกรรมสะเต็มศึกษานำการนำประเด็นหรือสถานการณ์ที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนอาจเป็นปัญหาเหตุการณ์ หรืออาชีพที่พบเห็นได้ในชุมชนมาเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ สร้างโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียน และความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหาวิธีการหรือพัฒนาชิ้นงานเพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่ครูนำเสนอ การจัดการเรียนรู้แบบนี้ช่วยให้นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของความรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ที่นักเรียนใช้ในชั้นเรียน อีกทั้งเป็นการฝึกความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน อย่างไรก็ตาม เนื้อหาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสถานการณ์ที่ครูกำหนดต้องสอดคล้องกับตัวชี้วัดในระดับชั้นที่นักเรียนศึกษาอยู่และต้องคำนึงถึงวิธีการเรียนรู้และความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละวัย(เสกสรร สรรสพิสุทธิ์, ๒๕๕๘) ซึ่งการผลักดันให้ สะเต็มศึกษาเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมแบบองค์รวมในโรงเรียนได้นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเอาจริงเอาจัง ส่งเสริมให้ครูทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องมีความตระหนักถึงความสำคัญของสะเต็มศึกษา และต้อง

มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสะเต็มศึกษา (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ๒๕๕๘; น.๓๘)

ดังนั้นหากได้ให้นักเรียนฝึกกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยใช้กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ(STEM) เป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จะสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะวิทยาศาสตร์(Science) เทคโนโลยี(Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) และคณิตศาสตร์ (Mathematics) ที่ดีขึ้นได้ ทั้งนี้ด้วยการพัฒนาความเป็นเลิศด้านคณิตศาสตร์เชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้แบบ STEM Education โดยใช้กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ(STEM) เป็นฐานจะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการคิดที่หลากหลาย มีทักษะการแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันภายในกลุ่ม และมีการยกย่องชมเชย สร้างแรงจูงใจและกำลังใจให้เกิดขึ้นภายในกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการได้เป็นผู้พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความพร้อมที่จะเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๗.๑ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์ในการออกแบบและประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์

๗.๒ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในด้านวิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์(Engineer: E) และ คณิตศาสตร์(Mathematics: M) โดยใช้กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ(STEM)

๗.๓ เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์

๘. กลุ่มเป้าหมาย

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๘ คน

๘.๑.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง การวัดและเรขาคณิต ร้อยละ ๗๐

๘.๑.๒ นักเรียนมีทักษะในด้านวิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์(Engineer: E) และ คณิตศาสตร์(Mathematics: M) โดยใช้กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ(STEM) ร้อยละ ๗๐

๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ ๙๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ_นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๘ คน

๘.๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ระดับดีขึ้น

๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะในด้านวิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์(Engineer: E) และ คณิตศาสตร์(Mathematics: M) โดยใช้กิจกรรมโครงงานคณิตศาสตร์ บูรณาการ(STEM) ระดับดี

๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ ระดับดีขึ้นไป

๙. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

๙.๑ แนวคิดการสอนแบบ STEM Education

การจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา ต้องอาศัยกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรมประกอบด้วย องค์ประกอบ ๖ ขั้นตอน ได้แก่

๙.๑.๑. ระบุปัญหา (Problem Identification) ขั้นตอนนี้เริ่มต้นจากการที่ผู้แก้ปัญหา ตระหนักถึงสิ่งที่เป็นปัญหาในชีวิตประจำวันและจำเป็นต้องหาวิธีการหรือสร้างสิ่งประดิษฐ์ (Innovation) เพื่อ แก้ไขปัญหาดังกล่าว ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริงบางครั้งคำถามหรือปัญหาที่เราจะบูรณาการประกอบด้วยปัญหา ย่อย ในขั้นตอนของการระบุปัญหาผู้แก้ปัญหามองพิจารณาปัญหาหรือกิจกรรมย่อยที่ต้องเกิดขึ้นเพื่อประกอบ เป็นวิธีการในการแก้ปัญหาใหญ่ด้วย

๙.๑.๒. รวบรวมข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหา (Related Information Search)หลังจากผู้แก้ปัญหาคำถามเข้าใจปัญหาและสามารถระบุปัญหาย่อย ขั้นตอนต่อไปคือการรวบรวม ข้อมูลและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาดังกล่าว ในการค้นหาแนวคิดที่เกี่ยวข้องผู้แก้ปัญหามองจะมีการ ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การรวบรวมข้อมูล คือการสืบค้นว่าเคยมีใครหาวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวนี้แล้วหรือไม่ และ หากมีเขาแก้ปัญหายังไง และมีข้อเสนอแนะใดบ้าง

(๒) การค้นหาแนวคิด คือการค้นหาแนวคิดหรือความรู้ทางวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์หรือ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและสามารถประยุกต์ในการแก้ปัญหาได้ในขั้นตอนนี้ผู้แก้ปัญหามองพิจารณาแนวคิดหรือ ความรู้ทั้งหมดที่สามารถใช้แก้ปัญหาและจดบันทึกแนวคิดไว้เป็นทางเลือก และหลังจากการรวบรวมแนวคิด เหล่านั้นแล้วจึงประเมินแนวคิดเหล่านั้น โดยพิจารณาถึงความเป็นไปได้ ความคุ้มค่า ข้อดีและจุดอ่อน และ ความเหมาะสมกับเงื่อนไขและขอบเขตของปัญหา แล้วจึงเลือกแนวคิดหรือวิธีการที่เหมาะสมที่สุด

๙.๑.๓. ออกแบบวิธีการแก้ปัญหา (Solution Design)หลังจากเลือกแนวคิดที่เหมาะสมใน การแก้ปัญหาแล้วขั้นตอนต่อไป คือ การนำความรู้ที่ได้รวบรวมมาประยุกต์เพื่อออกแบบวิธีการกำหนด องค์ประกอบของวิธีการหรือผลผลิต ทั้งนี้ ผู้แก้ปัญหามองอ้างอิงถึงความรู้วิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์และ เทคโนโลยีที่รวบรวมได้ประเมิน ตัดสินใจเลือกและใช้ความรู้ที่ได้มาในการสร้างภาพร่างหรือกำหนดเค้าโครง ของวิธีการแก้ปัญหา

๙.๑.๔. วางแผนและดำเนินการแก้ปัญหา (Planning and Development) หลังจากที่ได้ ออกแบบวิธีการและกำหนดเค้าโครงของวิธีการแก้ปัญหาแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการพัฒนาต้นแบบ (Prototype) ของสิ่งที่ได้ออกแบบไว้ในขั้นตอนนี้ ผู้แก้ปัญหาต้องกำหนดขั้นตอนย่อยในการทำงานรวมทั้ง กำหนดเป้าหมายและระยะเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนย่อยให้ชัดเจน

๙.๑.๕. ทดสอบ ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขวิธีการแก้ไขปัญหหรือแก้ไขชิ้นงาน (Testing, Evaluation and Design Improvement) เป็นขั้นตอนทดสอบและประเมินการใช้งานต้นแบบ เพื่อแก้ปัญหา ผลที่ได้จากการทดสอบและประเมินอาจถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาผลลัพธ์ให้มี ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหามากขึ้น การทดสอบและประเมินผลสามารถเกิดขึ้นได้หลายครั้งในกระบวนการ แก้ปัญหา

๙.๑.๖. นำเสนอวิธีการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาหรือชิ้นงาน (Presentation) หลังจาก การพัฒนา ปรับปรุงทดสอบและประเมินวิธีการแก้ปัญหาหรือผลลัพธ์จนมีประสิทธิภาพตามที่ต้องการแล้ว ผู้ แก้ปัญหาต้องนำเสนอผลลัพธ์ต่อสาธารณชน โดยต้องออกแบบวิธีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ

๙.๒ การเรียนการสอนแบบ Active Learning

การเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการทำกรณีศึกษา เป็นต้น โดยกิจกรรมที่นำมาใช้ควรช่วย พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การนำเสนอ และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศอย่างเหมาะสมบทบาทของผู้เรียนนอกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังต้องมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันด้วย ผู้สอนควรลดบทบาทในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนใน ลักษณะการบรรยายลง และเพิ่มบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

กระบวนการพัฒนาและนวัตกรรม

๑๐.๑ ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑๐.๒ ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

๑๐.๓ ศึกษาอัตลักษณ์สถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์และอัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานี

๑๐.๔ ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานและรูปแบบการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา จากตำราและงานวิจัยต่าง ๆ

๑๐.๕ ศึกษาหลักและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานและรูปแบบการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา

๑๐.๖ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เรื่อง การวัดและเรขาคณิต เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานและรูปแบบการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา

๑๐.๗ กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานและรูปแบบการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

กิจกรรมที่ ๑ การทำโครงงานคณิตศาสตร์บูรณาการ STEM ศึกษา จำนวน ๑ ชั่วโมง

กิจกรรมที่ ๒ การใช้ทักษะทางคณิตศาสตร์ในการออกแบบสิ่งประดิษฐ์ จำนวน ๒ ชั่วโมง

กิจกรรมที่ ๓ การต่อวงจรควบคุมมอเตอร์โดยใช้บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ จำนวน ๒ ชั่วโมง

กิจกรรมที่ ๔ การสร้างสิ่งประดิษฐ์ จำนวน ๑๐ ชั่วโมง

กิจกรรมที่ ๕ การนำเสนอโครงงาน จำนวน ๑ ชั่วโมง

๑๐.๘ นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการ ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนรายวิชาคณิตศาสตร์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้สื่อและแหล่งการเรียนรู้และระยะเวลาที่ใช้ ตลอดจนความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษา

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน + ๑ เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้นี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน ๐ เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นี้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน - ๑ เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นี้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยพิจารณาตัดเลือกจากค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๖๗ ขึ้นไป

๑๐.๙ ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๑๐.๑๐ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์นำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๑๑ ทำความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย โดยครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมนี้กับกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน

๑๐.๑๒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๑๓ หลังจากทดลองใช้นวัตกรรมกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ประเมินความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ ประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์โดยใช้แบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์วัดเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้แบบวัดเจตคติในการเรียนรู้

๑๐.๑๔ ปรับปรุงนวัตกรรมส่วนที่ยังมีข้อบกพร่อง เพื่อให้วัตกรรรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบสื่อการเรียนรู้ของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา
๑	กิจกรรมที่ ๑ การทำโครงงานคณิตศาสตร์บูรณาการ STEM จำนวน ๑ กิจกรรม กิจกรรมที่ ๒ การใช้ทักษะทางคณิตศาสตร์ในการออกแบบสิ่งประดิษฐ์ จำนวน ๒ กิจกรรม กิจกรรมที่ ๓ การต่อวงจรควบคุมมอเตอร์โดยใช้ชุดรีโมทคอนโทรล จำนวน ๒ กิจกรรม กิจกรรมที่ ๔ การสร้างสิ่งประดิษฐ์ จำนวน ๑๐ กิจกรรม กิจกรรมที่ ๕ การนำเสนอโครงงาน จำนวน ๑ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง ๑๐ ชั่วโมง ๑ ชั่วโมง
๒	แผนจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์	๑๖ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบทักษะทางคณิตศาสตร์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ	๓๐ ข้อ
๔	แบบประเมินโครงงานสิ่งประดิษฐ์	๑๐ ข้อ
๕	แบบวัดเจตคติกระบวนกรเรียนรู้	๑๐ ข้อ

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ นักเรียนมีความรู้ทักษะทางคณิตศาสตร์ในการออกแบบและประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์

๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะในด้านวิทยาศาสตร์ (Science: S) เทคโนโลยี (Technology: T) วิศวกรรมศาสตร์(Engineer: E) และ คณิตศาสตร์(Mathematics: M) โดยใช้กิจกรรมโครงงานคณิตศาสตร์บูรณาการ(STEM)

๑๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ และกล้าแสดงออกมากขึ้น

๑๒.๔ นักเรียนมีผลงานเชิงประจักษ์จากการแข่งขันทักษะทางวิชาการด้านคณิตศาสตร์ กิจกรรมโครงงานคณิตศาสตร์ ประเภทสร้างบูรณาการความรู้ในคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ ในระดับต่าง ๆ

๑๓. งบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้จ่าย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ STEM ศึกษาเป็นฐาน	-	-	๕,๐๐๐	-
รวม			๕,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่อง การวัดและเรขาคณิตฯ	- ทดสอบ	แบบทดสอบ	ทำแบบทดสอบ นักเรียนได้ร้อยละ ๖๕ ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
๒ นักเรียนมีทักษะในด้าน คณิตศาสตร์ (Mathematics: M) โดยใช้กิจกรรม โครงการคณิตศาสตร์บูรณาการ(STEM) ระดับดี	- ชิ้นงาน สิ่งประดิษฐ์	แบบประเมินทักษะทาง คณิตศาสตร์	ผ่านเกณฑ์ได้ ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป
๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ใน วิชาคณิตศาสตร์ ระดับดีขึ้นไป	- สังเก พฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ได้ ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป

ลงชื่อ.....ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นายชาคริต กากแก้ว)

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวนิตา สืบสิงห์

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาการอ่านการเขียนคำขึ้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้แบบฝึกอ่านเขียน คำสระภาษาไทย

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่

แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นไทย มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ใช้สื่อสารติดต่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ภาษาไทยจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ถ้าผู้เรียนมีความสามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียนและสื่อความหมายได้จะทำให้ประสบความสำเร็จสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริงซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่มีนโยบายปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกันเพื่อให้ผู้เรียนสามารถการอ่าน การเขียน แก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี ทักษะการคิดขั้นสูง การจัดการตนเอง เรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคนต้องมีเพื่อให้สามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ การอ่านออกเขียนได้ การอ่านอย่างคล่องแคล่วและเข้าใจความหมายในภาษาไทย ซึ่งจะนำมาซึ่งความรู้และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์คิดอย่างเป็นระบบ มีวิจารณ์ญาณเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่นและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ในภาคเรียนที่ ๑ นักเรียนควรได้เรียนรู้ในเรื่องของสระ พยัญชนะ การอ่านออกเสียง การเขียน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ครูผู้สอนจึงได้ศึกษาเทคนิควิธีการสอน การพัฒนาการอ่านการเขียนคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้แบบฝึกการอ่านการเขียนคำ การผลิตสื่อนวัตกรรมที่มีความหลากหลายให้นักเรียนเกิดความสนใจสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาที่เหมาะสม

กับวัยของนักเรียน การใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านนำเสนอใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำและคงทน ดังนั้นผู้สอนจึงได้นำนวัตกรรม โดยนำข้อมูลของจังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับ คำขวัญ สถานที่ท่องเที่ยว เป็นสื่อในการเรียนการสอน

การสอนภาษาไทยให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็วและถูกต้อง เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษา คือ แบบฝึกการสอนภาษาไทยให้สนุกต้องให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดให้มากที่สุดในการใช้แบบฝึกเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำความเข้าใจ ฝึกฝนจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้องและ เกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้แบบฝึกหัดยังเป็นเครื่องช่วยบ่งชี้ให้ครูทราบว่าผู้เรียนหรือผู้ใช้แบบฝึกมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ มากน้อยเพียงใด แบบฝึกมีความสำคัญในการพัฒนาการเรียน การสอน และมีความสำคัญในการช่วยเหลือให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษา การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับจังหวัดอุบลราชธานีซึ่งเป็นท้องถิ่นของนักเรียน ซึ่งในการฝึกทักษะจำเป็นต้องอาศัย แบบฝึกทักษะในการฝึกฝน หรือฝึกปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเองและช่วยให้ผู้เรียน สามารถเขียนได้ถูกต้องแม่นยำ สื่อความหมายได้และเกิดการเรียนรู้ได้ดี การพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้จนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาการเรียนในรายวิชา อื่น ๆ และนำไปใช้ในการศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้นได้อย่างมีคุณภาพ

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านการเขียนคำ
- ๗.๒ เพื่อพัฒนาทักษะในการอ่านการเขียนคำ
- ๘.๓ เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

๘. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๑๕ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๘.๑.๑ นักเรียนมีความรู้การด้านการอ่านการเขียน ร้อยละ ๙๐
- ๘.๑.๒ นักเรียนมีทักษะในการอ่านการเขียน ร้อยละ ๘๐
- ๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ร้อยละ ๙๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๘.๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการอ่านการเขียนระดับดีขึ้น
- ๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะในการอ่านการเขียนระดับดี
- ๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ระดับมาก

๙. หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

แนวคิดของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและพี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเองใช้สติปัญญา คิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูก เปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning

Active Learning ส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิดและการกระทำของผู้เรียน การมีวิจารณ์ญาณและการคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะมีโอกาส มีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงและมีการใช้วิจารณ์ญาณ ในการคิดและตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น มุ่งสร้างให้ผู้เรียนเป็นผู้กำกับทิศทางการเรียนรู้ ค้นหาสไตล์การเรียนรู้ของตนเอง สู่การเป็นผู้รู้คิด รู้ตัดสินใจด้วยตนเอง (Metacognition) เพราะฉะนั้น Active Learning จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดขั้นสูง (Higher order thinking) ในการมีวิจารณ์ญาณ การวิเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การประเมิน ตัดสินใจ และการสร้างสรรค์

Active Learning สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความร่วมมือในการปฏิบัติงานกลุ่มจะนำไปสู่ความสำเร็จในภาพรวม

Active Learning ทำให้ผู้เรียนทุ่มเทในการเรียน จูงใจในการเรียน และทำให้ผู้เรียน แสดงออกถึงความรู้ความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ผ่านการใช้กิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ให้อย่างหลากหลาย ผู้เรียนเลือกเรียนรู้ กิจกรรมต่าง ๆ ตามความสนใจและความถนัดของตนเอง เกิดความรับผิดชอบและทุ่มเทเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ

Active Learning ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเชิงบวกทั้งตัวผู้เรียน และตัวครู เป็นการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ผู้เรียนจะมีโอกาสได้เลือกใช้ความถนัด ความสนใจ ความสามารถที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Different) สอดรับกับแนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligence) เพื่อแสดงออกถึงตัวตนและศักยภาพของตัวเอง ส่วนครูผู้สอนต้องมีความตระหนักที่จะปรับเปลี่ยนบทบาทแสวงหาวิธีการ กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนแต่ละ คน สิ่งเหล่านี้จะทำให้ครูเกิดทักษะในการสอนและมีความเชี่ยวชาญในบทบาท หน้าที่ที่รับผิดชอบ เป็นการ พัฒนาตน พัฒนางาน และพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมกัน ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

ลักษณะของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นการพัฒนาศักยภาพการอ่าน การเขียน การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุดเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สู่ทักษะการคิดวิเคราะห์และ ประเมินค่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสรุปของผู้เรียน ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง จากลักษณะการเรียนรู้แบบ Active Learning ดังกล่าว จึงควรมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกัน ดังนี้

๑. จัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
๒. จัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
๓. จัดให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
๔. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้การสร้างปฏิสัมพันธ์ ร่วมกันสร้างร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
๕. จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงานและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในภารกิจต่าง ๆ
๖. จัดกระบวนการเรียนที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พุด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
๗. จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
๘. จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร หรือสารสนเทศและหลักการความคิดรวบยอด
๙. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วย ตนเอง
๑๐. จัดกระบวนการสร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้และการสรุป ทบทวนของผู้เรียน

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

- ๑๐.๑ ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแกนกลาง และหลักสูตรนักเรียนต้องรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพื่อออกแบบหน่วยตามตัวชี้วัด
- ๑๐.๒ การศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ การโดยการทำแบบฝึกการอ่านการเขียน การศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ
- ๑๐.๓ วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านการเขียนคำ ศึกษาแนวทางการออกแบบการพัฒนาการอ่านการเขียนคำ
- ๑๐.๔ สร้างแบบฝึกพัฒนาการอ่านการเขียนคำสระภาษาไทย จำนวน ๒๘ ชุด ชุดละ ๔ กิจกรรม รวม

แบบประเมินทักษะการอ่านการเขียน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๑๐ ข้อ

แบบวัดเจตคติต่อการเรียนรู้ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ ๑ ข้อ

๑๐.๖ นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมได้แก่ ผู้อำนวยการ

ครูวิชาการ และครูภาษาไทย และนำมาปรับแก้ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการประเมินด้านการอ่านการเขียน โดยใช้แบบประเมิน IOC

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๑	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑ สระ อา จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒ สระ อี จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๓ สระ อือ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๔ สระ อุ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๕ สระ เอ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๖ สระ แอ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๗ สระ โอ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๘ สระ ออ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๙ สระ เออ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๐ สระ เอีย จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๑ สระ เอือ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๒ สระ อัว จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๓ สระ อำ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๔ สระ ไอ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๕ สระ ใอ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๖ สระ เอา จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๗ สระ อะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๘ สระ อิ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๑๙ สระ อี จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๐ สระ อุ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๑ สระ เอะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๒ สระ แอะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๓ สระ โอะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๔ สระ เอะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๕ สระ เออะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๖ สระ เอียะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๗ สระ เอือะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกการอ่าน การเขียนชุดที่ ๒๘ สระ อัวะ จำนวน ๔ กิจกรรม	๑ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่าน การเขียน	๒๘ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบการอ่านการเขียน ชนิดปรนัยเลือกตอบ	๑๐ ชั่วโมง
๔	แบบประเมินการอ่านการเขียน	๑๐ ชั่วโมง
๕	แบบประเมินเจตคติ	๑๐ ชั่วโมง

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑๒.๑ นักเรียนมีความรู้ในการอ่านการเขียนคำ
 ๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะด้านการอ่านการเขียนคำ
 ๑๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาการอ่านการเขียนคำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้แบบฝึกอ่านเขียนคำสระภาษาไทย	-	-	๔,๐๐๐	-
รวม			๔,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด/ ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ ความเข้าใจ (K) - บอกลักษณะของคำ ได้ถูกต้อง	พิจารณาการตอบ	คำถามสำคัญ	ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ ๖๕ ขึ้นไป
ด้านทักษะ/ กระบวนการ (P) ๑. อ่านคำสระอาได้ ๒. เขียนคำสระอาได้	๑. แบบฝึกการอ่าน การเขียน ชุดที่ ๑ สระ อา กิจกรรมที่ ๑ อ่าน คำ สระ อา	๑. แบบประเมิน กิจกรรมที่ ๑ อ่านคำ สระ อา	นักเรียนอ่านคำที่ ประสมสระอาได้ถูกต้อง ได้ร้อยละ ๖๐ ผ่าน

สิ่งที่ต้องการวัด/ ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
			เกณฑ์การประเมินหรือ อ่านถูกต้อง ๓ คำขึ้นไป
	๒. แบบฝึกการอ่าน การเขียน ชุดที่ ๑ สระ อา กิจกรรมที่ ๒ อ่าน นิทาน สระ อา	๑. แบบประเมิน กิจกรรมที่ ๒ อ่าน นิทาน สระ อา	นักเรียนอ่านนิทานที่ ประสมสระอาได้ถูกต้อง ได้ร้อยละ ๖๐ ผ่าน เกณฑ์การประเมินหรือ อ่านถูกต้อง ๓ ประโยค ขึ้นไป
	๒. แบบฝึกการอ่าน การเขียน ชุดที่ ๑ สระ อา กิจกรรมที่ ๓ เขียน คำ สระ อา	๑. แบบประเมิน กิจกรรมที่ ๓ เขียนคำ สระ อา	นักเรียนเขียนคำที่ ประสมสระอาได้ถูกต้อง ได้ร้อยละ ๖๐ ผ่าน เกณฑ์การประเมินหรือ เขียนคำถูกต้อง ๓ คำ ขึ้นไป
	๒. แบบฝึกการอ่าน การเขียน ชุดที่ ๑ มาตราแม่ กง กิจกรรม ที่ ๔ แต่งประโยค	๒. แบบประเมิน กิจกรรมที่ ๔ เรื่อง การ แต่งประโยค	นักเรียนแต่งประโยคใน คำสระอา ได้ถูกต้องได้ ร้อยละ ๖๐ ผ่านเกณฑ์ การประเมินหรือเขียน ประโยคถูกต้อง ๓ คำ ขึ้นไป
คุณลักษณะ เจตคติ ค่านิยม (A) ๑. มีมารยาทในการอ่าน ๒. รู้บทบาทหน้าที่ของ ตนเอง	วัดเจตคติต่อการเรียนรู้	แบบวัดเจตคติต่อการ เรียนรู้	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน ระดับคุณภาพ “ผ่าน”

ลงชื่อ

ผู้พัฒนานวัตกรรมการ

(นางสาวมนิดา สืบสิงห์)

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของคุณ
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวอภิญญา โตมาษา ตำแหน่ง ครู ไม่มีวิทยฐานะ
๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เรื่องบรรพบุรุษไทย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม
 - แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่
 - แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่
๕. ประเภทของนวัตกรรม
 - การจัดการเรียนรู้

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย ทั้งนี้การศึกษาของไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงมาหลายยุคหลายสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ ของสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๕๑)

สภาพปัจจุบันพบว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์นั้น ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อยมาก เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญ น่าเบื่อหน่าย และต้องท่องจำ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ไม่สนใจเรียน ทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์น้อย ไม่สามารถลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์การ เรียนวิชาประวัติศาสตร์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งจัดทำนวัตกรรมเล็งเห็นความสำคัญของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพราะวิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่สำคัญต่อการสร้างคนให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสมาชิกในสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สามารถรักษาอารย ธรรมชาติให้อยู่คู่กับสังคมมนุษย์ต่อไป จากความสำคัญดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่มีคุณค่าที่ดี มีหลักธรรม คุณธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์และเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในปัจจุบันได้ ดังนั้นเพื่อให้ การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดไว้ ผู้จัดทำจึงได้จัดทำนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาวิธีคิด ทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ และมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ผู้จัดทำเลือกใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (๕Es Instructional Model) ซึ่งเป็น

ขั้นตอนการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการคิดและการลงมือทำ เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ ๒๑

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๗.๑ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องบรรพบุรุษไทย มากขึ้น

๗.๒ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และเจตคติที่ดีต่อวิชาประวัติศาสตร์

๗.๓ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างสื่อหรือชิ้นงานที่แสดงความเข้าใจต่อการเรียนวิชาประวัติศาสตร์

๗.๔ เพื่อส่งเสริมจิตสำนึกรักชาติ ภาคภูมิใจในผืนแผ่นดินไทยที่บรรพบุรุษเสียเลือดเนื้อ และดำรงรักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกราช

๘. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน

๑๙ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๘.๑.๑ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จนครบทุกขั้นตอน

๘.๑.๒ นักเรียนอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ระดับคะแนน ๑๓ คะแนนขึ้นไปจากคะแนนเต็ม ๒๐)

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑ นักเรียนสามารถอธิบายและเล่าเรื่องราวบรรพบุรุษไทยอย่างถูกต้อง

๘.๒.๒ นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ และเกิดจิตสำนึกรักชาติ

๙. หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยมีครู เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา ดูแล แนะนำ ทำหน้าที่เป็นโค้ชและ พี่เลี้ยง (Coach & Mentor) แสวงหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ อย่างมีความหมาย (Meaningful learning) ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ มีความเข้าใจในตนเอง ใช้สติปัญญา คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ผลงานนวัตกรรมที่บ่งบอกถึงการมีสมรรถนะสำคัญในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามระดับช่วงวัย

ลักษณะของการเรียนแบบ Active Learning

๑. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิดการแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
 ๒. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
 ๓. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
 ๔. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารสารสนเทศสู่ทักษะการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่า
 ๕. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 ๖. ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสรุปของผู้เรียน
 ๗. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง
- ตัวอย่างวิธีการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning
๑. แบบระดมสมอง (Brainstorming)
 ๒. แบบเน้นปัญหา/โครงการ/กรณีศึกษา (Problem/Project-based Learning/Case Study)
 ๓. แบบแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)
 ๔. แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think – Pair – Share)
 ๕. แบบสะท้อนความคิด (Student’s Reflection)
 ๖. แบบตั้งคำถาม (Questioning-based Learning)
 ๗. แบบใช้เกม (Games-based Learning)

5Es การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ ๕ ขั้นตอน (The 5Es of Inquiry-Based Learning)

การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ ๕ ขั้นตอน นับเป็นการเรียนการสอน ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นสำคัญ คือการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้โดยใช้กระบวนการทางความคิดหาเหตุผล เพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง ในขณะที่คุณครูเองก็มีส่วนสำคัญด้วย ๕ ขั้นตอน ที่คุณครูและผู้เรียนต่างมีบทบาทและหน้าที่ในแต่ละขั้นตอนดังนี้ บทบาทผู้สอน เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงบทบาทอย่างเต็มที่ คุณครูควรเตรียมสื่อฯ การเรียนการสอน และออกแบบกิจกรรมเพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสิ่งที่คุณครูควรทำใน ๕ ขั้นตอนดังนี้

๑.การสร้างความสนใจ (Engagement) โดยผู้สอนควรสร้างความสนใจ สร้างความอยากรู้อยากเห็นมีการตั้ง คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดตั้งเอาคำตอบที่ยังไม่ครอบคลุมสิ่งที่ผู้เรียนรู้หรือแนวคิดหรือเนื้อหา

๒.การสำรวจและค้นหา (Exploration) ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน การสำรวจ ตรวจสอบสังเกตและฟังการโต้ตอบกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ทำการซักถามเพื่อนำไปสู่การสำรวจตรวจสอบของผู้เรียน และให้เวลาผู้เรียนในการคิดข้อสงสัยตลอดจนปัญหาต่าง ๆ และทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

๓. การอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) โดยผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายแนวคิด หรือให้คำจำกัดความ ด้วยคำพูดของผู้เรียนเอง ให้ผู้เรียนแสดงหลักฐาน ให้เหตุผลและอธิบายให้กระจ่าง ให้ผู้เรียนอธิบาย ให้คำจำกัดความและ ชี้บอกส่วนต่าง ๆ ในแผนภาพให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมของตนเป็นพื้นฐานในการอธิบายแนวคิด

๔. การขยายความรู้ (Elaboration) โดยผู้สอนคาดหวังให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์จากการชี้บอกส่วนประกอบต่าง ๆ ในแผนภาพคำจำกัดความและอธิบายสิ่งที่เรารู้มาแล้ว ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำสิ่งที่ผู้เรียนได้เรารู้ไปประยุกต์ใช้หรือ ขยายความรู้และทักษะในสถานการณ์ใหม่ ให้ผู้เรียนอธิบายอย่างมีความหมาย ให้ผู้เรียนอ้างอิงข้อมูลที่มีอยู่พร้อมทั้งแสดง หลักฐานและถามคำถามผู้เรียนว่าได้เรารู้อะไรบ้าง หรือได้แนวคิดอะไร

๕. การประเมินผล (Evaluation) โดยผู้สอนสังเกตผู้เรียนในการนำแนวคิดและทักษะใหม่ไปประยุกต์ใช้ประเมิน ความรู้และทักษะผู้เรียน หาหลักฐานที่แสดงว่าผู้เรียนเปลี่ยนความคิดหรือพฤติกรรม ให้ผู้เรียนประเมินการเรียนรู้และ ทักษะกระบวนการกลุ่ม ถามคำถามปลายเปิด เช่น ทำไมผู้เรียนจึงคิดเช่นนั้น

บทบาทของผู้เรียนในการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ สิ่งที่ผู้เรียนควรให้ความสนใจ เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้กับตนเอง โดยก่อนเข้าเรียนควรทบทวนความรู้เดิมเพื่อเตรียมพร้อมสู่การเข้าสู่บทเรียนใหม่ หรือเตรียมข้อสงสัยเพื่อสอบถามในห้องเรียน ตั้งใจเรียนและสนใจในสิ่งที่คุณครูสอน พร้อมกับ ๕ ขั้นตอนนี้

๑. การสร้างความสนใจ (Engagement) ผู้เรียนควรตั้งใจเรียนและถามคำถามที่ตนสงสัย หรือร่วมกับเพื่อน ๆ ในการถามประเด็นที่สนใจ เช่น ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น ฉันได้เรารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับสิ่งนี้

๒. การสำรวจและค้นหา (Exploration) โดยผู้เรียนคิดอย่างอิสระแต่อยู่ในขอบเขตของกิจกรรม ทดสอบการคาดคะเนและสมมติฐาน คาดคะเนและตั้งสมมติฐานใหม่ พยายามหาทางเลือกในการแก้ปัญหา และอภิปรายทางเลือกเหล่านั้น กับคนอื่น บันทึกการสังเกตและให้ข้อคิดเห็น และลงข้อสรุป

๓. การอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) โดยผู้เรียนอธิบายการแก้ปัญหาหรือคำตอบที่ซับซ้อน ตั้งใจฟังคำอธิบายของเพื่อน ๆ คิดวิเคราะห์ ถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่เพื่อนได้อธิบาย ฟังและพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ครูอธิบาย อ้างอิงกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว ใช้ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกหรือสังเกตในการอธิบาย

๔. การขยายความรู้ (Elaboration) ผู้เรียนนำเสนอกิจกรรม หรือโครงการที่ร่วมกับเพื่อน ๆ เพื่ออธิบายสิ่งที่ได้เรารู้สามารถต่อยอดได้อย่างไร

๕. การประเมินผล (Evaluation) โดยผู้เรียนตอบคำถามปลายเปิด โดยให้การสังเกต หลักฐานและคำอธิบายที่ ยอมรับมาแล้ว แสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือทักษะประเมินความก้าวหน้าด้วยตนเอง ถาม คำถามเพื่อให้มีการตรวจสอบต่อไป

การเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ ๕ ขั้นตอน นับเป็นการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นสำคัญ หากผู้เรียนได้รับรู้บทบาทของตัวเอง การเรียนการสอนก็จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีครูทำหน้าที่สนับสนุนจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้ผู้เรารู้จักค้นคว้าหาความรู้โดยใช้กระบวนการทางความคิดหาเหตุผล เพื่อให้

ค้นพบความรู้หรือแนวทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง จึงนับได้ว่าการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนนั้น เป็นการเรียนการสอนที่เน้นองค์ความรู้ทักษะ ความเชี่ยวชาญและสมรรถนะที่เกิดกับตัวผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตท่ามกลางการกระแสเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันได้

ทักษะและวิธีการทางประวัติศาสตร์

ทักษะและวิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์อย่างมีระบบ โดยมีขั้นตอนหลักคือ การกำหนดประเด็นศึกษา การรวบรวมหลักฐาน การประเมินคุณค่าหลักฐาน การตีความและวิเคราะห์ข้อมูล และการเรียบเรียงเพื่อนำเสนอข้อค้นพบอย่างสมเหตุสมผล ทักษะที่สำคัญ ได้แก่ การคิดเชิงวิพากษ์ การสืบสวน การจัดลำดับเวลา และการนำเสนอเพื่อทำความเข้าใจอดีต

ขั้นตอนวิธีการทางประวัติศาสตร์

๑. กำหนดประเด็นศึกษา: ตั้งคำถามหรือหัวข้อที่สนใจศึกษาในอดีต เพื่อเป็นแนวทางในการสืบค้น

๒. รวบรวมหลักฐาน: ค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น เอกสารโบราณ วัตถุ หรือเรื่องเล่า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา

๓. ประเมินคุณค่าหลักฐาน: ตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความแท้จริงของหลักฐานแต่ละชิ้น เพื่อคัดเลือกหลักฐานที่นำมาใช้อ้างอิงได้อย่างถูกต้อง

๔. ตีความและวิเคราะห์: วิเคราะห์ข้อมูลจากหลักฐานที่คัดเลือกมา เพื่อทำความเข้าใจเจตนา ความหมาย และบริบทของข้อมูลเหล่านั้นอย่างเป็นกลาง

๕. นำเสนอ: เรียบเรียงข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาทั้งหมด นำเสนออย่างมีเหตุผล และระบุที่มาของหลักฐาน เพื่อให้ผู้อื่นสามารถตรวจสอบได้

ทักษะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์

- การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking):
- การประเมินและวิเคราะห์แหล่งข้อมูล เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอดีตอย่างลึกซึ้ง
- การสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Historical Inquiry):
- การตั้งคำถามและหาคำตอบจากหลักฐาน เพื่อสร้างเรื่องราวที่มีความหมาย
- ความเข้าใจตามลำดับเวลา (Understanding Chronology):
- การจัดลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เพื่อให้เห็นภาพรวมของการเปลี่ยนแปลง
- การนำเสนอ (Presentation): ทักษะในการสื่อสารข้อค้นพบทางประวัติศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑๐.๑ การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน สำหรับปัญหาด้านการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ ศึกษาความต้องการและระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

๑๐.๒ การออกแบบนวัตกรรม เลือกแนวทางหรือเครื่องมือที่เหมาะสม เช่น แบบฝึกหัด เกมการเรียนรู้ สื่อการสอนอื่นๆ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ

๑๐.๓ การทดลองและพัฒนา ทดลองใช้สื่อหรือกิจกรรมที่พัฒนากับกลุ่มตัวอย่างสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนและเก็บข้อมูลผลการใช้ปรับปรุงนวัตกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๑๐.๔ การนำไปใช้ในห้องเรียน นำสื่อหรือนวัตกรรมที่พัฒนามาใช้กับผู้เรียนจริง

๑๐.๕ การประเมินผลและปรับปรุงประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนผ่านแบบทดสอบก่อนและหลังใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนและครูผู้สอนปรับปรุงนวัตกรรมตามข้อเสนอแนะเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๑๐.๖ การเผยแพร่และขยายผลนำเสนอผลการพัฒนาต่อบุคลากรทางการศึกษาจัดทำคู่มือหรือสื่อเผยแพร่เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในวงกว้างการพัฒนานวัตกรรม

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๑	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง บรรพบุรุษไทย ชุดที่ ๑ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ชุดที่ ๒ ชาวบ้านบางระจัน ชุดที่ ๓ พระยาพิชัยดาบหัก ชุดที่ ๔ ท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร	๔ ชุดกิจกรรม
๒	แผนการจัดการเรียนรู้	๘ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบ ชนิดปรนัยเลือกตอบ	๑๐ ข้อ
๔	แบบประเมินการชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ	๕ ข้อ
๕	แบบวัดเจตคติชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ	๕ ข้อ

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ นักเรียนสามารถอธิบายเรื่องราวทางประวัติศาสตร์เรื่องบรรพบุรุษไทยได้

๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และการนำเสนออย่างสร้างสรรค์

๑๒.๓ นักเรียนมีความภูมิใจในรากเหง้า และสำนึกรักความเป็นไทย

๑๒.๔ เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

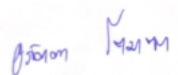
งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การศึกษาประวัติศาสตร์จังหวัดอุบลราชธานีของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ด้วยแนวคิดทฤษฎี Active Learning	-	-	๔,๐๐๐	-
รวม			๔,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นักเรียนรู้จักและเข้าใจประวัติศาสตร์ของ จังหวัดอุบลราชธานี	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ร้อยละ ๘๐
ทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร	การประเมินการมี ส่วนร่วม	แบบสังเกต	ระดับดีขึ้น
จิตสำนึกรักบ้านเกิดและความภาคภูมิใจ ในท้องถิ่น	การประเมิน ตนเอง	แบบประเมิน	ระดับดีขึ้น
นักเรียนสามารถสร้างสื่อหรือชิ้นงานที่ แสดงความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	ประเมินผลงาน	แบบประเมิน	ระดับดีขึ้น

ลงชื่อ

ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสาวอภิญญา โตมาซา)

**แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์**

๑. **ผู้จัดทำนวัตกรรม** นางสาวปิภา นิมสุวรรณ ตำแหน่ง ครู คศ.๑
๒. **ชื่อนวัตกรรม** การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้เกมการศึกษา
๓. **ระยะเวลาดำเนินการ** ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

แสวงหานวัตกรรม/แบบอย่างที่ดีจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว นำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่

การสร้างนวัตกรรมใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

การบริหารจัดการศึกษา

การจัดการเรียนรู้

การนิเทศการศึกษา

๖. หลักการและเหตุผล ความจำเป็นมา

จากสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ นักเรียนมีพัฒนาด้านสติปัญญาที่ถดถอยลง ครูผู้สอนจึงได้แสวงหานวัตกรรมเพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้กิจกรรมเกมการศึกษา เพราะการสอนคณิตศาสตร์ไม่ใช่การท่องจำตัวเลขการ นับเลข แต่สิ่งที่จะช่วยให้เด็กเรียนรู้คณิตศาสตร์ก็คือการจัดประสบการณ์ในชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมเกมการศึกษา พัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยของชั้นอนุบาล ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ให้สูงขึ้น และการเลือกใช้กิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย เนื่องจากเกมการศึกษาเป็นสื่อที่นักเรียนชอบและครูสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสอนได้ดีจะช่วยให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดี มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์และเพื่อจะได้เป็นฐานที่มั่นคงในการเรียนคณิตศาสตร์ต่อไป

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๗.๑ เพื่อให้เด็กมีทักษะการนับรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ได้

๗.๒ เพื่อให้เด็กมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

๗.๓ เพื่อให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อเรียนรู้คณิตศาสตร์

๘. กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นอนุบาล ๒ จำนวน ๑๘ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๘.๑.๑ นักเรียนนับและรู้ค่าจำนวน ๑- ๕ ร้อยละ ๘๐

๘.๑.๒ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ร้อยละ

๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
ร้อยละ ๘๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑ นักเรียนนับและรู้ค่าจำนวน ๑- ๕ ได้ในระดับดีขึ้นไป

๘.๒.๒ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยระดับ
ดี

๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์

๙. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย ปัจจุบันได้เข้ามามีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น คุณครูจึงพบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่ จะใช้ความรู้ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน อยู่ตลอดเวลาทั้งในบ้านและนอกบ้าน เช่น การซื้อสินค้า เป็นต้น ด้วยความสำคัญดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ให้ดีและถูกต้อง เพื่อไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยมีความแตกต่างจากระดับประถมศึกษา และระดับที่สูงขึ้นไปจนกระทั่งระดับอุดมศึกษา การสอนคณิตศาสตร์ไม่ใช่การท่องจำตัวเลขการนับเลข แต่สิ่งที่จะช่วยให้เด็กเรียนรู้คณิตศาสตร์ก็คือการจัดประสบการณ์ในชั้นเรียน

เด็กปฐมวัย เป็นวัยเริ่มต้นของพัฒนาการทุก ๆ ด้านของชีวิตมนุษย์ เป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดเพราะเด็กจะมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านอย่างรวดเร็วมาก การส่งเสริมพัฒนาการและสร้างประสบการณ์ให้กับเด็กโดยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสม จะเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว และพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นหัวใจของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุด เด็กควรได้มีโอกาสพัฒนาการรับรู้ ความสนใจ ความมีเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ (กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๔๖: ๑)หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ ได้กำหนดสาระการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการ และคุณลักษณะ คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งไม่เน้นเนื้อหาการท่องจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคมทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษาคณิตศาสตร์ ได้แก่ การคิด การใช้ภาษา การสังเกต การจำแนก การเปรียบเทียบจำนวน มิติสัมพันธ์ เวลา เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ. ๒๕๔๖: ๓ - ๓๘ กระทรวงศึกษาธิการ ยังได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัย โดยประกาศใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรอบมาตรฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ปฐมวัย ได้กำหนดสาระที่จำเป็นสำหรับเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ ดังนี้ จำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต (แบบรูปและความสัมพันธ์) ดังนั้นเด็กปฐมวัยควรจะเริ่มเรียนรู้คณิตศาสตร์ตั้งแต่ปฐมวัย และวิชาคณิตศาสตร์นั้นก็มีความหมายแตกต่างไปจากวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กประถมศึกษา และระดับชั้นที่สูงขึ้น

คณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นประสบการณ์ที่ครูจัดให้เด็ก ซึ่งนอกจากสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับคณิตศาสตร์แล้วยังต้องอาศัยการจัดกิจกรรมที่มีการวางแผน และเตรียมการอย่างดีจากครูผู้สอนด้วย ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษา ค้นคว้า แก้ปัญหา การเรียนรู้ พัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ มีทักษะและมีความรู้ทางคณิตศาสตร์ ที่จะพื้นฐานสำหรับการศึกษาที่สูงขึ้นได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส เด็กมีความตั้งใจมีความสุข สนุก ทำให้เด็กเรียนรู้

ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ตามหลักของเฟียเจต์ (Piaget, ๑๙๖๕ อ้างถึงใน นิตยา ประพตติกิจ. ๒๕๔๑) ได้แบ่งความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ ตามพัฒนาการทางคณิตศาสตร์ของเด็กออกเป็น ๒ ชนิด คือ ความรู้ทางด้านกายภาพ (Physical Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากการใช้ประสาทสัมผัสเป็นความรู้ภายนอกที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมโดยตรง กับความรู้ทางด้านเหตุผลทางคณิตศาสตร์ (Logic-mathematical Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้จากการเชื่อมโยงกับทฤษฎี โดยลงมือกระทำ โดยอาศัยการเชื่อมโยงจากข้อเท็จจริงที่เห็นไปสู่ความเข้าใจ หรือความคิดรวบ จะสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป และการจัดกิจกรรมพัฒนาความคิด จึงเป็นบทบาทหนึ่งของครูที่จะต้องจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อฝึกทักษะการคิดให้กับเด็ก โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ให้การสนับสนุน อำนวยความสะดวก การสอนกระบวนการคิด หรือสอนให้ผู้เรียนคิดเป็นนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากการคิดนั้นเป็นกระบวนการที่ไม่สามารถมองเห็นได้ง่าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ๒๕๔๑ : ๔๘) การที่ครูจะทำหน้าที่นี้ได้ดี ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจให้ถูกต้องก่อน จึงจะนำไปปฏิบัติกับเด็กได้อย่างเกิดผลและมีประสิทธิภาพ ก่อนอื่นครูจะต้องทำความเข้าใจถึงความหมายของกระบวนการคิดเสียก่อนว่าหมายถึงอะไร หลักการจัดกิจกรรมผลการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาที่มีต่อทักษะทางการคิดสำหรับเด็กปฐมวัยพบว่าเด็ก ปฐมวัยมีทักษะการคิดเพิ่มขึ้นอาจจะเนื่องมาจากการที่เด็กได้ใช้ประสบการณ์เดิมและกระทำซ้ำ ๆ ในแต่ละวันจนเกิด ความชำนาญในกิจกรรมเกมการศึกษาที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจึงทำให้เกิดทักษะการคิดได้ อย่างหลากหลายและต่อยอดไป ในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งทิพย์ ศรีสิงห์ (๒๕๖๐)

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

การวางแผนดำเนินงาน (P: Plan)

ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ ข้อมูลพื้นฐาน หลักสูตรปฐมวัย หลักสูตรสถานศึกษา บริบทสภาพแวดล้อม โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ศึกษาค้นคว้าการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ทักษะการนับ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้และออกแบบเกมการศึกษาให้มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับช่วงวัยของเด็ก โดยใช้กระบวนการ PLC กลุ่มเพื่อนครูสายชั้นปฐมวัยหัวหน้าสายชั้นปฐมวัยและครูวิชาการโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

การดำเนินงานตามแผน (D: Do)

ครูผู้สอนดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้เกมการศึกษา

ตรวจสอบ/ประเมินผล (C: Check)

ครูประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้เกมการศึกษา โดยการสังเกตจากการเล่น การสัมภาษณ์ เด็กสามารถเล่นเกมได้ถูกต้องตามกฎและกติกา ถือว่าเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ปรับปรุงแก้ไข (A: Act)

การนำผลการประเมินมาพัฒนาวัตกรรมการและแผนการจัดประสบการณ์ มาประเมินและวิเคราะห์ว่ามีโครงสร้างหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควร ปรับปรุง หรือพัฒนาสิ่งที่ได้อยู่แล้วให้ดีขึ้นไปอีก และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการในปีต่อไป

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา
๑	เกมการศึกษาชุดที่ ๑ บัตรคำตัวเลข	๑ ชั่วโมง
	เกมการศึกษาชุดที่ ๒ จับคู่ภาพกับจำนวน	๑ ชั่วโมง
	เกมการศึกษาชุดที่ ๓ ร้อยเชือกนับเลข	๑ ชั่วโมง
	เกมการศึกษาชุดที่ ๔ การนับจำนวน	๑ ชั่วโมง
	เกมการศึกษาชุดที่ ๕ จำนวนกับตัวเลข	๑ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดประสบการณ์ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย	๑ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบภาคปฏิบัติ จำนวน ๓ ข้อ	๑ ชั่วโมง
๔	แบบประเมินการคิดวิเคราะห์ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย	๑ ชั่วโมง
๕	แบบวัดเจตคติชนิดรูปภาพ ๓ ระดับ	๑ ชั่วโมง

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เชิงปริมาณ

๑. เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้ว ร้อยละ ๘๐ สามารถนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕

๒. เด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับ

เชิงคุณภาพ

๓. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ภายหลังได้รับการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้เกมการศึกษา เด็กมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยในการนับและรู้ค่าจำนวนที่สูงขึ้นและส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทั้ง ๔ ด้าน สูงขึ้นเป็นไปตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และตัวบ่งชี้ในหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยกำหนดไว้

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๓,๐๐๐ บาท (สามพันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยทักษะการนับและรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕ ของนักเรียนชั้นอนุบาล ๒ โดยใช้เกมการศึกษา	-	-	๓,๐๐๐	-
รวม			๓,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ
เด็กมีทักษะการนับรู้ค่าจำนวน ๑ - ๕	ทดสอบ	แบบทดสอบ
เด็กมีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย	ประเมินทักษะ	แบบประเมินทักษะ
เด็กเด็กมีเจตคติที่ดีต่อเรียนรู้คณิตศาสตร์	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม

ลงชื่อ ผู้พัฒนานวัตกรรม
(นางสาวปวิภา นิมสุวรรณ)

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวศกลวรรณ จ้องสาระ ตำแหน่ง ครู

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะแบบร่วมมือ เทคนิค TAI
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว
 แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่

แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เนื่องจากคณิตศาสตร์
 ช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือ
 สถานการณ์ได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง
 เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือใน
 การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์อื่น ๆ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติ
 ให้มีคุณภาพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมี
 การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและความรู้ทางวิทยาศาสตร์
 และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้าน
 นาแก้วประชาสรรค์ พบว่า ผู้เรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจและขาดทักษะทางคณิตศาสตร์ สังเกตจากการทำ
 ความเข้าใจปัญหา การแสดงวิธีทำ การอธิบายและการตอบคำถาม พบว่า ผู้เรียนไม่สามารถตีความ เชื่อมโยง
 ความสัมพันธ์ในสิ่งที่โจทย์กำหนดให้กับสิ่งที่โจทย์ถาม คิดวิเคราะห์ วางแผนแก้ปัญหา ไม่ทราบว่าจะเริ่มต้นแก้
 โจทย์ปัญหาอย่างไร ไม่สามารถเชื่อมโยงคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนคณิตศาสตร์ไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด และการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของ
 ผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ

ข้าพเจ้าได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่า การที่จะพัฒนา
 กิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น พัฒนาทักษะและ

กระบวนการทางคณิตศาสตร์ รวมถึงมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์นั้น ครูจะต้องหาวิธีการหรือรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ตรงกับสภาพปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ครูจำเป็นต้องเลือกวิธีสอนมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและวัย ไม่ควรยึดติดอยู่กับวิธีสอนแบบใดแบบหนึ่ง การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ได้ศึกษาค้นคว้าจากสื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยอิสระ ครูผู้สอนมีส่วนช่วยในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI (Team Assisted Individualization) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้ร่วมกันเรียนรู้ไปพร้อมกัน เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเอาใจใส่ รับผิดชอบตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกคนอื่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน โดยมีกระบวนการจัดกิจกรรมดังนี้ จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ละความสามารถ กลุ่มละ ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน ผู้เรียนจับคู่กันภายในกลุ่มของตนเอง แลกเปลี่ยนกันทำแบบฝึกหัดที่ ๑ เพื่อตรวจสอบ อธิบายข้อสงสัย ถ้านักเรียนคู่ใดทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง ๗๕% ขึ้นไป ถือว่าผ่าน ถ้าทำได้ไม่ถึง ๗๕% ให้กลับไปศึกษาเนื้อหาอีกครั้ง แล้วทำแบบฝึกหัดที่ ๒ นำคะแนนทดสอบรวบยอดของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมาหาคะแนนเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดได้รับรางวัล ดังนั้น สมาชิกของกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม จะเห็นได้ว่าข้อดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องการให้ผู้เรียนได้พัฒนาทางสติปัญญาสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้เป็นอย่างดี มีกระบวนการคิดที่หลากหลาย และได้ ลงมือปฏิบัติจริง

ข้าพเจ้าได้จัดทำแบบฝึกทักษะแบบร่วมมือ เทคนิค TAI ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยออกแบบกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชื่อมโยงเนื้อหากับอัตลักษณ์ของสถานศึกษา และอัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑๐ แผน รวม ๑๐ ชั่วโมง นำไปใช้สอนในวิชาคณิตศาสตร์ สัปดาห์ละ ๔ วัน พร้อมทั้งออกแบบเครื่องมือประเมินด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะและกระบวนการ และด้านคุณลักษณะของผู้เรียน

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

๗.๑ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อัตราส่วนและมาตราส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้แบบฝึกทักษะแบบร่วมมือ เทคนิค TAI

๗.๒ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์

๗.๓ เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์

๘. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
จำนวน ๒๐ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๘.๑.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อัตราส่วนและมาตราส่วน ร้อยละ ๗๐

๘.๑.๒ นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์ ร้อยละ ๘๐

๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ร้อยละ ๘๕

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๘.๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อัตราส่วนและมาตราส่วน ระดับดีขึ้นไป

๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์ ระดับดี

๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ระดับมาก

๙. หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

๙.๑ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการทำกรณีศึกษา โดยกิจกรรมที่นำมาใช้ควรช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร การนำเสนอ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม บทบาทของผู้เรียนนอกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมข้างต้นแล้วยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันด้วย ผู้สอนลดบทบาทในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนในลักษณะการบรรยายลง และเพิ่มบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้

๙.๒ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI (Team Assisted Individualization) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ คณะพิเศษและความสามารถ โดยกำหนดให้แต่ละกลุ่มจับคู่ศึกษาเนื้อหาพร้อมกันแล้วทำแบบฝึกหัดย่อยในแต่ละแผน และแบบทดสอบประจำหน่วย คะแนนของกลุ่มเกิดจากผลงานของ ทุกคน โดยมีขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

๙.๒.๑ ขั้นตอนการจัดกลุ่มนักเรียน โดยแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔-๕ คน คณะความสามารถ มีอัตราส่วน ๑ : ๒ : ๑ คือ นักเรียนเก่ง ๑ คน ปานกลาง ๒ คน และอ่อน ๑ คน จากนั้นครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ สอนหนา กระตุ้น เชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้

๙.๒.๒ ขั้นนำเสนอทบทวน โดยครูเป็นผู้นำเสนอเนื้อหาใหม่ อธิบายมโนทัศน์ ครูและนักเรียน และร่วมกันอภิปราย ซักถาม ยกตัวอย่าง

๙.๒.๓ ขั้นการศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการตรวจผลงาน โดยนักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบย่อย ชุดที่ ๑ เป็นรายบุคคลด้วยตนเอง ในการทำแบบทดสอบย่อย นักเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ ๗๕% หากนักเรียนทำไม่ผ่าน เพื่อนจะช่วยอธิบายให้เกิดความเข้าใจ ก่อนที่จะขอความช่วยเหลือจากครู จากนั้นนักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบย่อย ชุดที่ ๒ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับชุดแรก เมื่อจบเนื้อหาในแต่ละชั่วโมง ครูและนักเรียนจะร่วมกันสรุป อภิปรายเนื้อหาทั้งชั้นอีกครั้ง

๙.๒.๔ ขั้นการทดสอบ ครูจะทำการทดสอบเมื่อนักเรียนเรียนจบในช่วงโมเมนต์ท้ายของหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบรวมจะมีเนื้อหาที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดในหน่วยนั้น ๆ และในการทดสอบนักเรียนต้องผ่านเกณฑ์ ๗๕% ขึ้นไป

๙.๒.๕ ขั้นการให้คะแนนและความสำเร็จของกลุ่ม ครูจะรวบรวมคะแนนกลุ่ม ซึ่งได้จากการนำเอาคะแนนที่สมาชิกแต่ละคนได้รับจากการทำแบบทดสอบประจำหน่วยมาหาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เกณฑ์การให้รางวัล แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ (Super Team) กลุ่มที่ได้คะแนนปานกลางเป็นกลุ่มรองชนะเลิศ (Great Team) และกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยเป็นกลุ่มดี (Good Team) กลุ่มชนะเลิศก็จะได้รางวัล

๙.๓ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย

๙.๓.๑ ทักษะการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการทำความเข้าใจปัญหา คัดวิเคราะห์ วางแผนแก้ปัญหา และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสมเหตุสมผลของคำตอบพร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง

๙.๓.๒ ทักษะการสื่อสารและการสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ เป็นความสามารถในการใช้รูปภาษาและสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ในการสื่อสาร สื่อความหมาย สรุปผล และนำเสนอได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

๙.๓.๓ ทักษะการเชื่อมโยง เป็นความสามารถในการใช้ความรู้ทางคณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้คณิตศาสตร์เนื้อหาต่าง ๆ หรือศาสตร์อื่น ๆ และนำไปใช้ในชีวิตจริง

๙.๓.๔ ทักษะการให้เหตุผล เป็นความสามารถในการให้เหตุผล รับฟังและให้เหตุผลสนับสนุนหรือโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่การสรุป โดยมีข้อเท็จจริงทางคณิตศาสตร์รองรับ

๙.๓.๕ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถในการขยายแนวคิดที่มีอยู่เดิมหรือสร้างแนวคิดใหม่เพื่อปรับปรุงพัฒนาองค์ความรู้

๙.๔ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความรู้สึกที่ตอบสนองต่อวิชาคณิตศาสตร์ หรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีทั้งทางด้านดีและไม่ดี เป็นผลให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมในลักษณะต่าง ๆ รู้ถึงคุณประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์ การแสดงออก และการมีส่วนร่วม ซึ่งอาจเป็นไปได้ในทางบวก คือ ชอบ พอใจ หรือในทางลบ คือ ไม่ชอบ ไม่พอใจ

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑๐.๑ ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑๐.๒ ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เกี่ยวกับ

วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

๑๐.๓ ศึกษาอัตลักษณ์สถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ และอัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานีที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม

๑๐.๔ ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI จากตำราและงานวิจัยต่าง ๆ

๑๐.๕ ศึกษาหลักและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI

๑๐.๖ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI

๑๐.๗ กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI เรื่อง อัตราส่วนและมาตราส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑๐.๘ นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนรายวิชาคณิตศาสตร์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และระยะเวลาที่ใช้ ตลอดจนความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษา

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน + ๑ เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน ๐ เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน - ๑ เมื่อแน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

โดยพิจารณาคัดเลือกจากค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๖๗ ขึ้นไป

๑๐.๙ ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๑๐.๑๐ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์นำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๑๑ ทำความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย โดยครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมนี้กับกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน

๑๐.๑๒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๑๓ หลังจากทดลองใช้นวัตกรรมกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ประเมินความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก ประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ วัดเจตคติต่อการเรียนรู้อัตลักษณ์ โดยใช้แบบวัดเจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์

๑๐.๑๔ ปรับปรุงนวัตกรรมส่วนที่ยังมีข้อบกพร่อง เพื่อให้นวัตกรรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๑	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๑ อัตราส่วน (๑)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๒ อัตราส่วน (๒)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๓ อัตราส่วนที่เท่ากัน (๑)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๔ อัตราส่วนที่เท่ากัน (๒)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๕ อัตราส่วนที่เท่ากัน (๓)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๖ โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับอัตราส่วน	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๗ มาตรการส่วน (๑)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๘ มาตรการส่วน (๒)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๙ โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับอัตราส่วนและมาตรการส่วน (๑)	๑ ชั่วโมง
	แบบฝึกทักษะชุดที่ ๑๐ โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับอัตราส่วนและมาตรการส่วน (๒)	๑ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TAI	๑๐ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก เรื่อง อัตราส่วนและมาตรการส่วน	๑๕ ข้อ
๔	แบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ ชนิดมาตรการส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ	๑๐ ข้อ
๕	แบบวัดเจตคติในการเรียนรู้ ชนิดมาตรการส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ	๑๐ ข้อ

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อัตราส่วนและมาตรการส่วน

๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์

๑๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน)

นวัตกรรมการศึกษา	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	งบลงทุน
การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะแบบร่วมมือ เทคนิค TAI ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	-	-	๔,๐๐๐	-
รวม			๔,๐๐๐	

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อัตราส่วนและมาตราส่วน	ทดสอบ	แบบทดสอบ เรื่อง อัตราส่วนและมาตราส่วน	นักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๖๕ ถือว่าผ่าน
๒.. นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์	ประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์	แบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์	นักเรียนมีทักษะทางคณิตศาสตร์ ระดับดี
๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์	วัดเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์	แบบวัดเจตคติในการเรียนรู้	นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ระดับมาก

ลงชื่อ

ศกมลวรรณ

ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสาวศกมลวรรณ จ้องสาระ)

แผนนวัตกรรมการเรียนรู้ของครู
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรม
ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์

๑. ผู้จัดทำนวัตกรรม นางสาวอนุสรฯ ปะติตั้ง

๒. ชื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์

๓. ระยะเวลาดำเนินการ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

๔. แนวทางการคิดค้นนวัตกรรม

แนวทางที่ ๑ แสวงหานวัตกรรมการเรียนการสอนจากแหล่งต่างๆ ที่เคยมีผู้สร้างหรือทำไว้แล้ว แล้วนำมาปรับปรุงหรือพัฒนาใหม่

แนวทางที่ ๒ การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่

๕. ประเภทของนวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้

๖. หลักการและเหตุผล ความเป็นมา

วิทยาศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และชีวิตประจำวันของมนุษย์ การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มิได้มุ่งเน้นเพียงการถ่ายทอดเนื้อหาหรือข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ยังมีมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดและทักษะที่จำเป็นในการสืบเสาะหาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Process Skills) ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมติฐาน ทดลอง รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผล และสรุปความรู้ได้อย่างมีเหตุผล ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทักษะเหล่านี้เป็นรากฐานสำคัญในการสร้างผู้เรียนที่มีความสามารถเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ประกอบด้วยทักษะพื้นฐาน (Basic Science Process Skills) ได้แก่ การสังเกต การจำแนกประเภท การวัด การใช้ตัวเลข การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปซกับสเปซ และสเปซกับเวลา และทักษะขั้นสูง (Integrated Science Process Skills) ได้แก่ การตั้งสมมติฐาน การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ การกำหนดและควบคุมตัวแปร การทดลอง การตีความหมายข้อมูล และการลงข้อสรุป ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อย่างมีความหมายและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รวมถึงเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking Skills)

การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันมุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์จึงต้องสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง พัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล บนพื้นฐานของหลักการทางวิทยาศาสตร์

จากการดำเนินงานจัดการเรียนรู้ปีการศึกษาที่ผ่านมา ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ พบว่านักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E Instructional Model) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้สำรวจ ทดลอง และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ ๕ ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นอธิบาย (Explanation) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) และขั้นประเมิน (Evaluation) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เกมวิทยาศาสตร์ (Science Games) เป็นสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจและสามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การนำเกมวิทยาศาสตร์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จะช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความเข้าใจในเนื้อหาวิทยาศาสตร์

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้จัดทำจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยมุ่งหวังว่าชุดกิจกรรมนี้จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. วัตถุประสงค์ของนวัตกรรม

- ๗.๑ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อาหารและการย่อยอาหาร
- ๗.๒ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
- ๗.๓ เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

๘. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๒๐ คน

๘.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

- ๘.๑.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อาหารและการย่อยอาหาร ร้อยละ ๘๐
- ๘.๑.๒ นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๘๐
- ๘.๑.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๙๐

๘.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

- ๘.๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อาหารและการย่อยอาหาร ระดับดีขึ้นไป
- ๘.๒.๒ นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ระดับดี
- ๘.๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับดีมาก

๙. หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนานวัตกรรม

๙.๑ การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้ง

คำถาม และถาม อภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

๙.๒ การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) คือ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยวิธีการฝึกให้นักเรียนรู้จักศึกษา ค้นคว้าหาความรู้โดยครุมีบทบาทในการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการทางความคิด หาเหตุผลจนค้นพบความรู้หรือแนวทางในการแก้ปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเองแล้วสรุปออกมาเป็นหลักการ หรือ วิธีการในการแก้ปัญหาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ประกอบด้วย ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๙.๒.๑ ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสงสัย และสนใจโดยการสร้างสถานการณ์ที่น่าสนใจ เชื่อมโยงความรู้เดิมที่เรียนมาหรือคำถามคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดความสงสัยและกระตุ้นให้นักเรียนกำหนดประเด็นที่จะศึกษาและคิดหาคำตอบ

๙.๒.๒ ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนวางแผนกำหนดแนวทางการแสวงหาคำตอบที่เป็นไปได้ให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการสังเกต ตั้งสมมติฐานและทดสอบสมมติฐาน ศึกษาหาข้อมูลจากเอกสารอ้างอิง หรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลให้นักเรียนคิดหาคำตอบสรุปเป็นความคิดของตน

๙.๒.๓ ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจตรวจสอบมาวิเคราะห์ แผลผล สรุปผล และนำเสนอ ในขั้นนี้นักเรียนจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากขั้นสำรวจและ ค้นหาที่ผ่านมา ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในแนวคิดกระบวนการ และเปิดโอกาสให้แสดงการเข้าใจกระบวนการหรือทักษะของตน

๙.๒.๔ ขั้นขยายความรู้ (Elaboration) เป็นการขยายความเข้าใจของนักเรียน โดยนำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิม อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ๆ ทำให้นักเรียนได้เผชิญกับสถานการณ์หรือ ปัญหาใหม่ เกิดการขยายความรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น

๙.๒.๕ ขั้นประเมิน (Evaluation) เป็นขั้นตอนประเมินความเข้าใจและความสามารถของนักเรียนด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด โดยครูทำการวัดและประเมินการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและประเมินพัฒนาการของนักเรียนว่าเป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่อย่างไร

๙.๓ การจัดการเรียนรู้โดยการใช้เกม หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นตามกติกาและนำเนื้อหาและข้อมูลของเกมพฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลของการเล่นเกมของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปผลการเรียนรู้

๙.๔ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (science process skill) หมายถึง ความสามารถและความชำนาญในการคิด เพื่อค้นหาความรู้ และการแก้ไขปัญหา

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ได้แบ่งออกเป็น ๑๔ ทักษะ

๙.๔.๑ การสังเกต (observation) หมายถึง ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนัง เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือเหตุการณ์ เพื่อหาข้อมูล หรือรายละเอียดของสิ่งต่างๆ โดยไม่ใส่ความเห็นของผู้สังเกตลงไป

๙.๔.๒ การวัด (measurement) หมายถึง ความสามารถในการเลือกและการใช้เครื่องมือทำการวัดหาปริมาณของสิ่งต่างๆ ออกมาเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง โดยมีหน่วยกำกับเสมอ

๙.๔.๓ การจำแนกประเภท (classification) หมายถึง การแบ่งพวกหรือเรียงลำดับวัตถุหรือสิ่งที่อยู่ในปรากฏการณ์ โดยใช้เกณฑ์ความเหมือน ความแตกต่าง หรือความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

๙.๔.๔ การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปซกับสเปซ และสเปซกับเวลา (space/space relationships and space/time relationships) สเปซของวัตถุ หมายถึง ที่ว่างที่วัตถุนั้นครองที่ ซึ่งจะมีรูปร่างลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุนั้น โดยทั่วไปแล้วสเปซของวัตถุจะมี ๓ มิติ คือ ความกว้าง ความยาว และความสูง (หรือหนา) ความสัมพันธ์ระหว่างสเปซกับเวลา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปซของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

๙.๔.๕ การคำนวณ (using numbers) หมายถึง การนับจำนวนของวัตถุและการนำตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้ มาคิดคำนวณโดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือหาค่าเฉลี่ย

๙.๔.๖ การจัดกระทำ และการสื่อความหมายข้อมูล (organizing data and communication) หมายถึง การนำผลการสังเกต การวัด การทดลองจากแหล่งต่างๆ มาจัดกระทำเสียใหม่ โดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ เช่น การหาความถี่ การเรียงลำดับ การจัดแยกประเภท การคำนวณหาค่าใหม่ เป็นต้น เพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจความหมายของข้อมูลดียิ่งขึ้น โดยอาจนำเสนอในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ไดอะแกรม วงจร กราฟ สมการ หรือเขียนบรรยาย

๙.๔.๗ การลงความเห็นจากข้อมูล (inferring) หมายถึง การเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย

๙.๔.๘ การพยากรณ์ (prediction) หมายถึง การสรุปคำตอบล่วงหน้าก่อนการทดลอง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสังเกตหรือข้อมูลจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ หลักการ กฎ หรือทฤษฎีในเรื่องนั้น มาช่วยในการสรุป การพยากรณ์มีสองทางคือ การพยากรณ์ภายในขอบเขตของข้อมูลที่มีอยู่ (interpolating) และการพยากรณ์ภายนอกขอบเขตข้อมูลที่มีอยู่ (extrapolating)

๙.๔.๙ การตั้งสมมติฐาน (formulating hypotheses) หมายถึง การคิดหาคำตอบล่วงหน้าก่อนจะกระทำการทดลองโดยอาศัยการสังเกต ความรู้ ประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน คำตอบที่คิดล่วงหน้าซึ่งยังไม่ทราบหรือยังไม่เป็นหลักการ กฎ หรือทฤษฎีมาก่อน สมมติฐานหรือคำตอบที่คิดไว้ล่วงหน้ามักกล่าวไว้เป็นข้อความที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น (ตัวแปรอิสระ) กับตัวแปรตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจถูกหรือผิดก็ได้ซึ่งจะทราบภายหลังการทดลองเพื่อหาคำตอบสนับสนุน หรือคัดค้านสมมติฐานที่ตั้งไว้

๙.๔.๑๐ การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ (defining operationally) หมายถึง การกำหนดความหมายและขอบเขตของตัวแปรที่อยู่ในสมมติฐานที่ต้องการทดสอบให้เข้าใจตรงกัน และสามารถสังเกตหรือวัดได้

๙.๔.๑๑ การกำหนดและควบคุมตัวแปร (identifying and controlling variables) หมายถึง การบ่งชี้ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และตัวแปรที่ต้องควบคุมในสมมติฐานหนึ่ง ๆ การควบคุมตัวแปรเป็นการควบคุมสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวแปรต้น ถ้าหากไม่ควบคุมให้เหมือน ๆ กัน จะทำให้ผลการทดลองคลาดเคลื่อน

๙.๔.๑๒ การทดลอง (experimenting) หมายถึง การลงมือปฏิบัติการทดลองจริง โดยมี ๓ ประเภท คือ การทดลองแบบแบ่งกลุ่มเปรียบเทียบ ไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบและลองผิดลองถูก การทดลองเป็นกระบวนการปฏิบัติการเพื่อหาคำตอบหรือการเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน คือ การออกแบบการทดลอง การปฏิบัติการทดลอง การบันทึกผลการทดลอง

๙.๔.๑๓ การตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป (interpreting data conclusion) การตีความหมายข้อมูล คือ การแปลความหมายหรือการบรรยายลักษณะและสมบัติของข้อมูลที่มีอยู่ การลงข้อสรุป หมายถึง การสรุปความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งหมด

๙.๔.๑๔ การสร้างแบบจำลอง (Modeling Construction) หมายถึง การนำเสนอข้อมูลแนวคิด ความคิดรวบยอด เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจในรูปของแบบจำลองต่างๆ เช่น กราฟ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว วัสดุ สิ่งของ สิ่งประดิษฐ์ หุ่น เป็นต้น

๑๐. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้

๑๐.๑ ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๑๐.๒ ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านนาแก้วประชาสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

๑๐.๓ ศึกษาอัตลักษณ์สถานศึกษา และอัตลักษณ์จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อนำมาประยุกต์เข้ากับเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนรู้

๑๐.๔ ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์จากตำราและงานวิจัยต่าง ๆ

๑๐.๕ ศึกษาหลักและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์

๑๐.๖ วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์

๑๐.๗ กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (๕E) ร่วมกับเกมวิทยาศาสตร์ เรื่อง อาหารและระบบย่อยอาหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑๐.๘ นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๓ ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการ คุรุฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมิน IOC

๑๐.๑๐ นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๑๑ ทำความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย โดยครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมนี้กับกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน

๑๐.๑๒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย

๑๐.๑๓ หลังจากทดลองใช้นวัตกรรมกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ประเมินความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก ประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ วัดเจตคติต่อการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้แบบวัดเจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์

๑๐.๑๔ ปรับปรุงนวัตกรรมส่วนที่ยังมีข้อบกพร่อง เพื่อให้นวัตกรรมมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๑๑. โครงสร้างและองค์ประกอบของนวัตกรรม

ที่	เรื่อง	เวลา/ข้อ
๑	กิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ ๑ เรื่อง สารอาหาร กิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ ๒ เรื่อง ระบบย่อยอาหาร	๕ ชั่วโมง ๗ ชั่วโมง
๒	แผนการจัดการเรียนรู้	๑๓ ชั่วโมง
๓	แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ ชนิดปรนัยเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก	๒๐ ข้อ
๔	แบบประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	๑๔ ข้อ
๕	แบบประเมินเจตคติทางวิทยาศาสตร์	๖ ข้อ

๑๒. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๒.๑ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อาหารและการย่อยอาหาร

๑๒.๒ นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

๑๒.๓ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์

๑๓. งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา

งบประมาณเพื่อพัฒนานวัตกรรมการศึกษา จำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน)

ที่	รายการ	จำนวนหน่วย	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
๑	กาวสองหน้าบาง ๑/๒	๑๐ ม้วน	๑๕	๑๕๐	
๒	ฟิวเจอร์บอร์ด ขนาดกลาง	๑๐ แผ่น	๒๕	๒๕๐	
๓	หมึกเติม Brother	๒ ขวด	๒๗๕	๕๕๐	
๔	กระดาษการ์ดขาว ๒๑๐g	๕ ห่อ	๑๔๐	๗๐๐	
๕	เทปใส ๓/๔	๖ ม้วน	๓๐	๑๘๐	
๖	สันรูด ๓ มิล	๕ แพ็ค	๔๘	๒๔๐	
๗	สติ๊กเกอร์ใส A๔	๑๐ แผ่น	๒๐	๒๐๐	
๘	ปากกาเคมี ๒ หัว	๑ กล่อง	๑๗๐	๑๗๐	
๙	กระดาษโฟโต้	๒ แพ็ค	๑๘๐	๓๖๐	
๑๐	กระดาษ ๑๐๐ ปอนด์ A๔	๔ ห่อ	๑๕๐	๖๐๐	
๑๑	สีไม้คอลลิน ๒๔ สี	๕ กล่อง	๑๒๐	๖๐๐	
รวม (สี่พันบาทถ้วน)				๔,๐๐๐	

*ถ้าจ่ายทุกรายการ

๑๔. การประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง อาหารและการย่อยอาหาร	ทดสอบ	แบบทดสอบ	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพดี
๒. นักเรียนมีทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์	ประเมินทักษะ กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์	แบบประเมินทักษะ กระบวนการทาง วิทยาศาสตร์	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพดีมาก
๓. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาวิทยาศาสตร์	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมินเจต คติทางวิทยาศาสตร์	ผ่านเกณฑ์ระดับ คุณภาพดีมาก

ลงชื่อ

สนุสุรา

ผู้พัฒนานวัตกรรม

(นางสาวอนุสรุ ปะติตั้ง)

โรงเรียนบ้านหนองแก้วประชาสรรค์

